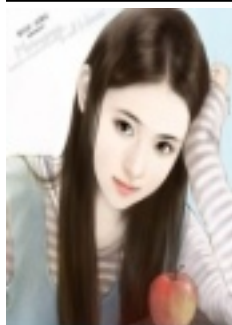

Tổng Tài Thử Hôn

Contents

Tổng Tài Thử Hôn	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	13
8. Chương 8	15
9. Chương 9	17
10. Chương 10	19
11. Chương 11	21
12. Chương 12	23
13. Chương 13	25
14. Chương 14	27
15. Chương 15	30
16. Chương 16	32
17. Chương 17	34
18. Chương 18	36
19. Chương 19	38
20. Chương 20	39
21. Chương 21	41
22. Chương 22	43
23. Chương 23	45
24. Chương 24	46
25. Chương 25	48
26. Chương 26	49
27. Chương 27	52
28. Chương 28	53
29. Chương 29	55
30. Chương 30	57
31. Chương 31	58
32. Chương 32	60
33. Chương 33	61
34. Chương 34	63
35. Chương 35	65
36. Chương 36	66
37. Chương 37	67
38. Chương 38	70
39. Chương 39	72

Tổng Tài Thử Hôn

Giới thiệu

Tác giả: THUỐC BAO Xuất bản ngày: 24/9/2010 Tình trạng bản gốc : Hoàn Bì coi là hàng ế cần tha

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-thu-hon>

1. Chương 1

Mang theo cơm hộp được bọc lại cẩn thận trong hộp tiện lợi , Quý Thư Ny đi vào tòa nhà tập đoàn Triệu Tân mà không có bất kỳ trở ngại nào một mạch đáp thang máy lên văn phòng tổng tài .

“Lâm tiên sinh, xin chào.” Vừa ra khỏi thang máy thấy Lâm trợ lý nàng mỉm cười cất tiếng chào hỏi .

“Quý tiểu thư, chúc tiểu thư tốt lành.” Lâm Vĩ Đình lễ phép hướng nàng nhẹ nhàng vuốt cằm nói : “Chỉ cần gọi tên của ta là được rồi, không cần khách khí .”

Nàng đã làm quản gia cho tổng tài tập đoàn Triệu Tân – Hướng Quân Ngạn được hai tháng ,trong khoảng thời gian này Quý Thư Ny vẫn luôn cảm thấy nhân viên của Triệu Tân quả nhiên được giáo dục thật hoàn hảo , nàng nhiều lần cũng chỉ là một cái tiểu quản gia, nói trắng ra thì chỉ là người quét dọn kiêm nấu cơm ,kiêm thêm chân sai vặt của tổng tài mà thôi , thế nhưng vì cố gì mỗi lần nàng đến công ty những nhân viên công vụ ở đây luôn đối với nàng có thái độ dè dặt và có phần hơi ngại ngùng.

“Nếu người cũng trực tiếp gọi tên của ta thì ta cũng sẽ trực tiếp gọi tên người ” Nàng bày ra khuôn mặt tươi cười hân hoan đưa ra điều kiện. Thư Ny Thư Ny, gọi như thế không phải rất tốt sao? Làm gì mà cứ kêu nàng Quý tiểu thư này Quý tiểu thư nọ!

Biết tranh cãi nữa cũng không có kết quả gì hai người vẫn như trước không cũng quan điểm , Lâm Vĩ Đình nhanh nhẩy đổi chủ đề : “Tổng tài ở bên trong, tiểu thư có muốn dùng một chén trà hay không ?” Tổng tài thật sự công việc bề bộn , nếu như không có việc gì muốn sai bảo ,nàng rất nhanh sẽ được cho về .

“Không cần phiền toái, ta không ở lại lâu !”

Đi qua phòng trợ lý , Quý Thư Ny rốt cục nhìn thấy văn phòng của chủ nhân , người kia thấy có người tới thì buông tập văn kiện xuống ngẩng đầu lên .

“Buổi trưa tốt lành, tổng tài!” Nàng giơ lên cao hộp cơm trên tay hướng hân nói : “Hôm nay là bữa trưa là hải sản ạ!”

“Giữa trưa ăn hải sản sao?” Hướng Quân Ngạn ngữ khí mang theo vẻ nghi ngờ, rời khỏi bàn làm việc ngồi về phía sofa để nàng có thể mang cơm hộp đặt xuống .

“Đúng rồi! Có mực xào, rong biển, tôm bóc nõn và cả cá rán nữa.....” Nàng ngồi ngay ngắn trên bàn chờ đợi hân mở hộp cơm ra trong nháy mắt.

Vừa mở hộp cơm ra đã thấy rất ưng ý , hân hân cười nói : “Cám ơn, cơm hộp thực sự rất phong phú.” Nàng thể nhưng đã dùng những món ăn đơn giản sắp xếp vào hộp nhìn thật hài hòa màu sắc và đẹp mắt .

“Hôm nay mực rất tươi nhé ,có điều khi nấu ta lỡ tay cho hơi nhiều hạt tiêu , lại nêm gia vị hơi nhạt ,bắt quá người chịu khó ăn nhé .” Nàng lòng tràn đầy mong đợi nhìn hân, tựa hồ đang đợi hân ăn thử liền phải cho nàng cảm nhận .

Hân mong muốn của nàng ăn một miếng rồi gật gù nói : “Được lắm , hương vị rất tốt nha.”

“Thật tốt quá!” Nghe được đáp án, nàng thở phào cười mỹ mãn.

Hướng Quân Ngạn cười nhìn nàng. Hân đã sớm phát hiện, nữ nhân này thực dễ dàng thỏa mãn, chỉ cần cho nàng một chút động viên hưởng ứng , thậm chí chỉ đơn giản là ca ngợi nàng một câu đã có thể làm cho nàng vui vẻ cả buổi.

“Trở về cẩn thận.” Bình thường khi ở công ty hân không mấy khi bộc lộ cảm xúc ,gần đây khi nàng cùng hân ở cùng một chỗ thỉnh thoảng hân cũng lộ ra biểu tình ôn nhu hơn .

“Àn, vậy ta về nhà trước đây ! Người từ từ ăn ,bye-bye!” Nàng tràn đầy sức sống hướng về phía hân nói lời từ biệt.

Nhìn nàng giống “tiểu Ma Tước” sôi nổi rồi đi , Hướng Quân Ngạn lại khôi phục khuôn mặt lãnh đạm bình thường ,mang hộp cơm để qua một bên tiếp tục phê duyệt chồng công văn cao ngất đang làm dở .

Sau đó không lâu, Lâm Vĩ Đình tiến vào văn phòng đem số liệu giao cho hân đồng thời nhìn đến trên bàn có hộp cơm .

“Còn có chuyện gì khác sao?” Hướng Quân Ngạn chú ý tới ánh mắt hân , ngữ điệu bình thản hỏi.

“Không..... Ta chỉ là đang đoán bên trong cái kia là cái gì.....” Hân xem qua vài lần Quý Thư Ny làm cơm hộp, mỗi lần như thế đều làm hân cảm thấy không thôi về khả năng trang trí món ăn của nàng .

“Là hình Con cua.”

Con cua? “Àn..... Không có việc gì nữa ,xin phép .” Cũng như chủ của mình Lâm Vĩ Đình cũng là người lạnh lùng không mấy khi biểu hiện ra ngoài cảm xúc của mình , yên lặng rời khỏi văn phòng.

Bất quá trong lòng hân lại cảm thấy không như mong muốn, không nghĩ tổng tài vốn lạnh lùng lại có thể ở bên Quý tiểu thư “Mãnh liệt”, hơn nữa..... Tổng tài cùng Quý tiểu thư đều không phát hiện giữa hai người họ có vấn đề rất lớn sao?

Hai tháng trôi qua, hân mỗi ngày đều đợi tổng tài hung hăng chất vấn hân một chút, nhưng là tính lúc này , tổng tài không chỉ không có bất kỳ động thái nào còn cùng Quý tiểu thư ở chung hòa hợp, hân thật sự cảm thấy mọi chuyện thật sự kỳ lạ .

Dù sao hai người bọn họ

Một người thì cho rằng mình là quân gia, một người lại cho rằng đối phương là người cùng hân tìm hiểu để kết hôn..... Hai người đều hiểu lầm về thân phận của mình với đối phương , tại đây sẽ tràn ngập những tình huống hiểu lầm khi hai người sớm chiều ở chung, thế nhưng vẫn không phát hiện ra vấn đề giữa hai người ,hân thật sự không biết là Quý tiểu thư kia to gan lớn mật hay vẫn là tổng tài thần trí có vấn đề mà không phát hiện ra vấn đề nghiêm trọng giữa hai người sao ?

Càng khoa trương hơn là tình cảm của hai người hình như càng ngày càng tốt đẹp , đây không biết nên gọi là duyên phận hay là ý trời đây (hana : ý trời hay duyên phận thì có gì khác nhau đâu mà lại phải cho cả hai ý nhỉ..... chẹp chẹp)

Nha, đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên nói, sự việc hiểu lầm đến mức này nguyên nhân là do hân gây nên .

Hana nhà ta làm việc cực kì chăm chỉ và rất có trách nhiệm chứ không như ta đâu vì vậy mọi người ơi xin đừng làm một silent reader, hay vào wp của nàng ấy để cm bình luận góp ý, những cm đó là nguồn động lực rất lớn cổ vũ tinh thần cho editor đây, cảm ơn mọi người nhiều lắm.

2. Chương 2

“Kết hôn?” trong văn phòng tổng tài tập đoàn Triệu Tân, trợ lý tổng tài Lâm Vĩ Đình vẽ mặt kinh ngạc trừng mắt nhìn người lãnh đạo trực tiếp kiêm bạn tốt của mình .

“Phải.” Hướng Quân Ngạn ngữ khí bình thản, đem ra tờ giấy A4 đưa cho hắn . ” Điều kiện đều viết ở đây .”

Lâm Vĩ Đình không hiểu rõ lắm về vấn đề này nhìn thẳng vào đôi mắt đen trầm mặc ẩn dưới hàng chân mày rậm rồi lại nhìn vào bản “điều kiện” kia , hắn xem đi xem lại nhiều lần , mỗi lần xem biểu hiện lại càng khó coi thêm vài phần .

“Người cho là đi ra chợ mua thịt hay sao ?????” Tuy rằng hắn từng làm học trưởng của Hướng Quân Ngạn vài năm , sau hai người lại thành bạn tốt của nhau, nhưng hắn khó chấp nhận được việc hắn lợi dụng chức quyền sai hắn đi làm chuyện không liên quan đến công việc . Việc này thật khó chấp nhận .

“Ta dạo này bận quá nhiều việc.” Ngồi ở sau bàn làm việc Hướng Quân Ngạn không thèm để ý hắn đang khó chịu , thậm chí dùng tờ đơn giản này để chấm dứt đề tài này .

“Người nhiều việc ?” Hơn ai hết hắn thân là trợ lý tổng tài phải biết rõ chủ của mình có bận thật hay không chứ , hắn cũng không phải là dạng trợ lý “bình hoa” như đám nữ nhân kia mà để tổng tài dốt mũi đi . “Nhưng vấn đề làcái này là việc tư nha , ta nghĩ người nên đến trung tâm mai mối ở nơi đó hắn là có thể đáp ứng mấy cái.....mấy cái ”điều kiện” này của người nha .”

Tuyển người , hưởng ứng triệu tập ? Gặp quỳ , hắn có thể phỏng vấn các ngành, các chức vị nhân viên công tác, nhưng..... Tổng tài phụ nhân tương lai ? Đây đúng là làm khó hắn đây mà .

“Không có hiệu quả.” Hướng đại tổng tài đã tiếp tục bắt đầu lật xem công văn những công văn cần xem xét , đầu cũng không ngẩng lên , liền một mạch phủ quyết ý kiến của hắn : “Ta năm nay tuổi ba mươi hai đã qua một nửa, theo kế hoạch, ta tính ba mươi ba tuổi kết hôn, trẻ nhất ba mươi lăm tuổi phải sinh đứa con đầu tiên”

Còn tính cả năm sinh con nữa ư . Lâm Vĩ Đình chợt nghĩ rồi nhìn đến bản “điều kiện” kia ngao ngán thở dài . Hắn thật không biết mình có đủ bản lĩnh thay tổng tài hoàn thành “tâm nguyện” này hay không đây . Mà đây là thời đại nào rồi chứ , làm gì có nữ nhân nào nguyện ý làm con heo mẹ , làm cái máy đẻ cơ chứ ?

Sau khi phê duyệt một chuỗi kế hoạch , Hướng Quân Ngạn giương mắt nhìn thấy trợ lý lúc này biểu tình quái dị đã biết đại khái hắn đang suy nghĩ gì, chưng ra bản mặt nhạt nhẽo không mấy thay đổi , khó khăn đưa ra mấy lời giải thích nhạt nhẽo : ” Ta sẽ không mang hôn nhân ra làm trò đùa , người cũng biết cha mẹ ta tình cảm ngọt ngào thế nào rồi đây .”

Vậy mới lạ nha? Hắn thật hoài nghi , Lâm Vĩ Đình mi tâm đã nhúu chặt. (hana : mi tâm là chỗ giữa hai chân mày nhé)

Hắn đương nhiên biết Lão tổng tài cùng phụ nhân có bao nhiêu ngọt ngào ân ái, và cũng chính bởi vì thế mới bắt người con duy nhất của họ đến công ty tiếp quản để họ có thời gian rong chơi hưởng thụ tình yêu ngọt ngào ,hắn thân là bạn tốt lâu năm kiêm trợ lý, hắn cũng không hoài nghi năng lực công tác của Hướng Quân Ngạn , nhưng ngoài công việc hắn chưa bao giờ thấy người nào có lối sống cứng nhắc như thế

Nói trắng ra , Hướng Quân Ngạn như một người máy được lập trình sẵn , mỗi ngày theo kế hoạch đã định ,từng bước hoàn thành kế hoạch, hơn nữa còn cực kỳ chấp hành kế hoạch một cách tuyệt đối , chưa từng thấy có gì có thể làm hắn nhúu mày hay khó khăn .

Hắn thật nghi ngờ , Hướng Quân Ngạn có thật không biết được hạnh phúc của cha mẹ hắn là do nhiều năm trước trải qua khó khăn bời đắp mà thành .

“Điều kiện bên ngoài có thể hấp dẫn có điều phải ở chung thì mới biết có thật sự hợp nhau hay không ,hợp mới có khả năng tiếp tục phát triển , ta không muốn lãng phí thời gian ở trung tâm mai mối ,có thể ở bên nhau hay không mới là vấn đề mấu chốt của hôn nhân .” Hướng Quân Ngạn tiếp tục đem những gì mình nghĩ nói cho hết .

Hiện tại là thời tự do yêu đương, tình trạng kết hôn rồi ly hôn cao như vậy, cha mẹ hẳn chính là ở bên nhau trước rồi mới kết hôn , kết hôn lâu như vậy vẫn hạnh phúc ân ái, hẳn cho rằng dùng phương thức này tìm kiếm bà xã tương lai không phải chuyện xấu, so với việc tới trung tâm mai mối và đợi cha mẹ họ hàng giới thiệu thì chủ động tuyển chọn có lẽ hiệu quả sẽ cao hơn.

Hắn cho rằng mình chính là người vô cùng thực tế.

Lâm Vĩ Đình hít một hơi thật sâu, nghiêm túc điều chỉnh lại tâm trạng . Tuy rằng hắn biết rõ đây không phải là chủ ý tốt nhưng cùng làm với nhau nhiều năm như vậy hắn cũng hiểu rõ Hương Quân Ngạn một khi đã đưa ra ý tưởng , lại bày ra thái độ vô cùng kiên định và quyết tâm thực hiện khiến hắn hoàn toàn không có khả năng phản bác hay có ý kiến thêm nữa . Thật là đau đầu mà .

“Nói thật.....” Thật mạnh thở dài , tầm mắt lần nữa lại đảo qua tờ giấy đề ra các “điều kiện” nói : “Tuy rằng ta không được bắt cứ bà mối nào huấn luyện qua nhưng theo như ta phán đoán nếu cứ theo điều kiện này đi chọn người hẳn sẽ không có người ”hợp khẩu vị” với người nha .” Hắn tận lực đem ý kiến cá nhân nói ra với hi vọng mong manh rằng vị chủ nhân kia hẳn sẽ có chút cân nhắc .

“Người cho rằng có vấn đề gì sao?” Không hổ là cộng sự nhiều năm, Hương Quân Ngạn nghe được hắn có bao nhiêu bất mãn về bản “Điều kiện” kia , rốt cục hắn cũng tạm thời buông văn kiện trong tay , dựa lưng vào ghế , ung dung cùng hắn từ từ thảo luận.....thảo luận.

Vấn đề khá lớn! Lâm Vĩ Đình lại lần nữa nhìn về tờ giấy trong tay kia.

Cấp trên của hắn đã liệt ra vô số những điều kiện mà nếu có người hưởng ứng triệu tập có thể chia ra làm mấy loại sau .

Thứ nhất là những người quá lứa lỡ thì , thứ hai là những kẻ nhắm vào tiền của và danh tiếng của tập đoàn , thứ ba là những kẻ bị ma men ám hoặc bị trùng độc chui vào não khiến cho đầu óc không tỉnh táo (hana : nói trắng ra là người ngu và người điên đi haha) Tóm lại bất kể là loại nào trong số những loại trên ,hắn tin tổng tài của hắn không thể nào chấp nhận .

“Chị gái ta lúc trước vì mang thai đứa cháu thứ hai của ta thiếu chút nữa đã đánh chết anh rể của ta” . Hắn ta vì cứ liên tục vụng trộm trên hoa gheo nguyệt bên ngoài bị chị hắn bắt được , Lâm Vĩ Đình vẫn là muốn nhắc nhở cấp trên một chút , tuy hắn cảm thấy chủ của hắn không thể là cùng một dạng người loại người kia . Nữ nhân thời nay có ai mà không lo giữ dáng cơ chứ , để giữ gìn vóc dáng đã làm nên không ít chuyện , hắn thật đã chứng kiến qua chiêu thức của chị gái mình .

“Có nhiều con một chút về già sẽ không cảm thấy cô đơn.” Đây là điều mong mỏi lớn nhất của Hương Quân Ngạn .

“Nhưng cũng nên có mức độ thôi chứ.” Lâm Vĩ Đình mười phần chán nản xếp chuyện này vào “công sự” cần thảo luận . “Đương nhiên, điều kiện người đưa ra không hẳn là không có khả năng , bất quá theo như người nói , có thể ở bên nhau hay không là vấn đề quan trọng nhất tạo nên hôn nhân, vì thế có thể bớt một số yêu cầu hay không , trước tiên tìm người mười điểm nhu tình nữ tính , không nhất thiết là người thích hợp nhất nhưng ít nhất cũng có lựa chọn .”

Nghe trợ lý giải thích xong , Hương Quân Ngạn hai tay đan vào nhau , trầm ngâm trong chốc lát.

Lâm Vĩ Đình đủ hiểu hắn, cũng biết hắn muốn gì , vô luận công hay tư,hắn đều tin tưởng năng lực trợ lý của mình , co dù xảy ra chuyện gì hắn luôn có biện pháp giải quyết ổn thỏa .

“Người tự quyết định đi.” , suy nghĩ không đến vài giây, hắn liền quyết định đem việc này toàn quyền giao cho trợ lý, trên tay hắn còn có một đồng văn kiện còn chờ hắn xử lý, “bài tập” hóc búa này, hắn tin tưởng trợ thủ đắc lực của mình có thể nhanh chóng giúp hắn giải quyết .

Ông chủ chỉ buông một câu đã thoải mái đơn giản đã đem chuyện chung thân đại sự của mình toàn tâm toàn ý đặt ở trên người hắn , Lâm Vĩ Đình cảm thấy mới qua vài phút ngắn ngủn mà trên đầu hắn đã mọc thêm vài sợi tóc bạc .

Người tự quyết định đi..... Nói thật đơn giản.

3. Chương 3

“Quý Thư Ny!”

“Có! Con đến đây, đến đây đến đây!” Một tiếng hét to, Quý Thư Ny lập tức trong phòng trên tầng ba chạy vọt xuống tầng một, trên đường còn không quên lớn tiếng đáp lại.

“Mau đi mua một chai nước tương, hạt tiêu, bát giắc, và cả giấy bọc giúp giữ tươi thực phẩm.....” Quách Trinh vừa thấy con gái đến liền quang cho nàng một chuỗi danh sách đồ cần mua, “Tốt lắm, mau đi mua.” Nàng xua tay đuổi người.

“Mẹ à..... con không có tiền nha!” Cả người bị mẹ đẩy ra ngoài cửa, tuy nàng vô cùng hiểu thuận, nguyện vì mẹ mà trở thành chân sai vặt chạy việc nhưng không phải vì thế mà nàng không để ý đến vấn đề vô cùng quan trọng ... “tiền”, nhanh chóng nhắc nhở.

“A người còn phải đã kiếm được tiền sao?” miệng thì cầu nhàu nhưng Quách Trinh vẫn đem tiền ấn vào bàn tay con gái.

“Có, nhưng cũng chỉ là buôn bán nhỏ thôi, mua nhiều đồ như vậy mẹ cũng nên trợ cấp cho con một ít chứ.....” Quý Thư Ny định bắt lấy tiền rồi chạy nhanh ra cửa nên cố pha trò nói.

“Cái gì mà buôn bán nhỏ chứ! Cho người học hành bằng này bằng nọ thế mà không chịu đi xin việc, suốt ngày ở nhà khâu khâu vá vá, đan đan móc móc. Người một tháng có thể kiếm nổi một ngàn tệ sao???”

“Cũng Không sai biệt lắm!” Đối với người mẹ có thể được gọi là nghiêm khắc nhất đất Đài Loan đang bừng bừng lửa giận hét lên phía sau, nàng có chút chột dạ nhưng vẫn cố cãi một câu.

“Tốt nhất là như thế!” Tốt xấu gì cũng là con gái mình sinh ra, Quách Trinh chỉ cần liếc mắt một cái liền nhìn thấu ánh mắt nàng muốn nói điều gì!!!!

“Con đi đây!”

“Ai đã cho đi!” thấy nàng định chạy đi Quý mẹ nói theo.

Quý Thư Ny trong lòng thầm tụng a di đà phật. Thật hi vọng hôm nay mẹ nàng sẽ không “tụng kinh” lâu như mọi ngày.

“Nói với người nhiều cũng chẳng ích gì, ta biết người thật sự thích công việc gì, ta cũng không muốn có ý kiến nhiều, có điều không thể không nói, nam nhân bây giờ không thích loại con gái này, người nghĩ xem cứ thế này làm sao có ai tới nhà hỏi cưới người.”

Đi ra ngoài công tác kiếm tiền dù không thể kiếm được nhiều cũng không sao, chỉ cần người ta biết nàng có nơi công tác, nhưng nàng lại suốt ngày ở nhà, càng ngày càng lười thôi. Ba nàng tốt xấu gì cũng là trưởng phòng một công ty, vốn định bụng tìm xem đồng nghiệp có ai có con cùng tuổi thì sắp xếp cho bọn họ gặp nhau, tìm hiểu, có điều đứa con này không quan tâm chút ngoại hình, hại họ không dám thực hiện ý định kia.

“Ta và cha người chỉ có mình người là con gái, người thì văn chương không giỏi, lại cũng không thuộc dạng thực nữ!” Quách Trinh nhíu mày nhìn con gái mình, quần áo thì lười thôi như dân chợ búa, không đâu ra đâu cả.

Nàng cũng có phải sinh ra một nữ nhân xấu xí đâu chứ, mặt mũi nhỏ nhắn, mắt to trong vắt như nước hồ, thoát nhìn cũng là người thanh tú nhu hòa đấy chứ.

“Con thật chỉ thích ở nhà làm người nội trợ thôi à!” Quý Thư Ny bao biện.

“Người con gái nào chẳng phải làm việc nhà?” Quách Trinh nghe vậy lập tức trừng mắt nhìn con gái: “Mẹ của người đây là đã kết hôn nên mới ở nhà quản lý chuyện nhà cửa, cả ngày chỉ dọn dẹp nấu ăn buồn chán chết đi được, ở nhà có gì thú vị đâu. Đi làm dù kiếm không được nhiều tiền nhưng cũng vẫn là người có công ăn việc làm tử tế, như người bây giờ xem, dù cho hàng xóm có gặp người tốt cũng không muốn giới thiệu cho người.” Hiện tại kinh tế đang đình trệ, ai lại muốn cưới về một người suốt ngày ở nhà ăn không ngồi rồi như thế không?

Biết mẹ đang trừng mắt nhìn mình , Quý Thư Ny sờ sờ chớp mũi, ngoan ngoãn gục đầu xuống nghe giáo huấn.

Mẹ nàng cũng biết nàng là người không ồm chí lớn , chỉ thích ở nhà khâu vá thêu thùa , làm việc nhà , thật muốn thay nàng tìm một chỗ tốt gả đi cho an phận..... Ách, bất quá vấn đề này vô cùng nan giải , mẹ nàng vừa rồi cũng đã nói ,nhìn nàng như thế này , người ta nhìn thấy cũng không muốn mang người tốt đến giới thiệu cho nàng .

Được rồi, nói đến nói đi, nàng chính là không có chí cầu tiến . Tự bản thân đã có kết luận , Quý Thư Ny không quan tâm đến bộ dạng mình lúc này, nàng cũng không cách nào thay đổi .

“Không nên không nên, người cũng đã hai mươi lăm tuổi , Mẹ cũng không hi vọng được người phụng dưỡng ,có điều chỉ vài ba năm nữa cha người về hưu lại muốn đi du lịch khắp nơi ,rồi hai em trai người sắp tới cũng sẽ đến tuổi tìm vợ , đến lúc đó ai sẽ là người chăm sóc cho người đây .”

“Ân , cùng lắm thì lúc đó ta sẽ tìm nhà nào đó làm người giúp việc, một tháng kiếm năm ngàn đồng , cộng thêm tiền ta làm những việc khác cũng đủ sống qua ngày .không lo không lo .” Nghe mẹ nói đến tương lai nàng nhanh chóng phát biểu “tối kiến” của mình .

May mắn thay hai người em sinh đôi của nàng không hề giống nàng , rất có tương lai , học đại học liền có thể dễ dàng được thực tập tại những công ty lớn có tiềm năng , tốt nghiệp xong liền được nhận vào làm nhân viên chính thức , lương cũng không hề ít ,nghỉ chỉ cần qua vài năm nữa sẽ trở thành những người đàn ông độc thân hoàng kim .Nàng từ nhỏ yêu thương chăm sóc hai tiểu quỷ này chắc bây giờ lớn cũng không đến nỗi không chiều cổ lại nàng chứ .

Tiếp theo, nàng lại muốn đến giúp một người mồ côi cha mẹ.

“Còn có nha, con có thể giúp Tiểu Mân chiếu cố con của nàng. Dù sao bình thường nàng ta đi làm cả ngày , thuê bảo mẫu thì thật sự tốn kém vô cùng ,con đã nói ban ngày sẽ giúp nàng chăm con , khi con nói sẽ không lấy tiền nàng ngưỡng chừng không đồng ý ,vì thế con ý tứ một chút , một tháng chỉ lấy của nàng ta hai , ba ngàn đồng là được rồi”

Quách Trinh không đợi nữ nhi nói xong, liền một hướng đỉnh đầu nàng đánh xuống .“Sao có thể lấy tiền của người nhà chứ ??” Con gái nàng không biết phải nói là quá đơn giản hay là ngu ngốc nữa , như người ta thì chỉ mong tìm được người tốt rồi gả cho nhanh để được chồng chăm sóc , đằng này con gái nàng không có nửa điểm muốn tìm chồng nhờ cậy. ” thôi quên đi , quên đi , ta với người qua đây bàn bạc một chút xem có thể giúp người tìm được một công việc thích hợp hay không ?” Sinh ra một đứa con gái không có chí cầu tiến , đầu óc đơn giản khiến cho người mẹ như nàng đành phải vất vả thôi .

“Được rồi, con trước hết phải đi mua đồ , một lát về sẽ nghe mẹ tiếp tục giảng bài có được không ???” Biết có cơ hội thoát khỏi sự oanh tạc của mẹ , Quý Thư Ny cười rạng rỡ , nhanh chóng bắt lấy thời cơ, chạy.....

4. Chương 4

Có thích trẻ con hay không? Thích.

Có kinh nghiệm chăm sóc trẻ con hay chưa ? Đương nhiên là có.

Am hiểu việc chăm sóc nhà của hay không ? Oa, điều này lại càng đương nhiên

Hỏi qua hỏi lại, Quý Thư Ny thật sự hoài nghi có phải hay không mình đến nhằm địa chỉ .

Vì buổi phỏng vấn này nàng đã không quản ngại “khó khăn” chỉnh trang lại nhan sắc , còn cân thận chọn một bộ đồ “tử tế” nhất của mình ,thể nhưng khi vừa bước vào văn phòng phỏng vấn nàng đã ý thức được bộ đồ “tử tế” nhất của mình nhìn thế nào cũng là bộ đồ tầm thường so với những người đến phỏng vấn .

Mỹ nữ, ngực to , eo nhỏ, đùi đẹp, cảnh sắc trước mắt đẹp không sao tả xiết ,nhìn những người này xem , nếu không phải âu phục hàng hiệu cũng là váy ngắn , giày cao gót nhọn tướng có thể dẫm nát cả sàn đã cấm thạch đất tiền kia . Khắp gian phòng nồng đậm mùi nước hoa làm cho nàng nhin không được hắt xì mấy cái .

“Hắt xì !” Quý Thư Ny xoa xoa cái mũi, trong lòng tràn đầy nghi hoặc. Nàng đi nhằm hội trường sao? Nơi này nhìn thế nào cũng có vẻ như đang tuyển mỹ nữ ???

Đi A Trân đã tìm cho nàng một đồng tư liệu công việc siêu cấp lợi hại . kêu nàng đền lí lịch rồi gửi đến khắp nơi . Triệu Tân tập đoàn không phải là muốn tuyển nhân viên công vụ , chẳng lẽ nàng nhớ lầm sao ?

Quý Thư Ny lấy ra bản lý lịch , bên trong văn bản triệu tập có ghi “Làm việc tại nhà ” , bốn chữ này khiến nàng đoán không biết có nên tiến vào hay không ??? Đúng thật là tiến thoái lưỡng nan .

Tư liệu công việc rất nhiều , nàng cũng không biết được có phải ngay từ đầu mình chọn chỗ này có phải đã sai lầm rồi không ??? Nàng lúc này thật sự không muốn kiên trì ở lại nơi này , tốt nhất vẫn nên dọn đường quay về nhà thôi .

“Như thế này , những người muốn phỏng vấn xin mời qua bên này nộp lý lịch và lấy số thứ tự .” Cách đó không xa , nhân viên công vụ đang thông báo trên loa .

Nghe thấy thông báo nộp lý lịch , Quý Thư Ny chạy nhanh mang bản lý lịch được chuẩn bị kĩ càng đưa đến cho người quản lí .

Được rồi, nàng cũng biết nàng không có chí tiến thủ , mặc dù ở nhà nàng được người nhà chăm sóc , yêu thương nhưng nhiều khi cũng cảm thấy áy náy với những người xung quanh . Đạo lý không nên để cha mẹ lo lắng nàng tất nhiên biết , thế nên dù sao cũng đã đến nơi rồi thôi thì cứ phỏng vấn xong rồi đến đâu thì đến .

“Xin chào , tôi muốn lấy số thứ tự .” Đi về phía nhân viên công vụ , Quý Thư Ny tươi cười không quan tâm đối phương đang nhìn nàng từ đầu đến chân đánh giá nàng . Dù sao nàng cũng đã biết trang phục của mình hôm nay so với những người đến đây là vô cùng tầm thường . Việc trước mắt không phải là quan tâm người ta để ý trang phục của nàng mà nên quan tâm mình lấy được số mấy đây .

“Mời qua phía sau điền các thông tin vào đây , điền xong xin giao lại cho nhân viên phía bên kia , sau đó xin qua bên ngoài ngồi đợi đến lượt .” Nhân viên công vụ vừa lễ phép đem số thứ tự và một tập giấy cho nàng vừa giảng giải .

“Được , cảm ơn.” Quý Thư Ny cười ngọt ngào.

Đi vào một phòng họp nhỏ , nàng tùy tiện tìm một chỗ trống và ngồi xuống, vô tâm không để ý những người bên cạnh đang nhanh chóng chỉnh trang lại ngoại hình , thầm nghĩ nhanh một chút điền xong mấy cái phiếu phiền phức này .

Chiều cao....cân nặng.....am hiểu việc nhà hay khôngcó thể chuẩn bị một ngày ba bữa cơm hay khôngcó thích trẻ con hay không.....có kinh nghiệm chăm sóc trẻ con hay không ??????????????

Điền càng nhiều, Quý Thư Ny trên đầu dấu chấm hỏi lại càng nhiều. Nàng muốn hưởng ứng lệnh triệu tập tốt cuộc là cái gì công tác nha?

Đột nhiên, nàng trong đầu hiện lên một ý tưởng : làm việc nhàchuẩn bị cơm ba bữachăm sóc trẻ conA !!! không lẽ lệnh triệu tập này là tìm người đảm nhiệm chức vụ quản gia hoặc người giúp việc sao ???

Nàng hai mắt đột nhiên bừng sáng. Oa oa oa..... thật là may mắn nha , Nếu có thể nhận được công việc này không phải rất tốt sao ? Đây không phải là những công việc hàng ngày nàng vẫn đang làm sao ?

Nàng càng nghĩ càng vui vẻ như là trúng số , hưng phấn mà nhanh chóng viết viết viết

Bản khai lý lịch này cũng không khác bản nàng đã chuẩn bị cho lắm , nàng đã nhanh chóng điền xong lý lịch ,cười ngọt ngào giao lý lịch cho quản lí , nhanh chóng tránh xa một “đồng nữ nhân” đang tự cho rằng “tô son trát phấn ” vào sẽ thành “mỹ nhân” , nhanh chóng đi ra phòng đợi bên ngoài , cố gắng làm mình không bị người ta chú ý đến.

Người chịu trách nhiệm phỏng vấn hôm nay thật quá xuất sắc đi, nhìn những người phỏng vấn cứ lần lượt đi vào đi ra , không bao lâu lại có người đi ra đi vàocứ như chẳng đếm một phút đã thấy phỏng vấn xong một người vậy , có lẽ vì thế mà dù số thứ tự của nàng có ba chữ số và bắt đầu bằng số ba nhưng thoáng cái đã đến lượt nàng .

Quý Thư Ny vừa nghe đến số của mình liền lập tức tiến vào trong phòng , bên trong phòng có hai nam nhân ngồi sau bàn hội nghị , phía trước có kê một chiếc ghế , nàng đương nhiên biết đây là chỗ của nàng .

“Quý Thư Ny tiểu thư?” Người phỏng vấn cầm lấy bản lý lịch của nàng rồi nhìn đến ngoại hình của nàng đánh giá một lượt để xác định thân phận .

“Đúng ,ta là Quý Thư Ny.”

“Giặt quần áo, lau dọn , nấu cơm..... việc nhà đều làm được , thích trẻ con.....” Lâm Vĩ Đình nhìn bản lý lịch của nàng , phỏng vấn đã lâu khiến hắn có phần mệt mỏi , còn thấy tức giận .

5. Chương 5

Cuối cùng .

Hắn tự tiện xem nhẹ các “điều kiện ” chọn vợ của tổng tài , dù sao điều kiện cũng chỉ là điều kiện thôi , những người đến phỏng vấn hôm nay quá nửa là nói dối giả tạo , hắn chưa thấy qua phản ứng của người nào chân thực với những gì được ghi trong lý lịch , nhưng thật đáng thương cho hắn , hắn phải cẩn thận xem xét từng cái phản ứng giả tạo kia .

Cho tới bây giờ, hơn ba trăm người bước vào hầu hết đều tạo lý lịch giả, có đến gần ba trăm người là đại tiểu thư con nhà quyền thế , thậm chí thật hợp làm thiếu phu nhân , còn có hơn mười người tuy không phải chán ghét trẻ con , chính là không muốn tự mình chăm con , tuyệt đối muốn mời bảo mẫu , cho nên..... Toàn bộ bị knockout.

“Quý tiểu thư, người có thể tự mình quét dọn hết gần một trăm phòng ở sao ??????” Lâm Vĩ Đình hỏi.

Lâm Vĩ Đình tâm tình không tốt vả lại lại là người ít nói , nếu không phải thấy bản lý lịch này thoát nhìn thấy có hi vọng hắn tuyệt đối sẽ không mở miệng phỏng vấn mà sẽ thẳng tay quăng ngay cho người đang ngồi bên cạnh .

“Không thành vấn đề!” Nàng hào sảng đáp . Xem trong nhà nàng thì biết , một mình nàng hôm nào chẳng quét dọn hết ba tầng lầu , thêm vài tầng nữa chắc cũng không thành vấn đề , việc này đối với nàng xem ra quá đơn giản đi .

Lâm Vĩ Đình thấy nàng trả lời rất tự tin lại cảm thấy khó tin , không khỏi nghi ngờ nói : ”Mỗi ngày đều quét , sau đó chuẩn bị cơm một ngày ba bữa nha , thật sự không thành vấn đề sao ?????? Nàng trả lời thoải mái như thế có phải đang muốn dọa người hay không ?

“Đương nhiên!” Quý Thư Ny tự tin trả lời, nàng đưa cánh tay mình lên nói : “Người không nên nhìn tay ta gầy thế này mà nghi ngờ ta nha , tay ta rất có cơ bắp đấy nhé , hơn nữa mỗi ngày ở nhà ta đều quét dọn nhà cửa , đối với vấn đề này ta rất có tự tin nha .” Nàng thật sự rất muốn có được công việc này , nàng trước nay chưa từng nhiệt tình đi xin việc như lúc này .

Hai nam nhân nhìn nàng thể hiện quá mức tự nhiên không nén được cười nhẹ .

“Người đã có kinh nghiệm chăm sóc trẻ con sao ?”

“Có nha, ta có hai em trai , còn có vài người em họ nội ngoại , trong nhà họ hàng cũng có nhiều anh chị đã kết hôn và sinh con , hàng năm lễ mừng năm mới đến ta luôn phải trông một đồng trẻ con nha .”

Lâm Vĩ Đình trên mặt lộ ra nụ cười. “Người có nghĩ tới sau khi kết hôn sẽ sinh bao nhiêu con không?”

“Kết hôn ?”

Quý Thư Ny hơi sửng sốt và cảm thấy khó hiểu ,vì sao lại muốn hỏi vấn đề này, nhưng nghĩ lại, có lẽ đối phương trong nhà có trẻ nhỏ nên muốn thử xem nàng có thật sự là yêu thích trẻ con hay không đây mà , lại nghĩ đến lần này người đi tuyển hình như toàn là nữ , có thể công việc này còn bao gồm cả công việc bảo mẫu nữa

“Ta chưa nghĩ tới điều ấy, bất quá nếu có khả năng nuôi được thì hẳn là có thể sinh nhiều một chút đi .” Vì chưa từng nghĩ đến vấn đề này khiến cho đáp án của nàng có phần mơ hồ không xác định .

Có điều kiện nuôi dưỡng ư ? Lâm Vĩ Đình đối mặt từ này xuất hiện nghi hoặc tuy nhiên mặt cũng không thay đổi nói : “Sinh nhiều là bao nhiêu??? Ý của người là nếu có khả năng nuôi dưỡng được đầy đủ thì dù sinh tám hay mười người cũng không có vấn đề gì ư ????”

“Mười đứa thì nhiều quá !” Nàng bắt giác kinh hô .“Ách..... Nhưng là năm hay sáu đứa thì hẳn là có thể.....”

Nàng trong đầu hiện lên cảnh mình đang chăm sóc một đồng trẻ con. Quả thật mười đứa thì nhiều quá nhưng năm hay sáu đứa thì chắc không đến nỗi không thể ứng phó

Đang chìm trong suy nghĩ của mình khiến Quý Thư Ny không phát hiện những điều nàng nói ra cùng với ý của người phỏng vấn là hai ý hoàn toàn khác nhau , cũng không phát hiện vì câu nói của nàng mà đôi mắt vốn lãnh đạm kia bắt ngờ sáng rực lên

“Quý tiểu thư, người có muốn có yêu cầu gì không ?” Lâm Vĩ Đình mừng như bắt được vàng thân thiết tươi cười hỏi.

Người bên cạnh nghe thấy hẳn đặt vấn đề khế nhủ mà nhưng thật nhanh đã khôi phục tâm trạng bình thường .

Quý Thư Ny tâm tư trầm lắng suy nghĩ điều người kia nói.

Ai..... Tiền lương Nàng đối với vấn đề tiền lương một quản gia là bao nhiêu không hề hay biết , hơn nữa hiện tại công việc tạm thời của nàng một tháng cũng chỉ kiếm được năm ngàn .Suy nghĩ một lát rồi nói : “Trả ta theo như quy định của công ty là được ” Nàng khuôn mặt tươi cười nói ra một câu mà theo nàng là tương đối có “bảo hiểm”.

Quả nhiên.

Lâm Vĩ Đình trong đầu vang lên, nữ nhân này chắc chắn đã đến nhằm phòng phỏng vấn .

Hắn suy nghĩ lại , công ty hôm nay cũng có phòng ban khác phỏng vấn, nhưng là buổi chiều , lúc này vẫn chưa có treo lên bảng thông báo , nàng chắc chắn đã nhớ lầm thời gian nên lạc đến nơi này .

Hiện tại công việc khó tìm , cho dù nàng biết mình vào nhầm nơi nhưng “đám lao thì phải theo lao” thôi , cứ đi vào phỏng vấn biết đâu lại có kết quả, có điều bản thân nàng chắc chắn không thể ngờ đến lần phỏng vấn này thật sự không phải đang phỏng vấn một công việc bình thường .Rất không bình thường

“Người đã nắm rõ nội dung của công việc chưa???”

“Ách..... Ta cũng không rõ toàn bộ..... Là..... Quét tước cùng nấu cơm..... Còn có.....” Nàng không quen nói dối nên khi mở miệng nhất thời có phần ấp úng .

Lâm Vĩ Đình trên mặt lộ vẻ cười thân thiết, nghe nàng nói chuyện có thể đánh giá lúc này nàng đang vô cùng căng thẳng .

Hắn vẫn nghĩ với những “điều kiện” tổng tài đưa ra người kia phải như “đầu bếp , quản gia” , hẳn phỏng vấn lâu như thế đã có thể miễn cưỡng chọn ra hai người có khả năng lọt vào vòng trong , bất quá đột nhiên lại vô tình xuất hiện một người với đầy đủ các tiêu chuẩn đặt ra. Thật là quá tốt rồi .

Có nhầm lẫn hay không giờ không còn là vấn đề quan trọng nữa . Cơ hội không phải lúc nào cũng đến hai lần , dù có tiếp tục phỏng vấn cũng không chắc có thể xảy ra kì tíchchi bằng.....

“Không cần khẩn trương, chúng ta đến bên kia, ta với người nói một chút về nội dung công tác , được không ????”

Rốt cục, hắn cười cười rồi đứng lên nói với Quý Thư Ny, ngón tay hướng về phía một phòng khác bên trong, ý bảo nàng hãy đi trước.

Nàng vừa đi khuất sau cánh cửa hắn cúi đầu nói điều gì đó với người còn lại rồi lập tức đem việc phỏng vấn giao cho người ấy phụ trách .

6. Chương 6

Buổi tối một ngày sau đó , Hường Quân Ngạn vừa mở cửa, xộc ngay vào mũi là mùi thơm của thức ăn đang tràn ngập trong nhà . Hắn nghi ngờ đi vào , đi thẳng vào bếp liền nghĩ đến đồng tư liệu về người sẽ cùng hắn sống chung mà Lâm Vĩ Đình cho hắn xem qua kia .

Hắn đã đi vào đến bếp thế nhưng nữ nhân kia vẫn không hề hay biết có người xuất hiện , vẫn đứng ở tư thế đưa lưng về phía hắn .

Hắn híp híp mắt lại, phát hiện ra nàng thật không có tinh thần cảnh giác gì cả .

Cổ đợi thêm một lát đến khi không đợi được đành mở miệng kêu to: “Quý tiểu thư.”

“A? Hường tiên sinh,ngài đã về rồi!”

Đứng ở trong phòng bếp , trên người còn mặc một chiếc tạp dề, Quý Thư Ny nghe thấy giọng nói liền vội vàng quay đầu lại, nhưng vừa nhìn thấy đối phương , ánh mắt nàng lập tức hiện lên một tia kinh ngạc .

Oa..... Như thế nào lại trẻ như vậy nha?

“Người hôm nay mới chuyển đến đây, cứ nghỉ ngơi vài ngày trước đã , những việc khác cứ từ từ xử lý cũng được , trợ lý Lint không nói với người sao” Ánh mắt hắn đảo qua một lượt trên bàn ăn đang bày ra bàn ăn đơn giản ba món một canh , giọng nói nhật nhật vang lên .

“Có, hắn có nói qua cho ta rồi , bất quá ta không cảm thấy phiền , chỉ là nấu cơm thôi mà , cũng không mất bao nhiêu sức lực .” Không phát hiện ra đối phương có chút cảm xúc phật phùng trong giọng nói , Quý Thư Ny hào sảng cười cười đáp lại.

Cùng lúc đó nàng nghĩ đến lúc cùng người được gọi là trợ lý Lint kia ở trong phòng họp nhỏ giải thích về công việc . Hắn đã cho nàng biết chủ của nàng là tổng tài của tập đoàn Triệu Tân , mà công việc chính của nàng ở đây chính là giúp chủ nhân thu xếp nhà cửa , chuẩn bị cơm ba bữa một ngày , cũng bởi tổng tài vẫn độc thân nên tạm thời công tác bảo mẫu chưa cần đề cập đến , trừ khi hắn tự nhiên mang về một người con rơi nào đóÁch...vấn đề này bây giờ không phải vấn đề chính , quan trọng ở đây chính là nàng vốn tưởng tổng tài thì ít nhất cũng là người cỡ năm mươi , ai nghĩ tới hắn lại là cái loại này Soái ca.

“A! Cặp tạp dề đưa ta cất cho !” Phát hiện trên tay hắn còn cầm cặp tài liệu, nàng vội vàng cúi tạp dề, tiến đến định cầm giúp . “Xin hỏi cái này ta nên cất ở đâu đây .” Cầm trong tay cặp tạp dề của hắn , nàng ngửa đầu hỏi.

Oa oa oa — mũi hắn rất cao nha ! Xem ra kiếp trước của người này đã thấp không ít hương nha , không chỉ được sinh ra trong hũ vàng , ngay cả bề ngoài cũng may mắn như thế . Quý Thư Ny ở trong lòng không kìm được vung trộm tán thưởng.

Khoảng cách giữa hai người đột nhiên bị kéo gần lại , Hường Quân Ngạn không có phản ứng với việc nàng đã lấy đi cặp tạp dề của hắn , cũng không để ý chuyện nàng đang quang minh chính đại nhìn “lén” hắn , chính là theo bản năng khẽ nhưn mí.

Giọng nói của nàng ghé gớm thật.

Bình thường căn phòng vốn chỉ có mình hắn nên không khí luôn trầm lắng , hôm nay đột nhiên xuất hiện giọng nói có âm lượng cỡ đề-xi-ben cao khiến hắn nhất thời khó có thể thích ứng .

“Hường tiên sinh?” Quý Thư Ny thấy hắn không có phản ứng, có phần hoang mang hỏi lại một lần.

Hắn muốn ổn định lại tinh thần nhưng hình như việc không gian riêng tư của hắn bị người lạ tự tiện xông vào khiến hắn không được tự nhiên , đôi mày rậm của hắn không tự giác khẽ nhíu lại như đang muốn nói hắn không thích tình huống hiện nay .

Nhưng kỳ thật hắn cũng biết, việc thử hôn này là chuyên nhất định phải làm , bất cứ thay đổi nào cũng cần có thời gian để thích ứng , hắn không thể chỉ vì không thể thay đổi thói quen mà có thái độ thái quá , kế hoạch vốn là hắn lập ra , ba tháng tới tính từ hôm nay hắn nhất định phải sống cùng một nhà với nữ

nhân trước mặt , hôn nhân là chuyện từ hai phía , hẳn tốt nhất nên nương theo hoàn cảnh lúc này mà từ từ thích ứng thôi .

“Có nặng không ?” Hấn thử dời sự chú ý của mình qua một vấn đề khác , tầm mắt đi xuống , nhìn thấy cổ mảnh khảnh của nàng hấn cố tỏ ra chút thiện ý .

“Không sao ! Ta thương xuyên giúp mẹ ta làm chuyện này chuyện nọ , giúp mẹ ta làm chân chạy việc , Lâm tiên sinh không có nói cho người biết ta cũng có cơ bắp sao ?” Giống như tình huống lúc phỏng vấn , nàng lại nhắc cánh tay , gập lại sao cho có “chuột” nổi lên nhìn hấn cười cười .

“Hấn có nói.” Nhưng hấn không tin. Mày hấn vì hành động của nàng khẽ nhắc lên , mi tâm vốn đang nhăn nheo cũng theo đó mà giãn ra .(hana : mi tâm là ở chỗ giữa hai đầu lông mày như)

“Ha ha, vậy đấy ! Cặp tài liệu tái này có gì nặng đâu , so với các loại đồ gia dụng ”thượng vàng hạ cám” vẫn còn nhẹ lắm . Cứ tin ở ta , tay của ta thật sự khỏe lắm !!” Không phải không nhìn đến cái nhú mày khó chịu kia của hấn , Quý Thư Ný lo lắng không biết mình có chống đỡ được hết ba tháng thử việc này hay không mà cố gắng thể hiện , chứ cứ thế này thì khả năng là mới ba ngày nàng đã có thể bị tổng cổ đi rồi cũng nên .

Không chỉ nói to mà còn nói nhiều nữa , Đây là đối tượng “thử hôn” đầu tiên của Hướng Quân Ngạn hay sao ????

“Để ở phòng làm việc đi , có biết ở đâu chưa ???” Không biết là do nóng lòng muốn đẩy mở tạp âm kia đi xa hay là do cảm nhận được sự nhiệt tình nóng bỏng của nàng khiến hấn chậm rãi phun ra một câu .

“Biết! Đó là gian phòng có rất nhiều sách , đúng không!” Nàng khuôn mặt tươi cười sáng lạn , trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Hồ hô , may mắn , quá may mắn đi , hôm nay nàng đã theo sự hướng dẫn của trợ lý Lint mà “sờ soạng” một lượt quanh các phòng ,hiện tại nếu có muốn thử khả năng của nàng cũng không thành vấn đề a .

Nhìn nàng mang theo cặp tài liệu sôi nổi rời đi, Hướng Quân Ngạn mi tâm lại lặng lẽ nhíu lại . Xem ra, nhà hấn trong khoảng thời gian ngắn sẽ không im lặng .

Trong đầu hấn đột nhiên hiện lên những lời báo cáo của Lâm Vĩ Đình về tính cách của nàng so với những gì hấn vừa chứng kiến quả thật rất ăn khớp , không thể không thừa nhận nhưng điều trợ lý của hấn đã nói , nàng đúng là mười phần sức sống , nhưng việc giọng của nàng rất to hấn chưa từng được nghe qua , hấn lại nghĩ đến những lời nói lúc trước của Lâm Vĩ Đình “Loại nữ nhân có cá tính rất hợp với người !” Có điều , để chứng minh điều hấn nói là thật hay giả có khi hấn đã bị nàng làm cho thủng màng nhĩ rồi cũng nên . Hấn lo lắng không biết có nên cùng nàng bàn về vấn đề âm lượng của giọng nói trong khi ở nhà hay không ????

Đợi cho Quý Thư Ný trở lại phòng ăn , Hướng Quân Ngạn đã ngồi đợi bên bàn ăn , nhìn một lúc vẫn thấy nàng đứng ở một bên giống như sẽ không cùng hấn ăn cơm , hấn lại lần nữa nhíu mày , mở miệng hỏi : “Sao còn chưa ngồi xuống ??”

“Đi? Có thể chứ?” Nàng kinh ngạc trừng lớn mắt.

Hướng Quân Ngạn cảm thấy nàng kinh ngạc cả trên mặt và trong giọng nói , mày rậm càng nhíu sâu hơn : “Ta ăn cơm còn người đứng bên cạnh làm gì ???”

“Hầu hạ người nha!” Nàng trả lời đương nhiên. Nàng tuy rằng chưa từng làm quản gia, nhưng ở tivi không phải đều diễn như vậy sao ?

“Ai cho người có quan niệm như thế ?” Hấn ánh mắt kinh ngạc.

“Ta thấy trên tivi diễn như thế mà....”

“Người xem phim cổ đại à .” Hấn trực tiếp chặn họng nàng , chỉ tay về chiếc ghế phía trước nói : “Ngồi xuống.”

7. Chương 7

Quý Thư Ny liếc mắt nhìn chiếc ghế dựa, do dự.

“Mời ngồi xuống.” Hấn lại nhắc lại một lần.

Nghe vậy, nàng lập tức ngồi nghiêm chỉnh trên ghế, thấy thế, khoe môi hấn một bên khe cong lên.

“Nghe kỹ, ở trong này không cần câu nệ” Tuy rằng bản thân hấn muốn một người vợ có thể quản lý chuyện nhà cửa chu toàn, nhưng không phải hấn cần một người giúp việc, Hướng Quân Ngạn cảm thấy chính mình nên giúp nàng tự nhiên một chút: “Vừa mới bắt đầu chúng ta đều cảm thấy không quen, người trước cứ xem nơi đây như nhà của mình, cứ thoải mái, bình thường như người vẫn sống ở nhà vậy là tốt rồi.”

Đương nhiên, hấn cũng không quen, nhưng thân là nam nhân, hấn cho rằng người ta đang ở nhà hấn hấn nên có chút “nghĩa vụ” nhượng bộ người ta. Với nàng, đến sống ở một nơi hoàn toàn xa lạ, còn hấn chỉ là tập một chút chắc sẽ quen, đây xem như là vấn đề nhỏ đi. (hana: Hướng ca, ca thật tốt nha *chớp chớp ing*....cư mà được bao lâu *cười nham nhở*)

“Nhưng là.....” Nàng đột nhiên cảm môi nói một câu: “Ta bình thường ở nhà đều ăn mặc rất tùy tiện nha.”

“Tùy tiện?” Hấn lại lần nữa nhíu mày, giống như điều nàng nói không phải lời nói của người trái đất. (hana: câu này chính ra là bảo lời tỷ ấy nói như lời người ngoài hành tinh nói, cư mà hana thấy dễ thể này hay hơn a)

“Chính là mấy kiểu áo phong đã nhạt màu và quần thể thao a.....” Cùng với một đại tổng tài nói đến chuyện mình ăn mặc lười thôi, da mặt Quý Thư Ny bình thường có dày cỡ mấy cũng không nhin được xấu hổ mà cúi đầu.

Hấn theo lời nàng đánh giá cách ăn mặc của nàng lúc này.

“Cái này là mới mua.” Nàng khẽ ngược mắt lên nhìn hấn thấy hấn đang nhìn mình vội vàng giải thích. Nàng cũng biết hành động không cẩn thận của người “Ồ” có thể ảnh hưởng đến hình tượng của chủ nhân nên ngay ngày hôm sau khi trúng tuyển, nàng đã mượn tiền của mẹ quyết tâm chuẩn bị ỉnh thật tươm tất trước khi đến nhận việc.

“Ta xem có không được.” Hấn bình thường cũng không quan tâm quá đến chuyện trang phục nữ nhân. “Đồ đã nhạt màu sao còn tiếp tục mặc???”

“Cũng không có bị rách, hơn nữa quần áo bình thường giặt nhiều sẽ nhạt màu a.” Nàng tận lực giải thích sao cho đúng lý hợp tình. Tiết kiệm là đức tính tốt nha.

Hướng Quân Ngạn mày rậm khẽ nhếch, hấn không biết nên khen ngợi nàng thành thực, hay là nên kêu nàng ngốc khi ngay trước mặt người có thể sẽ là chồng mình nói ra những điều này, ít nhất thì cũng phải biết giả vờ một chút chứ, sao nhanh như thế đã mang khuyết điểm của mình nói ra chứ??

“Nếu trong nhà nhất thời có khách đến chơi, ta sợ sẽ làm người mất mặt nha.” Nàng mặt nhăn cái mũi nói.

“Không quá kì quái là được rồi. Trong nhà cũng rất ít khi có khách, mà nếu có ta sẽ nói trước với người.”

“Thật vậy sao?” Quý Thư Ny khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt tỏa sáng. “A, trước tiên là phải nói cho rõ nha, nếu như lúc nào người thấy ta mặc đồ không vừa ý, phải nói với ta nha, ta sẽ lập tức đổi lại, không nên dùng một cái vì chuyện này mà đem ta đuổi đi nha.” Nàng vì quá kích động khiến cho nửa người cơ hồ muốn vất ngang bàn ăn.

Hướng Quân Ngạn phát hiện, tuy rằng phản ứng cùng giọng nói của nàng có vẻ như rất bình tĩnh, nhưng hấn tựa hồ như đã bắt đầu quen, thì ra khả năng thích ứng của hấn lại lợi hại như vậy.

“Ngồi xuống đi.” Hấn vươn tay chỉ về chiếc ghế vốn đã cách cái mông của nàng một khoảng xa.

“Nga..... Thực xin lỗi.” Nàng le lưỡi. “Ta là hơi kích động quá.”

“Ta không có thói quen kích động , khi ta ở nhà, mời người hãy khắc chế một chút .” Đối với người “Thử hôn” này mà nói , việc không bị hấn dọa cho chạy mất mặt ,lại đối với hấn thẳng thắn thành khẩn cũng đã là “Lễ thượng vãng lai” lắm rồi , nếu không..... (hana : “Lễ thượng vãng lai” là gì ai biết chỉ hana với á)

Hấn dự định cùng nàng sau khi đã sống chung một tháng , liệu khi ấy có thể cùng nàng tiếp tục tiến thêm một bước hay không , chỉ sợ đến khi ấy nàng chưa quen sẽ cho hấn là loại người chỉ thích chuyện “sắc giới ”

Hấn biết rõ tính cách của mình , biết hấn có thể là một người chồng “đúng chuẩn” nhưng lại không phải là một người yêu tốt , hấn không hiểu chuyện yêu đương nam nữ , thậm chí còn không biết cái gì là quan trọng tạo nên tình yêu .

Hấn cũng không muốn nàng sớm như vậy phát hiện “âm mưu” ấy , hấn có thể vắt vẻo lên kế hoạch để thể hiện chút “tâm ý” vậy mà nàng lại chọn cách chống đỡ vô cùng thẳng thắn và thành khẩn , có lẽ nàng cũng cảm nhận được người “chồng tương lai” này không phải là người có thể cùng nàng hàng ngày nói chuyện yêu đương mà chỉ nói chuyện cuộc sống , sẽ giống như nói chuyện về việc nàng thích ở nhà mặc mấy bộ đồ đã phai màu

Đúng, quần áo mặc lâu giặt nhiều sẽ phai màu..... Hấn không phát hiện mình lại lặng lẽ nhẩn nhai .

“Ta cũng rất ít khi kích động như vừa rồi .” Nàng bày ra bộ mặt vô cùng thành thật.

“Giọng nói của người cũng lớn đến khác người .”

Nàng hơi sững sốt nói : “Ta nói chuyện quá lớn sao ??” Nàng chỉ tay vào mình ngạc nhiên.

“Có đôi chút...” Chuyện thứ nhất đã nói ra, chuyện thứ hai cũng nói rồi, chuyện thứ ba liền như nước xối xả tuôn ra : “Trong nhà chỉ có hai chúng ta, người không cần cố ý nói to ta cũng vẫn nghe thấy .”

“Ta nói chuyện vốn là như vậy!” Quý Thư Ny hai gò má bỗng nhiên đỏ ửng, nhin không được vội thanh minh phản bác , không nghĩ lại nói to hơn khi trước . Bị ông chủ , hơn nữa lại còn là một đại soái ca ghét bỏ chê bai giọng nói mình qua to , khiến cho cô gái trái tim nữ tính như nàng vô cùng xấu hổ .

Hướng Quân Ngạn nhướn cao hai hàng lông mày hấn kết luận : “Thực kinh người.”

“Người” Một cảm giác vô cùng lạ lẫm đang nổi lên bên trong nàng, nàng dám đảm bảo đây là sự tức giận.....Hoặc là “thẹn quá hóa giận”. Nàng bình thường không mấy khi tức giận , luôn ôn nhu hiền lành , chỉ có mẹ nàng là hay quăng cho nàng vô số những cơn giông bão mà thôi , thế nhưng ông chủ mới của nàng với thái độ “chỉ sợ thiên hạ chưa đủ loạn” đã cả gan dám làm thay đổi tâm tính của nàng , làm áu nóng đang chảy trong người nàng không nhin được muốn bùng nổ .

Nhưng hấn là ông chủ của nàng..... Đáng giận! Nàng khó khăn lắm mới tìm được công việc này nha !

“Có vấn đề gì sao?” Hướng Quân Ngạn hiển nhiên đối với thái độ kia của nàng có chút nghi ngờ .

Bất quá giờ phút này, vẻ mặt của hấn biến hóa một cách kỳ diệu. Hấn vừa rồi phát hiện thẳng thắn thành khẩn là hành động vô cùng không đúng , hấn bình thường nói chuyện với người khác rất thẳng thừng ,chỉ là hấn không ngờ đến tình huống mình cũng đối tượng “thử hôn” mới ngày đầu gặp mặt sao lại có thể sỗ sàng như thế , theo như những nữ nhân mà hấn biết , bọn họ không ai là người quá thích nghe những lời nói thật , cho nên vị trí bạn gái bên cạnh hấn luôn luôn được bỏ trống

Nếu ở bữa tối đầu tiên, Quý tiểu thư kia không đem ngay bát canh hắt lên người hấn , hoặc làm những hành động có tính công kích cao và ngay sau đó thu xếp quần áo rời đi, hấn nghĩ.....Có lẽ chuyện hai người có thể cùng nhau vượt qua ba tháng “sống thử” là rất cao .

“Có.” Nàng đáp .“Ta có thể nói sao?”

“Đương nhiên.” So với biểu tình nhạt nhạt không chút thay đổi ban đầu thì giờ đây miệng Hướng Quân Ngạn không chủ ý khẽ cong lên. Hấn cảm thấy biểu tình của nàng lúc này thật buồn cười quá đi .(hana : sói bắt đầu xuất hiện)

“Sau khi ta nói xong sẽ không bị người đuổi đi chứ ?”

“Ta cam đoan.” Nghĩ đến khả năng “nhà gái” có thể sẽ không bỏ của chạy lấy người hần nói : “Người có thể nói thoải mái.” Hần nhàn nhã dựa lưng vào ghế ,ánh mắt nhìn thẳng vào nàng chăm chú lắng nghe .

“Người thật sự là cái đồ Vương....bát....đần!” Nàng khấn cấp phun ra mấy từ .

Hần lộ ra nụ cười chết người hàng thật giá thật : “Ta đang nghe đây.” (hana : ca ấy bắt đầu rồi á)

Quý Thư Ný kích động đứng lên .“Của ta giọng nào có lớn quá đâu ! Ta ở nhà đều như vậy cùng mẹ ta nói chuyện có thấy gì không tốt đâu ! Là giọng của người quá nhỏ !”

“Nếu không muốn gọi giọng của người là ”quá to“..... Kia có lẽ nên đổi là..... ”Cao vút.” Được không ???” Hần thử đổi cách dùng từ .

“Cao vút?” Nàng đem âm điệu kéo cao vài độ, làm cho hần hiểu được thế nào mới là “cao vút”.

8. Chương 8

“Rất lợi hại.” Hần nhướn cao chân mày như muốn cho nàng biết hần đang tán thưởng dây thanh quản của nàng .

“Người thật sự ...”

Nàng cho tới bây giờ chưa từng cùng nam nhân cãi nhau , huống hồ hần còn là ông chủ của nàng , nàng vốn không nghĩ sẽ cùng hần tranh cãi âm ỉ , cái chính là hần nói chuyện thật sự tổn thương người khác . Nhưng mà Nàng đột nhiên nghĩ đến , vì công việc này nàng đã mượn của mẹ năm ngàn đồng , nàng không thể chỉ mới đi làm một ngày mà đã bị đuổi về nhà , ít nhất nàng cũng phải có làm đến hết tháng , đến khi được nhận lương mới được !

Vì tiền, nàng đành phải nén giận, cực lực áp chế bất mãn trong lòng , đem những lời định nói nuốt vào trong nhưng cũng không kìm được thốt lên một câu than thở : “Đáng giận!”

“Đáng giận?” Tuy rằng tiếng rất nhỏ , nhưng hần đã nghe thấy : “Người là đang nói ta?” (hana : haizz....ca này tai thính quá đi)

“Phải !” Nàng khiêu khích trả lời, nhưng câu tiếp theo lập tức chuyển đề tài : “Ta không biết tiếng nói của ta lại to như thế , có điều nếu điều này ”dọa” đến người thì ta sẽ cố gắng hết sức để nói nhỏ lại .”

“Sẽ không thể ”dọa” đến ta.” Hần nghe nàng cố ý cường điệu trong giọng nói : ” Người cũng không cần phải hét lên nữa , nói thực , so với khi này người ”rống” lên thì bây giờ ta cảm thấy giọng phi thường ”nhỏ” của người dễ nghe hơn rất nhiều .”

“Hướng tiên sinh, ta đã có thể vì sao đến giờ này người vẫn ”độc thân” nha .”

“Vậy người có thể lý giải người vì sao lại xuất hiện ở trong này sao?” Hần mỉm cười trào phúng .(hana : ý ca là tỷ cũng ế mà còn chê ca ế)

“Bởi vì ta không cần thận đi vào phòng phỏng vấn , sau đó cũng rất hồ đồ sửa sang lại hành lý chuyển đến đây !”

“Kia thật đúng là hồ đồ .” Hần nở nụ cười, vô cùng sung sướng nở nụ cười . “Người muốn tiếp tục hồ đồ thêm ba tháng?”

“Nếu người có thể không tùy tiện công kích giọng nói của ta , ta nghĩ muốn ”Bình thường” vượt qua ba tháng.” Nàng đáp.

“Người khẳng định không biết nữ sinh khi bị soái ca công kích sẽ tổn thương lòng tự trọng sao , nếu là nam nhân xấu xí ta còn có thể tìm ra một đồng nhược điểm để phản kích lại ,nhưng thật không may lại là người vừa có tiền , khí chất xuất chúng lại còn là người ”đáng ghét” nữa .” (hana : ca này YY quá)

Hướng Quân Ngạn nhin không được cười to ra tiếng : ” Cái này ta có nên nghe ra là ta đang được khen ngợi a .”

“Ta là muốn công kích người , không phải muốn chọc cười người .”

“Nhưng người quả thực đang chọc cho ta cười mà .”

“Bởi vì ta hiện tại đang ở trong ”địa bàn” của người nha .”

Quý Thư Ny bất mãn trừng mắt nhìn hắn. Nàng thật sự lo lắng không biết tiếp theo hắn có yêu cầu nàng dời đi hay không , nhưng hình như ông chủ của nàng có khuynh hướng “Thích bị ngược đãi” , hắn hoàn toàn không tức giận , còn cười thật sự vui vẻ Nàng thật đang muốn biết độ an toàn của công việc này , liệu ông chủ của nàng – Hướng tiên sinh kia có phải là người biến thái ????

“Người thật chân thật .” Hắn cười .“Được rồi, ta sẽ cố gắng dùng từ uyển chuyển nhẹ nhàng một chút, chúng ta chung sống hòa bình ??” Hắn phát hiện hình như chính mình khả năng là đã thích cái người “thử hôn” kia làm vợ của mình . Lâm Vĩ Đình có lẽ đã nói đúng , cá tính của nàng có thể thích hợp với hắn.

“Người xác định người không phải người biến thái?” Nàng đối với hắn lộ ra nghi ngờ.

“Cái gì?”

“Biến thái. Ta chưa thấy ai bị mắng như vậy mà còn cười vui vẻ .”

“Ta nghe không hiểu có người mắng ta.” Hắn nhướn nhướn mi, dương dương tự đắc : ” Hai từ “biến thái” này người có thể cắt đi , người đã lên án rất chân thực , có điều trước đến nay rất ít người dám trực tiếp đứng trước mặt ta giảng giải .”

“Cám ơn trời đất, thì ra người cũng không phải là một ”hôn quân” nha.” Nàng trợn mắt le lưỡi, trào phúng nói.

“Người ở nhà nói chuyện lời nói cũng như có đao kiếm bên trong như thế sao ?????” Đồ con nhím.

“Không hề !” Quý Thư Ny tức giận nói : “Ở nhà chỉ có mẹ ta hay mắng ta thôi , hơn nữa ta nói chuyện cũng không có lớn tiếng !!!” Nàng lại lần nữa nhắc lại.

Thật sự là gặp quỷ , hắn có thể nói nàng lời thôi..... Nhưng là phải đợi hắn thật sự nhìn thấy khi nàng lời thôi nha , nếu không nàng sẽ không tha thứ cho hắn khi lên án nàng như thế , mẹ nàng tiếng nói còn to hơn nàng mấy lần nha !!

“Được rồi, có lẽ là do ta chưa quen thôi , bình thường cũng chỉ có mình ta ở nhà thôi .” Hắn khó nhọc nhượng bộ nàng : “Đây là thói quen của ta .”

“Ta đây còn cần nói nhỏ hơn sao ?” Nàng không không hiểu nhìn hắn.

Dù sao hắn là ông chủ , ách..... Cũng là hắn nói nàng có chuyện có thể nói thẳng , dù sao nàng hiện tại cũng đã phát tiết xong rồi, nếu hắn có đôi tai quá yếu ớt , không thể chịu được âm thanh quá lớn thì nàng khi ở cùng hắn sẽ “tận lực” hạ thấp giọng , sẽ cố gắng nói chuyện nhỏ nhẹ một chút , dù sao bọn họ một ngày thời gian nhìn thấy nhau cũng đâu phải nhiều .

“Chỉ cần người không nói quá lớn là tốt rồi.” Hắn cười.

“Được rồi, vậy chúng ta chung sống hòa bình .” Lần này đổi lại là nàng chủ động vươn tay về phía hắn .

“Tính tình của người thay đổi nhanh thật đấy .” Hắn một tay cầm tay nàng.

“Đây là ưu điểm của ta.” Hắn làm gì mà không nói thẳng nàng là người ngu ngốc nhanh quên đi . Nàng thấy biểu tình hắn lúc này thật như đang chế nhạo nàng mà , trong lòng thầm nói nhưng ngay sau đó nàng mới nghĩ đến A, thì ra hắn đã bắt đầu thực thi kế hoạch “Dùng từ uyển chuyển , nhẹ nhàng” !

Tuy rằng hai người lần đầu gặp mặt tình hình không được bình yên cho lắm , nhưng Quý Thư Ny vẫn rất hi vọng ,thật may là đúng như hắn đã cam đoan dùng từ có phần uyển chuyển hơn , còn nàng thì học cách “đem những gì không muốn nghe loại bỏ khỏi đầu” , sau một thời gian hai người đã phát triển ra một đồng những “câu thoại” độc đáo nhưng cũng rất thú vị .

Tiếp theo nàng còn phát hiện lương của nàng là “chu linh” nha , cứ đến cuối tuần hắn lại đưa cho nàng một vạn đồng , nàng cảm thấy hắn càng ngày càng hoàn mỹ nha (hana : cái từ chu linh kia ta không hiểu lắm , ai hiểu bảo ta tí nhéNy tỷ đúng là thấy tiền thấy sắc mắt hết nghĩa khí a , còn thấy người ta hoàn mỹ nữa chứ)

Đối với nàng – một người cực kỳ thiếu tiền , trên thực tế công việc này thật vui vẻ và đơn giản quá mức khiến nàng không biết có nên cảm thấy đây là một giấc mơ hay không .

Nàng cố gắng chăm sóc Hướng Quân Ngạn thật tốt, mỗi ngày sáu giờ sáng đã rời giường chuẩn bị bữa sáng , đợi khi hắn đi làm mới bắt đầu dọn dẹp nhà cửa. (hana : may mà làm tốt không đã bị Hướng ca đá đi rồi á)

Trăm công nghìn việc nhỏ nhặt trong nhà muốn làm hết cũng không phải dễ , nhưng nàng đối với việc nhà luôn hoàn thành thuận lợi ,hơn nữa còn có phần thích thú vì được làm việc nhà (hana : số tỷ hợp làm oxin a). So với việc trước đây ở nhà luôn có “bà chủ của gia đình” là mẹ nàng cùng nàng làm việc thì việc mình nàng làm hết các công việc cũng coi là có “thành tựu” đi. Giờ nàng cũng không giống lúc trước nhàn rỗi quá độ , thường không biết làm gì , nơi này có một không gian để nàng chăm sóc hoa cỏ , thời gian của nàng bây giờ được sắp xếp rất chặt chẽ và kín mít nhưng lại vô cùng phong phú , hưởng chi tiền lương lại còn hậu hĩ như vậy , dù sau này do kinh tế đình trệ , có phải giảm bớt lương nàng cũng nguyện ý ở lại nơi đây .

9. Chương 9

“Chào buổi sáng ,Hương tiên sinh , mời ăn sáng .” Chuẩn bị xong bữa sáng , Quý Thư Ny đi về phía phòng ngủ của Hướng Quân Ngạn , gõ gõ cửa.

Vài giây sau , cửa mở ra , Hướng Quân Ngạn từ lâu đã thay xong tây trang trắng thẩn giống như hắn đã dậy và chuẩn bị mọi thứ xong từ rất lâu .

“Chào buổi sáng .” Hắn trên mặt hình như có chút ý cười .

Ông chủ của nàng tuy ăn nói ác liệt ,đáng ghét ,dù không muốn thừa nhận nhưng ông chủ của nàng mà cười thì “phi thường mê người”..... Nhưng sự thật đúng là như thế .

“Người rót cuộc mấy giờ đã dậy rồi ???” Nàng cảm thấy mình sáu giờ sáng dậy đã là rất sớm rồi , chuẩn bị bữa sáng cũng không mất nhiều thời gian , nhưng mỗi lần đến kêu hắn dậy đã thấy hắn chuẩn bị xong xuôi .

“Có lẽ sớm hơn người một chút .” Hắn mỉm cười nói . (hana: đây mới là cười nè...siêu cấp lợi hại nha...ta ngất *ngất ing*)

“Ta sáu giờ đã dậy nha .”

“Ta có nghe tiếng người mở cửa .”

“Người thật khoa trương.” Đi đến bàn ăn Quý Thư Ny quay đầu cho hắn một cái liếc mắt :“Có quy định nào ghi là tổng tài phải là người đầu tiên đến công ty sao??”

“Đương nhiên không có.” Hướng Quân Ngạn hơi nhún vai , mặt lại hiện lên ý cười : “Trợ lý của ta còn đến sớm hơn cả ta nữa .”

“Lâm tiên sinh thật đáng thương.” Nàng nhăn mũi nhìn hắn . “Hôm nay uống nước lạc tiên có được không?”

“Hắn thật vừa lòng với tiền lương được trả , Nước lạc tiên à, được .” Hắn đáp lại câu đồng tình của nàng .

“Ta cũng nghĩ thế .” Nàng đến bên hắn , giúp hắn rót đầy một cốc nước trái cây vàng óng .“Ta hôm nay sẽ đi mua đồ ăn , người có muốn ăn món gì không ?”

“Người quyết định là tốt rồi.” Chờ nàng ngồi xuống , hắn cũng ngồi xuống .

Hắn chưa từng nói chuyện nhiều như thế vào sáng sớm , thật lãng phí nước bọt vô ích , có điều ở chung với nàng chưa đến một tháng , Hướng Quân Ngạn đã phát hiện, ở trước mặt nàng hắn tựa hồ trở nên không giống như bình thường , nàng có một loại hấp dẫn kỳ lạ , hấp dẫn khiến hắn phải mở miệng nói chuyện , hơn nữa sau lần va chạm đầu tiên ấy hai người hình như đều đã tìm được điểm cân bằng trong cách nói chuyện với đối phương .

Lại là nàng quyết định ? “Ngày nào đó ta nấu ”trùng trùng đại tiệc” xem người có dám ăn hay không ?” Nàng nhin không được than thở .(hana: món này là mấy con côn trùng ấy...á á.*lè lưỡi*.)

Hắn nghe thấy lời nói nhỏ nhẹ của nàng , giương mắt nhìn về phía nàng , đợi nuốt xong thức ăn trong miệng , hắn nhíu mày trả lời : “Nếu người dám ăn , ta không thành vấn đề.”

Hắn nhớ rõ nàng lúc trước nàng có hỏi hắn ăn cơm có phải nấu gì đặc biệt không , hắn nói cứ nấu như nàng vẫn nấu bình thường là được rồi .

“Ta đương nhiên không dám.” Nàng vẻ mặt ghé tởm lè lưỡi, thành thật thừa nhận , tiếp theo cũng ngồi xuống cùng ăn cơm, không hề dă động đến đề tài đáng sợ này nữa .

Hắn cười nhạt, tiếp tục thưởng thức bữa sáng.

Trong khi ăn cơm hắn phát hiện trên bàn ăn đang trải một cái khăn trải bàn lạ , trước khi nàng đến trong nhà không hề có cái này : “Lại là người làm à ?” Hắn kéo một góc của chiếc khăn .

“Đúng rồi, là tác phẩm mới của ta , mặt trên là hoa linh lan!” Nàng hưng phấn thuyết minh.

Linh lan? Hường Quân Ngạn “tựa tiểu phi tiểu”* nhìn hình dáng được thêu trên khăn hồi lâu nói : “Thật đặc biệt.” (hana : (*) cười mà như không cười , sao ta thấy anh này cứ BT thể nào á , cư mà ta thích á)

Đương kim mũi chỉ thêu không phải là kém , có điều bản vẽ này nhìn thế nào cũng chỉ thấy giống cái đồng hồ quả lắc , chính vì thế mà có lẽ dù có thêu đẹp đến mấy cũng chỉ có thể dùng hai chữ “đặc biệt” để hình dung thôi. (hana : giờ thì ta đã hiểu sao anh cười đều)

“Thật vậy sao?” Hiển nhiên nàng khi thấy hắn cười sẽ nghĩ là hắn đang tán thưởng mình . ” Đây chẳng qua là cái mà mấy tháng trước ta làm vẫn chưa có bán được , ta nghĩ hiện nay mọi người rất ít dùng khăn trải bàn nên ta cũng không có ý định mang bán nữa .” ngữ khí của nàng nói ra có một tia tiếc nuối .

“Ặn..... Ta căn bản cũng không nghĩ sẽ dùng khăn trải bàn .” Hường Quân Ngạn quyết định nương theo ý nàng , phụ họa .

Đây vốn không phải cá tính của hắn , hắn vốn chẳng quan tâm đến cảm nhận của đối phương bao giờ , có chuyện thì nói thẳng ra , có điều lần này hắn muốn xem phản ứng của nàng , hắn phát hiện cho dù hắn không khen ngợi nàng , nàng cũng sẽ “tự đắc này nọ” (hana : hình như có ý là tỷ ấy tự mãn về sản phẩm của mình ấy) , từ chối lời nói tìm được sự tự hào , ca ngợi, lạc quan khiến hắn cảm thấy tò mò , nhưng đồng thời phản ứng của nàng cũng khiến cho hắn cảm thấy “lạc thú” (thú vui ấy)

Mất thấy có trò vui xem , sao không làm ? (hana : anh này biến thái thật)

“Hiện tại vì việc nhà cũng tốn khá nhiều thời gian , vì thế không giống trước kia , rất nhanh có tác phẩm mới .” Nàng cầm cái chén nói nhỏ .

“Trong nhà chỉ cần sạch sẽ ngăn nắp là tốt rồi , thời gian của người có thể không cần gò bó quá , thoải mái chút cũng được .” Dùng cơm xong , bình thường hắn sẽ xem qua một chút văn kiện trước khi đi làm , tám giờ hắn sẽ đi làm , nhưng thời gian gần đây hắn đã dành không ít thời gian vốn để xem văn kiện lại đem cùng nàng nói chuyện .

“Ta đã sắp xếp ổn thỏa , ta thích làm việc nhà , làm xong mọi chuyện rồi làm việc kia cũng không sao , có điều mỗi ngày đều cảm thấy thời gian trôi qua thật nhanh .” Nói tới việc nhà, Quý Thư Ný lộ ra niềm vui thích , cười tươi .

“Người quản lý nhà của , quét dọn vô cùng sạch sẽ .” Hắn chân thành nói.

Không còn một hạt bụi khiến cho hắn nghĩ trong vòng nửa tháng không cần gọi đến đội phục vụ vệ sinh đến dọn dẹp , điều kiện hắn đặt ra vô cùng khắc nghiệt , nhưng vẫn biết là ” nhân vô thập toàn” (người không thể hoàn hảo), nữ nhân bấy giờ chuyện lo liệu việc nhà chu toàn thật hiếm có , nếu những lúc cần kíp bận rộn có thể gọi người đến giúp thì không nói , cái hắn ghét nhất chính là mấy cô nàng đại tiểu thư không biết làm gì .Hắn biết bản thân không có đủ nhân nại để chiều theo các nàng ấy .

Nhưng nàng lại có khả năng ngoài dự kiến của hắn ,không chỉ quét tước , khả năng nấu ăn của nàng còn khá là hợp với khẩu vị của hắn .

Càng làm người ta cảm thấy ngoài ý muốn là cá tính của nàng và hấn khác nhau như thế mà lại có thể ở chung lâu như thế .

“Cám ơn.” Nàng vui vẻ nhận lấy câu nói mà nàng cho rằng đang ca ngợi mình .“Ta chính là thích làm những thứ này , có điều khả năng ghi nhớ của ta lại không tốt , nếu chỉ dựa vào những thứ này thì không thể kiếm đủ sinh hoạt phí .” Nàng làm một cái mặt quỷ tự giễu .

“Người có thể xem nó làm thú vui , coi như khoản thu nhập kiếm thêm.”

“Đúng rồi , như thế áp lực sẽ giảm đi không ít nha .” Một chút thoải mái hiện lên trên khuôn mặt nàng : “Bình thường ở nhà mẹ ta luôn dọa đem mấy thứ này đốt đi a.”

Nghe vậy, hấn nhìn đến cái khăn bàn thêu hình “Đồng hồ quả lắc” , thấy mẹ nàng từng có ý định đốt nó thì mới thay đổi quyết định : ” Ít nhất bây giờ người không cần lo mấy chuyện như thế nữa .”

“A, ý của người là ta không chống được ba tháng hay sao ? Đã sắp qua một phần ba thời gian rồi nha .” Nàng kháng nghị.

“Ta là lo lắng sau này người sẽ là người bỏ của chạy lấy người , cho nên trước mắt ta tốt nhất nên biểu hiện thật thân thiện hòa ái ” (hòa bình , yêu thương lẫn nhau) .Hấn lại mỉm cười . (hana : *ngất*)

Mới đây thôi hấn cho rằng mình rất hài lòng về nàng , nhưng quan trọng là ý của nàng thế nào hấn chưa biết , nếu sau thời gian ba tháng nàng không chịu được , đổi ý thì hấn sẽ phải làm thế nào .

“Người là đang nói lần đầu chúng ta gặp nhau biểu hiện đó là thân thiện hòa ái hay sao ?” Nàng nhăn nhó , giọng nói có ý nghi ngờ cổ tình được kéo cao lên .

“Coi như vậy đi .” Hấn gật gật đầu.

“Giết ta đi.” Nàng trợn trừng mắt .

Câu trả lời của nàng vô cùng buồn cười khiến hấn cười lớn thành tiếng .

10. Chương 10

Cốc...cốc...! Cánh cửa gỗ phát lên hai tiếng khô khốc , đợi bên trong có tiếng đáp lại , Lâm Vĩ Đình liền đẩy cửa vào , trên tay ôm một chồng hồ sơ cao ngất .

“Tổng tài , mục lục người cần đây.” Đem hồ sơ đặt lên bàn , hấn đưa cho xếp của mình một quyển có hình lục giác .

Hương Quân Ngạn tạm thời buông văn kiện trong tay , đón lấy quyển sổ , hồ hững lật lật vài trang , quyển sổ có quá nhiều màu sắc đánh dấu khiến chỉ một lát sau trên khuôn mặt đã lộ vẻ khó chịu .

“Có cần thiết không.....”

“Tất nhiên !” Không đợi trợ lý nói xong , hấn lập tức gật đầu.

Lâm Vĩ Đình lập tức tiến lên cầm lại quyển sổ hình lục giác .

“Ta muốn tự chọn , xem có cái nào là cực phẩm đồ gia dụng không.” Hương Quân Ngạn dặn dò .

Đây là lần đầu tiên Lâm Vĩ Đình nhìn thấy tổng tài của hấn vì nữ nhân mà chọn lựa quà tặng , tiêu tốn “một chút tâm sức” , hấn lại là người được giao đi xem xét trước các “lễ vật” , mang về thông tin đầy đủ của các loại “lễ vật”.

Không biết có phải hấn đã thay đổi ,cũng bởi Quý tiểu thư kia vẫn coi tổng tài của hấn với một thân phận khác , nhưng xem ra hiện giờ xếp của hấn “thử hôn” hình như rất thuận lợi nha .

Có điểm ngoài ý muốn , lại không quá ngoài ý muốn , tổng tài là người vô cùng cố chấp và cứng nhắc , cho dù xếp của hấn đối với nữ nhân có như đang “ăn kem” nhưng theo như kế hoạch hiện giờ của hấn ,nếu hấn đột nhiên vòng vo , nhiệt tình đến mức làm ọi chuyện xung quanh gần như muốn bốc cháy ,hấn cũng sẽ không kinh ngạc, có điều.....

Bọn họ còn không phát hiện nhận thức về thân phận của đối phương có vấn đề hay sao ???

“Nếu là đồ trang sức thì kiểu dáng không cần quá cầu kỳ .” Hướng Quân Ngạn lại chỉ đạo .

“Ta sẽ chọn ra mấy thứ rồi đưa cho người quyết định .” Lâm Vĩ Đình nói.

“Ân.” Hướng Quân Ngạn gật đầu , ý bảo hắn rời khỏi văn phòng.

Hắn lại quay lại với đồng công văn hồ sơ, đây mới là thói quen trước nay của Hướng Quân Ngạn. Một tháng trôi qua, hắn thừa nhận hắn đối Quý Thư Ny thật vừa lòng , nàng mang mọi chuyện xấp xếp cực kỳ tốt , trong nhà luôn sạch sẽ ngăn nắp , hơn nữa hắn mỗi đêm về nhà luôn được đối mặt với hương thơm của rất nhiều món ngon do nàng chuẩn bị , làm cho hắn có cảm giác đây là một “gia đình” thật sự ấm áp.

Nàng không có tay nghề như những đầu bếp nổi tiếng trong khách sạn, những món nàng nấu cũng chỉ là những món ăn bình thường , nhưng khi nàng nấu hắn luôn cảm thấy trong đồ ăn có mang theo hương vị của gia đình , hắn vô cùng yêu thích .

Về phần nàng lại càng làm cho hắn cảm thấy ngạc nhiên . Nàng cũng có khiếu hài hước , cũng không tự nhiên lại làm loạn cấu kính, ở nhà cũng có thể tự mình tìm ỉn việc gì đó , hắn nghĩ nữ nhân này cũng sẽ không cầu nhàu hắn vì quá ham mê công việc nữa , bọn họ thậm chí còn chưa từng làm qua chuyện gì lãng mạn , nhưng nàng cũng chưa từng có ý kiến hay oán giận hắn .

Nàng trong mắt hắn chỉ có thể dùng bốn chữ “Bất khả tư nghị” để hình dung .(hana : hình như có nghĩa là không có gì chê trách thì phải , ta lười tìm hiểu quá)

Cốc...cốc ! Tiếng gõ cửa lại vang lên.

“Vào đi.”

“Buổi trưa tốt lành .” Quý Thư Ny mở cửa , vui vẻ tiến vào.

Hướng Quân Ngạn nhìn thấy nàng, bên môi khẽ nhếch lên , khó có thể thấy được nụ cười yếu ớt của hắn : “Buổi trưa tốt lành” Hắn liếc nhìn nàng một cái xong lại cúi xuống tiếp tục với công việc .

Nàng mang theo hộp cơm đi đến trước mặt hắn ,lớn tiếng nói : “Ăn cơm thôi nào , Đại ông chủ .”

Hắn khép lại văn kiện, nhìn đến chiếc túi đựng hộp cơm mới của nàng : “Mới à ?”

“Bán không được....” Khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt trở nên ảm đạm.

Hắn theo bản năng lập tức trả lời : ” Ta mua.” Hắn đem hộp cơm đưa lên cao , nhìn xung quanh một lượt , giả như chăm chú đánh giá lắm , kỳ thực chỉ là nhìn cho biết hình dạng thế nào : “Ân , Vậy hiện tại nó là của ta.”

Nàng bởi vì lời nói của hắn khuôn mặt lại lần nữa bừng sáng : “Làm ơn đi , cái này vốn muốn để cho người bọc hộp cơm a .”

Nàng cười ra tiếng , biết hắn chính là có lòng tốt mua nàng.

“Đây là hình gì ???”

“Yến tử.” (hana : cái này ta cũng không biết hình gì , chắc chim yến)

“Ta cũng vậy nghĩ như vậy.” Hướng Quân Ngạn nhìn đi nhìn lại hai cái hình yến tử kia rồi đem gấp lại , nhìn thẳng vào nàng hỏi : ” Trả bằng chi phiếu sao ?” (hana : khổ thân ca)

“Bỏ tiệm chỉ lấy tiền mặt hoặc chuyển khoản thôi a !” Nàng giả bộ bà chủ nói chuyện khách hàng nói .

“Có lợi mà không nắm bắt ?” Hắn không thể tin nhường này nói: “Tiểu thư , người không thích hợp theo nghiệp kinh doanh đâu .”

“Cho nên mới ở nhà người để quét tước kiêm nấu cơm nha.” Nàng cười khẽ đáp, hào phóng nhận lấy bình luận của hắn : “Làm ơn đi , nếu ta có khả năng theo nghề kinh doanh mẹ ta đã sớm ”ra vốn” cho ta đi làm bà chủ nhỏ nha !” .(hana : cái này là chi tiền ấy)

Hắn lộ ra ý cười , mở ra cơm trưa hôm nay, Quý Thư Ny lập tức vì hắn mà hưng phấn giới thiệu :

“Hôm nay chủ đề là món ăn dân dã , có hình con gà nhađây là lỗ tai , mắt , mũi và còn cả móng vuốt nữa nha” (hana : không biết tỷ làm thế nào trang trí cái tai con gà á ...bó tay)

“Đây là gà.” Sau một hồi nghe nàng thao thao bất tuyệt về cách sắp xếp đồ ăn của mình . ngữ khí hẳn ngập sự nghi ngờ hồi .

“Đúng !” Nàng hai mắt sáng lên .“Có giống không ! Ta trước kia ở nhà cũng thường sắp xếp như thế , có điều mẹ của ta toàn nói là ”Chó” không a .”

Hướng Quân Ngạn cười nhưng không nói gì , hẳn không nhận được thâm nghĩ , khiếu thẩm mỹ của mẹ nàng cũng thật giống của hẳn nha . tiếp theo hẳn chậm rãi ngẩng đầu , ánh mắt dừng lại trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn nà của nàng ...

Nàng luôn vui vẻ ở nhà làm mấy “đồ linh tinh” , hẳn cho dù chưa xem qua lý lịch của nàng cũng có thể khẳng định chắc chắn một điều , nàng là người vô cùng thích hợp để mang thai và sinh con , nàng nhất định là người “vợ tương lai” thích hợp nhất của hẳn .

Hắn cứ như thế nhìn nàng thật gần , thật lâu hẳn bỗng phát hiện trên má nàng có một điểm hơi đỏ đỏ nhỏ nhỏ , tay hẳn không tự chủ đưa ra .

“Có chuyện gì vậy ??” Quý Thư Ny bị hành động của hẳn làm cho hơi hoảng sợ , nhưng rất nhanh phát hiện ra hẳn hình như muốn giúp nàng lau vết bẩn thì phải , nàng chẳng những không né tránh , ngược lại còn đưa má đến gần hơn , giúp hẳn có thể nhìn rõ hơn : “Má của ta có dính gì sao ??”

“Không biết, lau không hết.” Hẳn lấy ngón cái lau qua lau lại nơi vết đỏ mới phát hiện không lau hết được , đổi qua dùng ngón tay trỏ , hơi tăng lực nơi cổ tay : “Có gì đó màu đỏ .”

“A, đây là cái bớt của ta nha !” Nghe hẳn miêu tả , nàng không nhận được khe mỉm cười nói : “Trước đây vốn không có , không biết nó xuất hiện từ khi nào , khi ta mới nhìn thấy còn tưởng bị bút đỏ vẽ lên nữa chứ .” Nàng khe cười , định lùi lại thì phát hiện tay hẳn đang chạm lên trên má nàng , lúc này nàng mới phát hiện ra khoảng cách giữa hai người lúc này là vô cùng gần : “Hướng tiên sinh ?”

“Da của ngươi thật mịn nha .” Chỉ trong nháy mắt khi những ngón tay kia chạm lên da nàng , một cảm xúc kỳ lạ bỗng nổi lên khiến hẳn cảm thấy lưu luyến , luyến tiếc không muốn buông tay .

11. Chương 11

Nàng đối với lời khen ngợi bất ngờ của hẳn thì cảm thấy thẹn thùng , trêu hẳn : “Uy , ngươi là đang lợi dụng chiếm tiện nghi a!”

“Như vậy là chiếm tiện nghi ??” Hướng Quân Ngạn nhìn thẳng vào hai mắt nàng : “Ta thì cho là ta đang ca ngợi ngươi .”

Hắn cười, sau lại nhún vai .” Bất quá không vấn đề , nếu ngươi có ý định đi kiện cáo ta , ta sẽ cho luật sư “lên” đến bàn chuyện giảng hòa , Nhưng chuyện bây giờ cần nói là , ngươi là nghĩ sẽ “vơ vét” được gì của ta?”

“Ta không có ý muốn ”vơ vét” gì của ngươi a!” Mặt nàng đã đỏ bừng , không biết có phải do nàng phản ứng quá độ hay không , nhưng hẳn không biết được vừa rồi hai người bọn họ đã dựa vào nhau quá gần hay sao ?

“Ta đây có thể kiện ngươi tội vu khống nha ?” Hẳn tươi cười lại khiến người ta nghĩ đến cảnh “Cáo chúc tết gà.”

Quý Thư Ny lúc này xác định chắc chắn một điều , hẳn thật sự là một thương nhân kiệt xuất , bởi chỉ cần không “cần” được hẳn , hẳn lập tức sẽ quay ra “cần” ngược lại đối phương : “Nói đến chuyện ”vơ vét” tài sản , ngươi so với ta khẳng định là vô cùng lợi hại” (hana : sao truyện nào của ta cũng thấy nói đến chuyện nam chính muốn cần người thế nhỉ , nam chính của ta đúng là toàn “sói” nha)

Hướng Quân Ngạn nghe thấy lời than thở bất mãn của nàng , cười to ra tiếng : “Không, ta không ”vơ vét” tài sản , ta chỉ muốn “giao dịch” , mà là “giao dịch” công bằng .”

“Tùy tiện !” Nàng khẽ quay đầu thoát ra khỏi bàn tay to lớn của hắn ,lùi về sau mấy bước hướng ra cửa , mặt nàng lúc này vẫn đỏ bừng , không những thế còn có thêm một mái tóc rối bù . (hana : a cái này dễ gây hiểu lầm nhá)

“Hôm nay không cần nấu bữa tối đâu .” Nhìn vẻ mặt bối rối chật vật của nàng khiến hắn vô cùng sung sướng .

“Sợ ta hạ độc ngươi ?” Sao cứ trêu chọc nàng chứ !

” Không sợ.” Hắn vừa cười vừa nói : ” Ta giúp ngươi “vơ vét” một chút tài sản , tối nay chúng ta đi ra ngoài ăn.”

Hana : ta đang định cắt...nhưng thôi *cười ngọt ngào*

.....

“Ta muốn cái kia ! Cái có cái đuôi màu trắng kia! Đúng đúng đúng, chính là nó....”

Chợ đêm người đến người đi , hắn cùng Quý Thư Ny hai người lúc này giống hai người bạn nhỏ , ngồi trên ghế nhựa chỉ cách mặt đất mười mấy cm.

Hướng Quân Ngạn hoài nghi không biết mình có bị sao không ? Hắn là muốn đưa nàng đến một nhà hàng sang trọng xa hoa nào đây thường thức một bữa tối dưới ánh nến vô cùng lãng mạn ,kết quả lại bị nàng kéo đến chợ đêm ăn “hà tử tiên” , thịt viên cùng một đồng đồ ăn vặt khác . (hana: vẫn như bên dự bất tiểu bạch thổ, ta vẫn chưa biết hà tử tiên là món gì á , tranh thủ PR cho tiểu bạch thổ tí)

Đơn giản là nàng nói , nếu như để nàng “vơ vét” tài sản thì phải để nàng quyết định mới được , hắn nghĩ lại cũng thấy lạ ,hắn không hề phản đối , nhưng thật không thể tưởng tượng nàng lại đưa hắn đến nơi này , thậm chí còn mất hết hình tượng ngồi ở quán cóc ven đường chơi trò vớt cá vàng thế này

Hơn nữa, đây cũng không phải chuyện đầu tiên hắn làm trong tối nay .

“A! nhanh lên , nhanh lên !” Nhìn chú cá vàng nhỏ nhỏ tròn tròn quẫy trên chiếc vợt , sau đó được thả vào chậu nước , Quý Thư Ny cầm lấy cánh tay hắn vui vẻ hét chói tai.

“Trời ơi, màng nhĩ của ta !”

Hắn giả bộ như màng nhĩ của hắn sắp rách đến nơi , cổ bầy ra bộ mặt nghiêm trọng công kích nàng , rước lấy sự bất mãn của những người xung quanh .

“Ừ!” Nàng hung hăng thúc cánh tay hắn .

Hướng Quân Ngạn cười cười, mang chiếc vợt trả lại cho ông chủ , tiếp đến đem chú cá bỏ trong một túi ni lông có một chút nước , sau đó đưa cho nàng nói : ” Chiến lợi phẩm của hôm nay nha .”

“Nha....” Một thoáng bất ngờ , Quý Thư Ny vui vẻ tiếp nhận chiếc túi đựng chú cá vàng nhỏ xinh nói : “Hôm nay cả ba lần ta đều không có công gì a , đã nói rõ ràng , trung bạch , tiểu bạch .” (cái này ta cũng không hiểu là gì....*Ủy khuất*)

“So với việc gọi là ”hồng nhất, hồng nhị, hồng tam” thì dễ nghe hơn một chút.” Mối hận khẽ cong lên một độ khó nắm bắt .

Hai người lại đứng dậy tiếp tục dạo chợ đêm , chính là ơ chợ đêm vốn đông người , hai người cánh tay thật tự nhiên dính lại với nhau ,bất quá hai người bọn họ đều không để ý đến .

Không tình nguyện nhưng vẫn bị nàng kéo đến chợ đêm , Hướng Quân Ngạn phát hiện , hắn cũng nàng đến đây đúng là một chủ ý tốt , so với việc cùng nhau thưởng thức “Bữa tối lãng mạn bên ánh nến” thì có vẻ đến đây khiến nàng trở nên vô cùng hoạt bát và thích thú nha .

Không biết vì sao, chỉ cần nhìn thấy nàng vui vẻ, hắn tự nhiên cũng thấy thỏa mãn .

“Ngươi thực đáng ghét nha, sao lại nói thế chứ .” Nàng trừng mắt liếc hắn.

“Ta nghĩ tuần trước ngươi không phải nói như thế ?”

Tuần trước vì đi chợ đêm thấy vớt được mấy con cá , hần đã đặc biệt mời thợ về lắp đặt hần một bể cá với đầy đủ các thiết bị cần thiết vô cùng chuyên nghiệp , trước mắt chỉ cần tới chợ đêm mang thêm cá vàng về thôi .

Nàng tuần trước vì nhìn thấy cá nhỏ không phải bơi trong bể cá thủy tinh nhỏ nữa mà đã có hần một “thủy cung” nhân tạo , quá vui sướng và hưng phấn nàng đã ôm chầm lấy hần mà không hề cảm thấy chán ghét nha .

“Tuần trước là tuần trước , hiện tại là hiện tại nha .”

“Qua cầu rút ván” (hana: chính là qua sông đoạn cầu nhưng ta thay bằng cầu qua cầu rút ván cũng nghĩa tương đương nhưng có vẻ dễ hiểu hơn á)

“Không có!” Nàng kháng nghị kêu to.

Lúc này vừa vặn đi ngang qua một hàng bán đồ uống lạnh , hần ngừng lại để có thể mua đồ uống .

“Vậy người giải thích một chút, chuyện này không gọi qua cầu rút ván thì gọi là gì?” Hần đem đồ uống đưa cho nàng , thuận tiện lấy túi cá vàng khá nặng trên tay nàng .

“Không giống nha , người nói chuyện thường thích công kích ta , ta chỉ là phản kích lại thôi nha .” Nàng nhận lấy đồ uống lạnh , uống một ngụm , trên mặt hiện rõ nụ cười thỏa mãn , nhưng ngay sau đó vẫn không “hạ thủ lưu tình” mà phản bác lại hần .

Hướng Quân Ngạn chú ý tới biểu tình của nàng biến hóa vô cùng phong phú , nhin không được cười nhẹ : “Ta đây đã giúp người vớt bao nhiêu cá , không những thế lại còn giúp người mua đồ uống lạnh , người thế nào lại không có nửa câu cảm ơn nha .” hần đưa cao tay lên ý muốn nàng chú ý đến chiếc túi bên trong có ba chú cá vàng đang bơi .

“A.....” Nàng sững sờ : “Có nha , ta ở trong lòng luôn âm thầm ca tụng cảm ơn người nha...” Nàng thành thật nói .

Nàng không phải không biết , tuy hần ăn nói không dễ nghe nhưng hần thật sự là người tốt lắm , hần đã mấy lần tặng quà cho nàng , nói là quà cảm ơn nàng đã vất vả , nàng mới chỉ lo lắng nói chiếc bình nhỏ không thể chứa được năm chú cá hần liền giúp nàng có hần một cái “thủy cung” thu nhỏ , hơn nữa hần đường đường là đại tổng tài của một tập đoàn lớn như thế lại hạ mình cùng nàng dạo chợ đêm , ăn đồ ăn ở những quán ven đường , còn ngồi xổm trên đường giúp nàng vớt cá vàng nữa.....

Nàng rõ ràng là nhận tiền làm quản gia cho người ta , nhưng hần một chút cũng không xem thường nàng , hơn nữa đồ ăn mỗi ngày nàng nấu hần chưa một lần chê trách , ngược lại còn khen ngợi nàng nấu ăn ngon nữa.....Nàng đối với hần một lòng kính trọng cùng ngưỡng mộ , giống như nước sông chảy mãi không ngừng , lại như Hoàng Hà cuộn sóng , không thể ngừng lại .

“Ca tụng ?” Không biết thế nào mà hần như sắp thành “vĩ nhân” đến nơi .

“Đúng rồi , cũng chỉ có thể như vậy thôi, bằng không so với tiền, địa vị..... So với một đồng thứ ta không có , ta đối với người nhiều lắm chỉ có thể giúp người chăm nom nhà cửa , nấu đồ ăn ngon cho người , kéo người đi chơi chợ đêm giúp người giảm bớt áp lực trong công việc mà thôi nha .” Nàng không thể cứ thế nhận tiền của người ta mà không làm gì đi , nàng làm không được nha .

Thì rađi dạo chợ đêm là vì hần ? Hướng Quân Ngạn nghe được nàng nói như vậy , nhất thời trên mặt lộ ra biểu tình có phần phức tạp .

12. Chương 12

R : đoạn này có cảnh... *cảnh gì không biết....Ngây thơ-ing*những ai chong xáng như ta đề nghị chuẩn bị tâm lý kĩ càng nhé, nếu tâm lý không tốt có thể nên back ra đời sau chuẩn bị kỹ hãy đọc, đừng nói ta không nói trước như...á...ta không biết đâu....ôi...ta đi ngắt đây....qua hưng phấn nên thức nguyên đêm làm đó nha.vui vẻ như Hana :bên dưới có thông bao như ta đã nói ở chương trước nha....hắc hắc.....

Hai người sau khi đã dạo một vòng chợ đêm , khi đi đến bãi đỗ xe , ngồi vào trong xe , hần khởi động xe làm cho điều hòa trong xe chạy khiến không khí trong xe bớt oi bức nhưng lại không hề có cho xe chuyển động để về nhà.

Quý Thư Ny cảm thấy kỳ quái liếc nhìn hần một cái , không hiểu được hần vì sao còn chưa lái xe đi , thậm chí ngay cả dây an toàn cũng không thắt , không hiểu đang ngây ngốc nghĩ cái gì .

Bên trong xe chỉ có ánh đèn mờ mờ khiến hai người như bị bóng tối vây quanh , nàng lần nữa nhìn vào hần , ánh sáng mong manh chiếu vào hần khiến nàng mơ hồ nhìn thấy hần đang nhìn thẳng vào mình , nhưng lại không đủ sáng để thấy rõ vẻ mặt hần đang thể hiện gì .

Hần là làm sao vậy ? “Hướng tiên sinh?” Quý Thư Ny khẽ gọi một tiếng.

“..... Ân?” Hồi lâu, trong bóng đêm mới vang lên tiếng hần đáp lại.

“Người không khỏe sao?” Nàng đột nhiên cảm thấy hần trở nên kì lạ .

“..... Không.” Hần chính là..... đã rất lâu không cảm nhận được cảm giác nhận được quá nhiều sự quan tâm như thế .

Hần tuy rằng từ “chấn ám đậm êm” nhưng vì cha mẹ hần căn bản trong mắt chỉ nhìn thấy lẫn nhau , không mất quan tâm đến hần , hơn nữa cũng không có anh em để chia sẻ tâm tình , hần chỉ có thể một mình đối diện với cảm giác “tịch mịch” đó , mà hiện tại thế nào lại có “tiểu ma tước” suốt ngày lú ra lú rú nhưng lại quan tâm đến áp lực công việc của hần ?

Loại cảm xúc này đối với hần hoàn toàn xa lạ ,hần không biết làm thế nào để hình dung ra .

“Ta chỉ là đang suy nghĩ , ta hình như không cảm thấy công việc có quá nhiều áp lực .” Hần nói mà cảm thấy không thật .

Quý Thư Ny nháy mắt mấy cái , giống nhau ở xác nhận chính mình có nghe lầm hay không : “Thật vậy sao?” Ngữ khí của nàng mang theo chút nghi ngờ . Mỗi người dù làm gì thì ít nhiều cũng có áp lực chứ ? “Ân....Cũng tại ta cảm thấy người ở công ty hình như không mấy vui vẻLiệu có phải do người không phát hiện ra hay không ? Mỗi lần ta mang cơm trưa cho người , người đều không lộ ra biểu tình gì , cho tới khi cùng ta nói chuyện vài câu người mới bắt đầu có chút mỉm cười , ta là nghĩ do người có nhiều công việc quá khiến áp lực nhiều quá mới có thể”

Giọng của nàng càng nói càng nhỏ , người ta rõ ràng đã nói không có áp lực , nàng làm gì mà cứ cứng rắn muốn nói những lời ấy...thật là

“Cũng có thể ?” Im lặng hồi lâu , hần bỗng nghi hoặc nói .

“Chắc không có đâu , hần là tại ta suy nghĩ nhiều quá thôi a .” Nàng cố pha trò .

Hướng Quân Ngạn nghiêng đầu, nhìn về phía nàng đang ngồi trên ghế lái phụ .

Bắt gặp ánh mắt hần nhìn mình , nàng nói nhỏ : “Ân....Chắc tại ta không biết công việc bình thường thế nào thôi...” Nàng thành thật nói : “Lúc trước ta cũng có từng đi làm mấy công việc này , nhưng do không thể thích ứng nên lại ở nhà làm đồ thủ công .” Nàng nhún vai .

Hần nhướng mày , có vẻ có chút kinh ngạc , nhưng trong bóng đêm, nàng không thể thấy rõ vẻ mặt của hần.

“Dù sao ta như bây giờ cũng rất tốt nha !” Nàng nói mà như tự nói với chính mình : “Chuyện kia là do ta nghĩ trên lập trường của ta , cá tính của ta vốn không thích hợp những công việc đó nên mới cảm thấy áp lực quá lớn.” Nàng lại giải thích : “Công việc của chúng ta không giống nhau , khả năng cảm thấy có áp lực chắc cũng không giống nhau , nhưng người là ông chủ , công việc lại nhiều như vậy , cho dù không có áp lực , làm việc cả ngày chắc cũng có điểm mệt mỏi , ngẫu nhiên đi dạo một chút chắc cũng sẽ thấy khá hơn .”

Nàng hình như quả quyết rất vui vẻ , như thế nào là không thích hợp công việc văn phòng ? Hướng Quân Ngạn nghi ngờ. Bất quá, nàng không đi làm bên ngoài cũng tốt, ở bên hần đợi hần trở về là đủ rồi..... Giây tiếp theo hần đột nhiên ý thức được bản thân mình mà lại xuất hiện loại suy nghĩ đó , trong lòng không khỏi ngạc nhiên .

“Quý..... Thư Ny.” Hấn định gọi nàng như bình thường nhưng không hiểu sao lại sửa lại , gọi hấn tên nàng .

“Ân ?” Nàng vì thấy hấn lần đầu gọi thẳng tên mình , ngạc nhiên quay đầu nhìn hấn.

“Ba tháng sẽ nhanh chóng trôi qua.....Người có tính sẽ tiếp tục ở lại không ?” Nghe giống như giọng của hấn bình tĩnh lắm , nhưng hấn cũng không biết được trong ngữ khí của hấn thật có điểm mong chờ căng thẳng .

“Nếu người không tính đuổi ta đi ,đương nhiên ta muốn ở lại nha .” Trong giọng nói của nàng không giấu một chút khê cười .

Nghe vậy, hấn thở phào , một cảm giác sung sướng khó tả nhất thời lan ra toàn thân hấn .

“Ân, về nhà thôi .” Hấn duy trì ngữ khí thật bình tĩnh , chậm rãi lái xe rời khỏi bãi đỗ xe .

Về nhà..... thì ra cùng ai đó nói ra hai chữ này , cảm giác đúng là không tệ nha .

Về nhà, Hướng Quân Ngạn giúp nàng đem ba chú cá mới vớt được thả vào bể cá , sau khi đã rửa tay hấn trở lại phòng khách , chỉ thấy Quý Thư Ny đang dán mặt vào bể cá , “điểm danh” mấy chú cá vàng .

Hấn khoe môi khê cong lên , lặng lẽ đi đến phía sau nàng, bên tai nhẹ giọng nói : “Nuôi lớn có thể nấu lên ăn.”

“Cái gì ...” Nàng vừa nghe , lập tức mở trừng hai mắt giận giữ nhìn hấn : “Không được ! Người dám ăn chúng , ta liền liều mạng với người!” Nàng hung tợn cảnh cáo người đang đứng phía sau nàng .

“Chúng nó thoát nhìn cũng không có bao nhiêu thịt.” Hướng Quân Ngạn cười nhẹ , vì hấn ghé sát bên tai nàng nên có thể ngửi được hương thơm ngọt nhẹ trên tóc nàng , hấn tham lam làm ình xích gần hơn một chút , cái mũi như muốn dán vào tóc nàng .

Đột nhiên cảm giác được một cảm giác nhột nhột , mất vài giây nàng mới phát hiện hai người bây giờ khoảng cách gần như không thấy .

Nàng nhìn hình ảnh phản chiếu trên bể cá , thấy hấn như đang dán vào phía sau tai nàng , mà hai tay của hấn không biết từ khi nào đã đặt lên kính của bể cá , khiến nàng lúc này bị nhốt trong vòng tay hấn . (hana: há há....có chuyện hay á)

Nàng kinh ngạc quay đầu , đập vào mắt nàng ngay lập tức là ngực của hấn , nàng ngược mắt nhìn hấn mới phát hiện hấn đang dùng một ánh mắt vô cùng xa lạ nhìn nàng .

Ánh mắt kì lạ kia làm tim nàng bắt đầu gia tăng tốc độ , hai chân nàng như nhũn raKia

“Người..... Dựa vào gần như vậy làm gì?” Nàng khấn trương nuốt nước miếng.

Nàng biết hấn bộ dạng rất tuần tú, nhưng cũng không cần phóng điện với nàng như vậy chứ

“Ta đang nghĩ đến một chuyện.” Hấn mỉm cười, khuôn mặt tuần tú càng ngày càng tiến gần nàng hơn .

“Nghĩ....nghĩ cái gì?” Nàng bị hấn dồn ép khiến cho gáy đã muốn dán vào bể cá .

“Đầu gối của người và của ta không giống nhau sao ?” Hấn nhúu mày hỏi , lại lộ ra nụ cười mang theo vài phần tà ác . (hana: *ngắt*)

13. Chương 13

” Nha, đúng....đúng thế ! Trong nhà dùng là loại rất đắt tiền nhata....ta là mua loại mà khi ở nhà vẫn thường dùng...” giọng của nàng cuối cùng cũng biến mất bên trong “miệng” hấn .(hana: kisssss a)

Hấn hôn nàng ? Quý Thư Ny kinh ngạc mở lớn hai mắt , khó có thể tin hấn tự nhiên lại làm như vậy.

Hướng Quân Ngạn cảm giác được cơ thể của nàng cứng ngắc , hơi hơi mở mắt liếc một cái , nhìn thấy nàng đang mở lớn hai mắt nhìn như mắt mấy con cá vàng khiến hấn không kìm được khê cười , một tay khê chạm vào mắt nàng , che khuất tầm mắt nàng :

“Nhắm lại.” Hấn nhanh chóng che đi mắt nàng , thấp giọng ra lệnh.

“..... Ngộ –”

Nàng đang muốn mở miệng nói chuyện , hấn sao có thể cho nàng cơ hội chứ , đôi tay thôi không chần trước mắt nàng nữa mà chuyển qua giữ chặt gáy của nàng , một tay ôm chặt thắt lưng nàng , chạm rãi mang đến cho nàng một nụ hôn sâu....sâu...

Bốn cánh môi dán lại tại một chỗ , hấn nhẹ nhàng đưa đầu lưỡi quét qua môi trên của nàng , từng bước từng bước đánh tan mọi phòng bị của nàng , cướp đúng thời cơ xấp nhập bên trong miệng nàng .

Quý Thư Ny vừa rồi cảm giác được có cái gì đột nhiên chần lấy mắt thì theo phản xạ nhắm mắt lại , nhưng khi tay hấn rời đi , hơi thở của hấn đã hoàn toàn chiếm lĩnh tâm trí nàng , nàng chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn , những nơi bị hấn chạm lập tức nóng bừng lên .

Nàng cảm giác được tay của hấn đặt trên thắt lưng của mình , hấn đem nàng kéo sát về phía người hấn , nàng cảm nhận được cơ bụng rắn chắc của hấn , hấn cứng rắn đè ép nàng trong lồng ngực hấn , ngoài ra hấn đã thành công xấp nhập toàn bộ miệng nàng , kéo cái lưỡi của nàng ra cùng hấn dây dưa

Nàng mềm nhũn dán vào hấn , để mặc hấn dẫn dắt đưa đẩy .

Rốt cục , hấn cũng kết thúc nụ hôn này , cánh tay hấn còn ra tăng thêm một chút lực để cố định , giúp nàng không bị xuy lơ mà trượt xuống .

Nàng hai gò má đã hồng , hai mắt mở to đã vương một lớp sương mù : “Vì....” Nàng thật muốn hỏi hấn vì sao hôn nàng , nhưng do nhịp tim hỗn loạn chưa kịp khôi phục lại hơi thở bình thường làm cho nàng không thể nói được những gì muốn hỏi .

Tay hấn đang đặt trên gáy nàng khẽ di chuyển , lướt qua những sợi tóc mềm mại của nàng , men theo làn da non mịn trên mặt nàng , nhẹ nhàng chạm vào cánh môi đỏ mọng của nàng .

“Mùi vị” của nàng thật “thơm” .

Hướng Quân Ngạn cảm nhận được dục vọng của hấn đang bùng bùng phần chần , hấn đối với nàng thật có hứng thú , hấn lúc này thật muốn ngay tại chỗ kéo xé bỏ hết vải vóc trên người nàng , đem chính mình chôn sau trong ngực nàng , xấp nhập vào cơ thể nàng , đem nàng hoàn toàn chiếm lấy..... (hana: á....lại thể rồi....ta sắp không chịu nổi á.....mới thể này mà ta đã thấy nóng hết mặt á..... “xấp nhập..” á á...không biết đâu)

“Ta nhớ đã đưa thẻ tín dụng để người đi siêu thị mua các đồ dùng trong gia đình.” Tay hấn khẽ lướt trên môi nàng , cố ý trêu chọc cánh môi nàng , giọng khàn khàn nói : “Bên trong có rất nhiều tiền , chẳng lẽ ngay cả dầu gội đầu cũng không mua nổi sao ?”

“Không.....” Hơi thở của nàng đã có chút hồi phục , lắc đầu : “Người vì sao hôn ta ?” Nàng không hề muốn đem chuyện nụ hôn đầu tiên của mình và chuyện về dầu gội đầu nhập lại thành một , cố ý hỏi rõ ràng .

Tiếng cười trầm thấp của hấn vang lên khiến cho ngực hấn khẽ rung : “Bởi vì ta muốn hôn người .”

“Vì sao?”

“Bởi vì người toàn thân đều dụ hoặc ta.” Hướng Quân Ngạn cười.“Nếu ta không muốn hôn người mới có vấn đề.”

“Ta không có dụ hoặc người!” Nàng hai gò má lại thêm nóng : “Người....người không thể”

“Không thể ?” Hấn nhướn mi , cúi đầu lại tiếp tục hôn nàng.

Quý Thư Ny xấu hổ phát hiện , khi hấn hạ môi xuống hôn nàng , nàng một chút cũng không phản kháng , thậm chí còn tự giác nhắm mắt lại , “hưởng thụ” nụ hôn của hấn .

Nụ hôn lần này không nhanh không chậm , từ từ khiêu khích mọi góc ngách trong miệng nàng , hấn mút mút môi dưới của nàng , hai mắt híp lại , một thoáng khiêu khích mở mắt nhìn nàng .

“Vẫn là không thể ư ?” Hấn nhíu mày , không đợi nàng trả lời lại lần nữa bịt chặt miệng nàng bằng môi hấn .

Đổi mặt với diện được phóng ra từ người đàn ông kim cương độc thân này nàng không tự chủ được phát ra những tiếng rên rỉ (hana : á á...ta đi chết đây....làm đoạn này mà gai ốc ta nổi hết cả lên....)

Hắn hôn khiến nàng “hôn phi phách tán” , lần xuống cái cổ nhỏ nhỏ trắng mềm , đi xuống xương quai xanh....

“Người không thể..... Không lý do..... Không lý do liên hôn ta loạn lên.....” Nàng vịn phần xấu hổ thở hồng hộc , rõ ràng thích hắn hôn , nhưng vẫn mạnh miệng kiên trì nói rõ.

” “Tiểu Ma Tước”, người muốn có lý do ?” Hắn dừng lại phía trên ngực nàng , lộ ra nụ cười tạ mị .

Vì “thử hôn” mà cùng ở cùng nhau dưới một mái nhà , chuyện bị đối phương hấp dẫn không phải là chuyện rất bình thường sao ? Chẳng lẽ nàng muốn sau khi kết hôn xong mới có thể hôn sao ? (hana : tỷ ấy không chong xáng thể đâu ca à , có điều....haizzzz...)

Àn, cẩn thận ngấm lại , hắn không phản đối chuyện hai người yêu nhau sẽ làm gì , nhưng hiện tại hai người là đang “thử hôn” , còn chưa có xác định kết quả có đi đến đâu hay không mà đã muốn nghĩ đến chuyện “lên giường” , hắn chắc nên suy nghĩ một chút về cảm giác của nàng mới phải .

“Tất nhiên là cần một lý do.....” hai má nàng càng ngày càng đỏ hơn : “Giống như là.....nói.....thích ?” Nàng thẹn thùng nói tiếp : “Hoặc có thể nói là do thú tính nổi lên.....”

Trời ơi, mới chỉ nghĩ đến chuyện nam nhân này có khả năng thích nàng, máu trong người nàng đột nhiên sôi trào .

Có thể sao ? Hắn có thể thích nàng sao ? Thích một người chỉ biết quét dọn , nấu cơm , ăn mặc thì lời thôi như quỷ sao ?

Hắn yêu thương khê nắm lấy hai má nàng , chậm rãi di động đến bên tai nàng , khê liếm , khê hôn lên , đồng thời bụng của nàng cảm nhận được hắn đang gắng gượng bao nhiêu để kìm nén dục vọng của bản thân .

“Ta nghĩ.....” Hắn ở bên tai nàng thủ thủ : “Thời gian ba tháng có thể nên rút ngắn lại thôi .”

Hắn muốn nàng, nàng cũng nguyện ý ở lại, dù sao cũng chỉ còn không đến một tháng , nếu đã có đáp án thì không cần kéo dài thời gian thêm nữa .

Đáp án của hắn vào tai Quý Thư Ny lại giống như sấm đánh giữa trời quang , nàng toàn thân cứng ngắc, cảm giác lạnh như băng truyền đến khắp người nàng khiến nàng mở trừng mắt , nhiệt tình cùng e lệ trong mắt nàng một giây trước biến mất như mây khói .

Kết thúc trước thời gian ba thángÝ là nàng không cần chờ thời gian thử việc kết thúc mà có thể làm quản gia chính thức rồi sao ?

Hắn..... Muốn dùng công việc này..... đặt làm điều kiện với nàng? (hana : dám coi Hướng ca của ta vô sỉ thế sao ? *cười ngọt ngào , dấu dao sau lưng*)

.....to be...Cont....

Hana: có cảnh xuân không ta.....ta lại muốn chơi t nha...há há ...cái này hay à nha..... vẫn là 3 t không tính t của ta như , thời gian tính từ giờ đến trưa thứ 3 như , nếu không ta không thể gỡ pass nha , lần này là không bao giờ gỡ pass , cũng không share pass nên đừng t hỏi ta làm gì ắt công ,thời gian có hạn , các tình yêu cổ lên nhá ,yên tâm đi đảm bảo lần này chơi t mọi người không thấy hối hận đâu á, đảm bảo có sự kiện quan trọng ảnh hưởng đến hai người này nhá....há há...ta không thể xì poi thêm gì đâu á ...*xách dép...chạy*....*gạch đá bay tung tóe*

14. Chương 14

“Không.....” Quý Thư Ny tức giận dùng hết toàn lực đẩy ra hắn. Hắn muốn nàng trở thành cái gì chứ ?

Hướng Quân Ngạn không hiểu chuyện gì ,nhìn thẳng nàng , hắn không hiểu nổi , mới một giây trước không khí đang tốt như thế , sao đột nhiên nàng lại trở mặt ?

“Vì sao ??” Nàng nhìn hắn bằng ánh mắt căm phẫn khiến lòng hắn thấy trùng xuống .

“Ta không phải gái gọi !” Nàng kích động kêu.

Hơn hai tháng qua, hắn không giống như những ông chủ khác , luôn cùng nàng nói chuyện phiếm , thậm chí còn tặng quà cho nàng , nói là vì nàng vất vả nên muốn tặng nàng khiến nàng còn tưởng hắn tốt lắm Không nghĩ được hắn dùng một cái lại dùng công việc để làm yêu cầu , muốn nàng cùng hắn lên giường Hắn đúng là cái đồ Vương bát đản mà .

“Người nói cái gì ?” Hắn kinh ngạc không thể giải thích được , trừng mắt nhìn nàng : “Gái gọi ? Đầu óc người đang suy nghĩ cái gì vậy ?”

“Người thật sự là cái đồ Vương bát đản mà .” Nàng rống to.

Hướng Quân Ngạn biểu tình từ không thể hiểu được chuyển dần sang âm u lạnh lẽo , với thân phận và địa vị của hắn , kể cả người tâm thần cũng không có lý do gì mà lên án chửi rủa hắn như thế , chưa từng có người dám “khêu chiến” với quyền uy của hắn , hắn cũng không định cho bất kỳ ai cái đặc quyền hay ngoại lệ ấy , cho dù là nữ nhân mà hắn thích cũng giống nhau.

“Người tốt nhất nên giải thích rõ ràng.” Hắn nắm chặt hai tay nàng , áp đảo đem nàng vây chặt trên tường , lạnh giọng uy hiếp nàng .

“Giải thích cái gì ? Người cho là dùng công việc này làm điều kiện bắt ta lên giường với người thì ta sẽ nghe theo hay sao ?” Cho dù hai tay đang bị hắn hung hăng túm lấy , nàng vẫn cố dùng toàn bộ sức lực cố giãy ra khỏi sự kiềm chế của hắn : “Người cho ta là loại người gì chứ ?”

” f*ck!” Hắn nhin không được bật lên phun ra một câu thô tục : ” Gặp quỷ .Cái gì mà lợi dụng công việc làm điều kiện ?” (hana : vì sự trong sáng của chúng ta những câu nói không có “văn hóa” hana sẽ che đi như...)

Cho dù hắn đang vô cùng tức giận nhưng hắn vẫn nhận ra trong lời nói của nàng có điểm kỳ quái , nhưng nàng không trả lời hắn , một mực muốn thoát ra khỏi sự kiềm chế của hắn , hai tay thật vất vả muốn dành lấy tự do , nàng bắt đầu mất đi lý trí , công kích hắn , cầm hắn liên đánh ngay một chưởng của nàng .

“Quý Thư Ny! Trả lời ta !” Hắn cố nén suy nghĩ muốn bóp chết sự xúc động của nàng , trực tiếp dùng thân thể ngăn chặn nàng : “Cái gì mà lợi dụng công việc làm điều kiện ?”

“Công việc giúp người làm ấm giường !” Nàng nhìn hắn hét lên . Giúp

“Người không thể lý trí một chút hay sao ?” Tính nhẫn nại của hắn vốn không nhiều .

“Người như thế nào không tự trọng một chút !” Chân tay toàn bộ đã bị chặn , nàng giãy dụa không được , tức đến đỏ mặt tía tai ; “Ta còn đã nghĩ người thật là người tốt , thật không ngờ người lại muốn cùng ta lên giường.”

Về mặt của hắn thâm trầm , đầu hắn bây giờ ngập tràn lửa giận .

“Ta sẽ không cùng người ở trên giường ! Công việc quản gia không phải chỉ nhà người mới làm được , tiền lương có cao thế nào ? Cái gì mà ba tháng thử việc chứ ? Ta phỉ !!! Thì ra là cùng ông chủ lên giường mới có thể thông qua thử việc , người đi chết đi....” Nàng bây giờ chỉ có thể dùng miệng để công kích hắn , ngoài việc chửi um lên nàng còn định nhân cơ hội hắn không để ý hung hăng cắn cho hắn mấy cái .

Phần nộ, kinh ngạc lại khiếp sợ , giờ phút này, trong suy nghĩ hỗn loạn của Hướng Quân Ngạn , rất nhiều cảm xúc đang trộn lẫn vào nhau cùng một chỗ , hắn cố gắng duy trì hô hấp nói : “Ta chưa bao giờ trả lương cho người....” Hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói : “Ta cũng không thuê quản gia , càng không có hứng thú dùng công việc làm điều kiện uy hiếp người lên giường cùng ta.....”

Hắn cuối cùng cũng hiểu ra điểm không thích hợp .

“Ta là tìm vợba tháng là thời gian thử thích ứng với hôn nhân , cùng nhau sống chung , nếu hai bên đều cảm thấy tốt sẽ kết hôn , một tuần cho người một vạn tiền tiêu vặt , không phải tiền lương .” Hắn cố nhả từng từ từng chữ một cách bình tĩnh nhất , một mạch đem sự việc giải thích rõ ràng : “Ta nói rõ....ta muốn không phải quản gia mà là ”kết , hôn“....!”

Hắn gầm nhẹ nói câu cuối cùng , sau đó buông nàng ra ,trả lại cho nàng sự tự do .

Cho dù có trì hoãn ngu ngốc đến đâu , Quý Thư Ný lúc này cũng đã hiểu hai người nhất định là đã có chuyện hiểu lầm , chỉ là cả hai đều hao phí nhiều năng lượng để “chiến đấu” , áp lực , cảm xúc cùng những tiếng chửi bới lúc này đã biến mất , chỉ còn lại một mảng trầm mặc .

Nàng nhìn nam nhân đứng cách nàng vài bước , hai người đều đang cố gắng điều hòa không cho ngực phập phồng nữa , nàng tin chắc cả hai đều vô cùng ngạc nhiên và hỗn loạn.....

Vợ.....vợ sắp cưới ? Thử hôn ? Hắn không thuê quản gia ? Kia..... Cuối cùng là chuyện gì xảy ra ?

Vừa rồi nàng giống như bà điên muốn lao vào hắn đánh mắng chửi bới kêu gào , Quý Thư Ný hiện tại thật không biết nên phản ứng thế nào , adrenalin trong cơ thể nàng vẫn đang sôi trào quay cuồng , vội kéo suy nghĩ trở lại thực tại , nàng cố điều hòa hô hấp .

“Kết..... Kết hôn ?” Nàng lặp lại hai chữ cuối cùng mà hắn nói.

Hướng Quân Ngạn toàn thân cứng ngắc căng thẳng , không nói một câu , biểu tình thâm trầm giống như công ty cổ phiếu ba ngày không tăng chỉ số , hiện tại hắn cự tuyệt mọi giao tiếp .

“Không..... Làm sao có thể.....” Nàng thì thào tự nói, lại lắc đầu .“Lâm tiên sinh nói với ta..... Công việc của ta là sửa sang nhà cửa chuẩn bị ba bữa...”

Cẩn thận nghĩ lại nàng mới phát hiện , Lâm Vĩ Đình từ đầu tới đuôi cũng chưa từng nói chính xác chức danh công việc của nàng , hắn chỉ nói nàng nên làm cái gì , còn lại chỉ cần nghe theo dặn dò của Hướng tiên sinh là được .

Tiền lương bao nhiêu ? Hướng tiên sinh sẽ nói cho nàng . Ngoài việc chăm lo nhà cửa cơm nước còn cần làm gì không ? Hãy hỏi ý của Hướng tiên sinh .

Nàng chỉ cần lo cho hắn ba bữa, coi sóc nhà cửa..... Trừ lần đó ra, nàng cùng hắn cùng ngồi cùng ăn , cùng nhau ăn cơm , cùng nhau nói chuyện phiếm , dạo chợ đêm , hắn chưa từng đối xử với nàng như người làm , nàng đã xem hắn cùng một số nhân viên khác ở công ty nói chuyện công việc , rõ là bộ dáng của người trên với kẻ dưới , cả người hắn tỏa ra khí thế của người lãnh đạo , khi giải quyết công việc cũng không hay nói đùa..... không giống với khi ở chung với nàng .

Nhưng công việc của nàng khác với những nhân viên khác trong công ty.... Như vậy có vẻ không đúng ...

Nàng vẻ mặt mờ mịt hỏi : “Ta thật sự không phải là quản gia?”

Hướng Quân Ngạn biểu tình âm trầm nhìn nàng một hồi lâu , mới lạnh lùng nói : “Ta không thuê quản gia.” Hắn ngữ khí chột nghe như là bình thản lắm nhưng nghe kỹ vẫn có thể thấy được sự căm tức trong giọng nói .

Quý Thư Ný nghe hắn nói như vậy, khiếp sợ nói không ra lời.

Nếu nàng không phải quản gia, thế nàng là cái gì ? Hắn vừa rồi vì sao lại bị nàng làm nhục chứ ?

Nếu những gì hắn nói đều là sự thật, hắn vừa rồi hình như là đang cầu hôn nàng Mà nàng lại đáp là Không ! Chỉ vì hiểu lầm khiến nàng phản ứng quá thái quá , khiến nàng cảm thấy áy náy !

“Có phải hay không..... Làm sao hiểu lầm ?” Trầm mặc hồi lâu, nàng thật vất vả mới nói ra những lời này.

Nghe vậy, Hướng Quân Ngạn biểu tình càng khó nhìn.

Là nha , hiểu lầm , gặp quỷ , hiểu lầm !

Hai người bọn họ ngay từ đầu đã hiểu lầm thân phận của nhau , khiến cho nàng còn tưởng mình may mắn kiếm được công việc “kiếm ra tiền” , nàng còn nói qua ,chỉ cần hắn không đuổi nàng đi , nàng nguyện ý ở lại , ý nàng là hắn không đuổi việc nàng nha , nàng từ đầu đến cuối đều coi hắn là ông chủ để đối xử

15. Chương 15

Mà hấn vừa rồi cứ nhiên hướng nàng cầu hoan, thậm chí sao nói là cầu hôn?

x !F*ck! Giờ phút này, Hướng Quân Ngạn thầm đem tất cả những từ ngữ thô tục của tất cả những loại ngôn ngữ mà hấn biết ra nói luôn một lần cho hả giận .

Hấn đầy một bụng tức giận nhưng không biết phải tìm ai để phát tiết, càng bi ai là , hấn ngoài sự phần nộ,sau khi biết được mọi chuyện thật ra chỉ là hiểu lầm , không hề có chuyện như trong dự định , hấn thế nào lại cảm thấy bối rối ?

Loại cảm xúc phức tạp này thật sự là gặp quỷ , đáng chết!

“..... Hướng tiên sinh?”

“Ta ngày mai sẽ hỏi trợ lý Lint.” Hấn lạnh lùng cứng nhắc nói .

“Nhưng hiện tại.....” Nàng lúc này biểu tình cùng ngữ khí vô cùng xấu hổ , không dám nhìn thẳng vào hấn .

“Tùy người.” Hấn thần nhiên bỏ lại một câu giống như đang nói chuyện với một người xa lạ ,thật lạnh đậm , không nhìn nàng một lần ,xoay người nhanh chóng rời đi .

Sau khi hấn xoay người , Quý Thư Ny mới dám vụng trộm nhìn theo bóng dáng hấn , nghe thấy tiếng cửa phòng hấn bị một lực mạnh đóng lại, vang lên một tiếng , không khí bên ngoài cũng như trong ngực nàng như đóng băng , không thể hô hấp .

Thật là khó chịu..... Nàng theo bản năng xoa ngực bỗng nhiên phát đau, nhói đau , không thể ngừng lại .

Thái độ hấn “đạm mạc lại lạnh ngạo” , giống như trong nháy mắt đã biến thành người khác , giống như trong ấn tượng của nàng , hấn cùng người khác nói chuyện thật xa cách .

Sự tình phát triển quá nhanh , quá đột ngột , cảm xúc đang dâng cao lại đột nhiên bị kéo xuống , nàng lúc này như không còn như bình thường , đứng giữa phòng khách không biết nên làm thế nào cho đúng . Liệu nàng có nên lập tức thu xếp hành lý và về nhà không ??

Người Hướng tiên sinh muốn là một người “vợ sắp cưới” , cho nên từ bấy đến giờ mới đối với nàng tốt như vậy ? Biết nàng không phải là người hấn muốn , hấn có phải sẽ không còn cần nàng nữa ? Đại khái là thế đi..... hơn nữa nàng khi này còn vừa đấm vừa đá liên tục vào hấn , lại còn nói bao nhiêu lời độc ác như vậy

Quý Thư Ny chán nản dựa lưng vào tường , thân thể chậm rãi trượt xuống.

Không đúng, nàng cảm thấy có điểm không thích hợp..... Nhất định có chỗ nào đó không đúng!

Hướng Quân Ngạn là người không thích cười , ở chung với hấn hơn hai tháng qua , nàng biết hấn không phải người dễ dàng nở nụ cười với người khác , chủ yếu là do nàng mở miệng nói chuyện với hấn trước , kéo hấn vào những đề tài nàng đặt ra , hấn mới hơi lộ một chút ý cười , hơn nữa mỗi lần đưa cơm cho hấn , chỉ thấy người hấn cứng ngắc như tượng đá , chưa bao giờ nổi giận

Dù hấn ít khi cười tươi nhưng chân thật , dù có chút trào phúng , muốn cười , không cườihấn không hề cố ý lấy lòng nàng , cho dù hấn xem nàng là một người “vợ thử” , hấn vẫn hoàn toàn nhận thức được nàng thế nào , vẫn cùng nàng vui vẻ sống chung

Nàng úp mặt vào hai lòng bàn tay , suy nghĩ trong đầu vô cùng hỗn loạn.

Nói thực ra , hiện tại, nàng cũng muốn làm rõ cuối cùng là đã xảy ra chuyện gì .

.....

“Ta không nói cho nàng.”

Trời ơi , thật không có gì ngoài dự đoán , Lâm Vĩ Đình đã chính miệng chứng thực với Hương Quân Ngạn .

Hấn ngồi ở bàn làm việc , sắc mặt tối tăm , sau khi nghe trợ lý Lint giải thích rõ về chuyện hiểu lầm , về mặt tối tăm ngồi ở làm công ghế, nghe Lint trợ đem chính kiện hiểu lầm chân tướng giải thích một lần, trải

qua một đêm suy nghĩ , hần giờ đã bình tĩnh hơn rất nhiều . (hana : Lint ca không biết có bị Hường ca thật không nhỉ)

Nếu tối hôm qua hần trực tiếp đi tìm Lâm Vĩ Đình hỏi rõ ràng , phát hiện hần phản bội lại sự tín nhiệm của hần , hần khẳng định sẽ tặng cho hần một quả đấm vào mặt .

“Người phản bội sự tín nhiệm của ta.” Âm điệu tựa như của sứ giả âm phủ làm người nghe lạnh sống lưng .

“Đây là kế hoạch tạm thời .” Lâm Vĩ Đình không thừa nhận cũng không phủ nhận.

Hường Quân Ngạn dựa lưng vào ghế , híp mắt , bày ra dáng vẻ chủ nhân khiến người khác có cảm giác áp bức . Đối mặt với trợ lý đặc lực , người hần vô cùng tín nhiệm cũng là bạn tốt của hần , vẻ mặt của hần thật khó lường , hoàn toàn không thể đoán ra hần muốn xử lý chuyện này thế nào.

” Muốn tìm được người hoàn toàn phù hợp với điều kiện đã đưa ra , cơ hội là gần như không có , nàng là đã vào nhầm hội trường phỏng vấn , nếu trực tiếp nói cho nàng sự thật , đảm bảo nàng sẽ bị dọa chạy mất .” Sếp của hần không nói một câu , điềm nhiên ngội theo dõi hần Lâm Vĩ Đình không chút hoang mang giải thích : “Thông tin truyền ra ,rất nhiều ứng viên giả tìn đến , những người phù hợp điều kiện đúng là không chỉ có mình nàng ,có điều ta thấy chỉ có cá tính của nàng là thích hợp với người .”

“Nhưng nàng không biết rõ mọi chuyện .”

“Chuyện ấy có gì quan trọng , quan trọng là có thể bồi dưỡng tình cảm , nàng sẽ không giả vờ , tất cả đều chân thực bộc lộ ra , ta cho rằng người sẽ không muốn một ai đó cố gắng chống đỡ qua ba tháng , nhưng sau khi kết hôn lại hiện nguyên hình .” (hana : ca ấy làm như con gái là quý ấy mà hiện nguyên hình ...)

“Nhưng như thế là lừa gạt .” Ánh mắt lợi hại xem xét hần.

“Công việc của ta là tìm đến cho người những người phù hợp điều kiện người đặt ra để người chọn .” Theo một góc độ khác đây chính là mục đích công việc của hần , hần cũng chỉ là người trung gian , mà trung gian thì không phải người quan trọng .

Hường Quân Ngạn kỳ thật cũng biết rõ , bởi vì đối mặt với công việc bọn họ có thể không từ thủ đoạn để đạt được mục đích , cho nên hần bây giờ mới có thể bình tĩnh nghe hần giải thích mà không phải là đang “chăm sóc” hần một chút về thân thể .

“Nếu nàng không nghĩ sẽ kết hôn , hoặc có thể bị đồng tính luyến ái .”

“Cho dù tuyển những người khác cũng không có khả năng thích hợp , chỉ là lãng phí ba tháng .” Lâm Vĩ Đình bình tĩnh phân tích.

Hường Quân Ngạn bên môi kéo lên nụ cười trào phúng : “Lãng phí ba tháng hay là bởi vì bị lừa gạt mà cảm thấy nhục nhã .” Trợ lý của hần đúng là đã ra cho hần “đề bài” quá nan giải , hần không thích lãng phí thời gian , nhưng lại càng không thích để mình chịu nhục nhã , đây đúng là trải nghiệm thật mới mẻ với hần .

Tin tưởng từ “Nhục nhã” này khẳng định thật khó coi . Lâm Vĩ Đình thức thời , không dám mở miệng hỏi chuyện gì đã xảy ra , hần cũng không nghĩ muốn khơi lên lửa giận của sếp mình .

“Quý tiểu thư là người thích hợp với người.” Hần lại lần nữa đơn giản nhắc lại.

Trong khoảng thời gian qua , hần nhìn ra được lực ảnh hưởng của vị Quý tiểu thư đối với sếp mình ngày càng tăng , làm ột người trước giống cái máy tính không tình cảm bắt đầu có tính người , nàng đã làm hần thay đổi chúng tỏ tầm quan trọng của nàng không cần nói ai cũng biết .

Văn phòng lại lần nữa rơi vào trầm mặc , ánh mắt hai người giao nhau , giống như đang dùng ý chí đối kháng lẫn nhau .

“Thích hợp” Chuyện này, nhiều tháng trước Hướng Quân Ngạn đã nghe Lâm Vĩ Đình nói qua , hần nói hần không cần một cô vợ sắp cưới , cũng không có ý định có con , thật giống như hai khối băng , làm sao có thể phát “hỏa” đây .

Hắn lúc ấy lơ đãng, dù sao chỉ cần chọn một trong những người Lâm Vĩ Đình đã chọn, cho rằng chỉ cần có thể cùng nhau sống chung, hai bên đều đồng ý liền có thể kết hôn, làm vợ làm chồng. Nhưng hắn cũng không thể dự đoán được tình huống mình gặp phải bây giờ lại phức tạp như thế, cảm xúc của hắn thật hỗn độn, hiển nhiên, hắn đúng là không lo lắng đến cái gọi là thích hợp của Lâm Vĩ Đình.

“Ta thật muốn mang người đi hỏa thiêu.” Nhìn trợ lý Lint, Hướng Quân Ngạn biểu tình lạnh lùng, ngữ khí lại bình tĩnh lạ thường.

Hana: ta lại cắt đây ...há há ...ta không hề nói là có cảnh xuân hay không như, có điều đúng là có sự kiện ảnh hưởng đến hai người rất lớn nhá,, ta vô tội á *ngây thơ* ...hắc hắc.....

Xì poi: Quý Thư Ny theo thường lệ mang cơm đến cho hắn.....

Chuyện gì sẽ xảy ra ta.....Hướng ca sẽ làm thế nào, Ny tỷ có còn ở lại.....ta cũng không biết átạm thời truyện này ta chưa biết lúc nào có chap tiếp theo.....nếu các tình yêu nhiệt tình quá ta sẽ cố gắng áĐồng ca mới khen tài câu cá của ta...há há...muốn câu con cá 50Kg quá.....hẹn gặp lại ...nếu có thể sẽ là thứ 5 hoặc thứ 6....mọi thắc mắc xin liên hệ topic đầu trang chủ như ...há há.....88 bye bye. t sai chỗ không thể trả lời...

16. Chương 16

Giữa trưa, Quý Thư Ny theo lệ thường mang cơm trưa đi vào tập đoàn Triệu Tân.

Trên đường dù là bảo vệ hay nhân viên lễ tân trực tổng đài, nhân viên bình thường.... chỉ cần nhìn thấy nàng cũng không quên cúi chào thật lễ phép, nàng biểu tình xấu hổ cúi chào lại, cho đến bây giờ nàng mới biết, vì sao nhân viên của tập đoàn Triệu Tân lại lễ phép như vậy. Không phải họ được giáo dục quy củ mà vì nàng có thể là “tổng tài phu nhân” trong tương lai nên không ai dám có thái độ với nàng.

“Quý tiểu thư.” Lâm Vĩ Đình nhìn thấy nàng xuất hiện, trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc. “Buổi trưa tốt lành.” Hắn lập tức đứng lên, tiến đến nghênh tiếp.

“Lâm tiên sinh, xin chào.” Quý Thư Ny đứng ở trước cửa văn phòng, có chút do dự không biết mình có nên vào hay không.

“Người hôm nay đến sớm, trong phòng hiện có người, người làm ơn chịu khó chờ thêm một chút.” Hắn nhìn nàng giải thích, trên mặt mỉm cười: “Trước tiên mời ngồi lại đây một lát có được không?” Hắn chỉ chiếc ghế dựa bên cạnh bàn dành cho khách nói.

“..... Ân.” Nàng gật gù đầu với hắn rồi đi qua.

“Người muốn dùng trà hay cà phê?” Hắn hỏi.

Ngữ khí của hắn nghe có vẻ như thật mềm nhẹ nhưng lại hàm chứa bên trong ý không thể cự tuyệt, nàng thật không thể cự tuyệt: “Xin cho ta một cốc nước lọc là được.”

“Xin đợi một lát.” Hắn nhìn nàng cười cười rồi đi, không bao lâu quay về với hai chén nước sôi. (hana: nước sôi uống thế nào á)

Lâm Vĩ Đình đem chiếc cốc giấy đặt ở trên bàn, tự nhiên ngồi xuống.

Hiện tại đúng là lúc thích hợp nhất, trong đầu Quý Thư Ny có rất nhiều vấn đề muốn hỏi hắn, nếu hắn không chủ động ngồi xuống mà tiếp tục làm công việc của mình, nàng thật sự sẽ không biết mở miệng thế nào.

Nhưng hai người vẫn bảo trì sự trầm mặc, cuối cùng vẫn là nàng không chịu được, trực tiếp mở miệng hỏi: “Ta nghĩ người là người biết rõ tình huống bây giờ là thế nào nhất??”

Tối hôm qua, nàng giống như bà điên khóc lóc om sòm, kết quả khi phát hiện mọi chuyện chỉ là hiểu lầm, đầu nàng trở nên trống rỗng, không thể tự trả lời, nếu vấn đề nằm trên người Lint trợ lý thì hắn Hướng Quân Ngạn cũng không biết gì đi, nàng cảm thấy nàng chưa làm rõ tình huống mà đã sống chết máng hắn này nọ, thật có điểm quá đáng... Tuy rằng hắn chỉ là nhân viên chịu sự phân phó của cấp trên, nhưng nàng vẫn cảm thấy trách nhiệm nên là thuộc về hắn.

“Tình huống thật sự là...” Lâm Vĩ Đình trả lời thật rõ ràng : “Tổng tài muốn ta tìm cho hắn một người ” vợ tương lai” , người là vì vào nhằm phòng phỏng vấn , nhưng điều kiện lại vô cùng thích hợp , cho nên ta liền cho người trúng tuyển”

“Vậy vì sao ngay từ đầu người không nói cho ta biết ?”

“Đảm bảo người chắc chắn bỏ của chạy lấy người .” Hắn nhún vai.

“Ta không nghĩ gả bản thân đi bằng cách này .” Nàng nhún mày , cảm thấy trước mặt nam nhân này mà nói mấy lời khoa trương hoa mỹ thì cũng không kết quả gì .

“Kết hôn hay không kết hôn là vấn đề về sau , quan trọng nhất vẫn là hai người các người phải hợp nhau .” Để đạt được mục đích , hắn không có lương tâm , đối mặt với “nạn nhân” của mình mặt không đổi sắc : “Tổng tài vốn không hiểu chuyện yêu đương nam nữ , tuy hắn có một đôi cha mẹ luôn ân ái trước mặt , nhưng bọn họ trong mắt chỉ có nhau , hắn từ nhỏ đã thiếu thốn tình cảm , không biết cách cảm nhận tình cảm , điều duy nhất cha mẹ dạy hắn là ”nhân sinh quy hoạch” , cho nên hắn từ nhỏ đã như một người máy , chuyện gì cũng làm theo kế hoạch , không quan tâm đến có tình có lý hay không , chỉ quan tâm kết quả , không quan tâm phương thức thực hiện ... đương nhiên , tính cách này thật vô cùng thích hợp trong công việc nha .” (hana : con người là phải có kế hoạch , cha mẹ Hướng ca là đồ dã man...)

Lâm Vĩ Đình cười một tiếng, tạm dừng , liếc mắt nhìn nàng .

“Hắn là người nhạt nhẽo , không thú vị gì hết , ngay cả bạn gái cũng chỉ đếm trên một bàn tay .” Mà cho dù có kết giao cũng không được bao lâu .

Quý Thư Ný từ đầu đến cuối luôn nhún mày , giờ đây lại chuyển thành “Trợn mắt há mồm” . Nàng chỉ là muốn biết tình hình thực tế đã xảy ra chuyện gì , ai mà nghĩ đến Lâm tiên sinh kia có thể nói rõ ràng ngôn ngành chi tiết như vậy .

“Bộ dạng hắn nhìn rất tốt nha...” Nàng nhịn không được chen vào nói .

“Đúng , nhưng khi nói chuyện trực tiếp .” hắn cười tiếp tục nói : “Rất ít nữ nhân không bị lời nói của hắn làm cho bị thương , tuy hắn luôn kiên trì với lý luận của mình , cho rằng ”Nhân vô thập toàn” , con người không thể hoàn mỹ , nhưng ta cũng thật không hiểu hắn , Hắn đối với một số điều kiện lại vô cùng dễ tâm , nhưng cũng có những thứ hắn không thêm dễ tâm đến . Về phần nữ nhân đã từng cùng hắn qua lại , không ai chịu nổi việc hắn luôn nhắc các nàng trong mắt hắn không chút hoàn mỹ , hắn thật biết các đả kích sự tự tin của những nữ nhân bên hắn .”

Nàng vừa nghe, vừa nghĩ đến hắn vĩnh viễn không quên nhắc nhở chuyện âm lượng giọng nói của nàng , tuy rằng hiểu được hắn là loại khẩu xà tâm phật , nhưng là ... “Cách hắn nhắc nhở chắc cũng không quá”

“Quý tiểu thư , có lẽ do đối tượng là người nên mới thế .” Lâm Vĩ Đình chen ngang lời nàng : “Theo những gì ta biết về tổng tài , hắn chưa từng tổn nhiều tâm tư như thế ột nữ nhân nào , nhưng hắn lại chọn quà tặng cho người , cùng người nói chuyện phiếm , trên thực tế hắn là người lười nói những chuyện không thực tế lắm , hắn cũng cực kỳ ít cười .”

Đúng lúc đó cửa phòng mở ra , bên trong hình như có người muốn đi ra.

“Ta không biết người nghĩ như thế nào , nhưng người không rời đi ngay .” Lâm Vĩ Đình cố nắm chắc chút thời gian còn lại nói : “Nếu người cảm thấy có thể cùng tổng tài có tương lai , ta hi vọng người có thể ở lại . Ta quen biết tổng tài đã lâu , ta cũng là bạn hắn , nhưng bạn cũng không thể bằng người nhà , tuy rằng đối với chuyện tình cảm hắn là kẻ ngu ngốc , nhưng theo như ta thấy hắn đã thích người .” (hana : lâm ca dám nói hướng ca ta là kẻ ngu ngốc à , Đại Thanh đâu , xông lên....ĐT lao đến , hôn*....Lint trợ lý : *ngất* ...ta : haha...đáng đời . *cười nham hiểm*)

Nghe vậy , tim Quý Thư Ný nhất thời đập trật nhịp , ngay sau đó cửa mở ra , thấy Lâm Vĩ Đình vội đứng lên nàng cũng nhanh chân đứng lên .

“Hãy suy nghĩ cẩn thận một chút.” Hắn cố lấy âm lượng nhỏ nhất đủ để nàng nghe thấy nói , sau đó liền trở về vị trí công tác của mình .

Quý Thư Ny đi qua hai vị quản lý cấp cao cúi đầu chào đón mới đi đến văn phòng tổng tài , Hường Quân Ngạn vẫn đang tiếp tục công việc , dù nàng không nhìn thấy toàn bộ khuôn mặt hần lúc này cũng có thể cảm nhận hần có bao nhiêu lạnh lùng , nghiêm túc , nàng mỗi lần đến văn phòng , bộ dáng hần lúc nào cũng lạnh lùng như thế , có điều hình như hôm nay thật mãnh liệt . (hana: đang giận thì làm sao không lạnh lùng a..)

Nàng suy nghĩ suốt một đêm , đến tận sáng hôm nay vẫn không biết nên làm thế nào xử lý chuyện hiểu lầm giữa hai người , cho nên khi buổi sáng thức dậy làm cơm sáng như mọi ngày , hần chưa đợi nàng chuẩn bị xong đã xuất hiện , nhìn lướt qua bàn cơm nhưng vẫn ngồi xuống , trầm mặc lễ phép ăn hết bát cơm ...có điều ...

Hần không giống lúc trước cùng nàng nói chuyện đông tay nam bắc , chỉ là khách sáo tặng nàng một câu ” cảm ơn !” ... Điều này khiến có nàng cực kỳ “KHÔNG THOẢI MÁI” .

“Buổi trưa tốt lành !” Đối phương tựa như không phát hiện ra có người tiến vào , nàng khẽ gõ cửa như muốn nhắc nhở .

Hường Quân Ngạn ngẩng đầu , mi tâm không tự giác nhíu lại , mang theo biểu tình mà không nhìn ra hần muốn ám chỉ gì : “Buổi trưa tốt lành !” Hần lãnh đạm đáp lại .

Đột nhiên nàng phát hiện chính mình thật sự chám ghét ngữ khí nói chuyện lãnh đạm của hần , nàng thích hai người giống như lúc trước cùng nhau cười nói , không giống như lúc này , thật xa lạ ...

“Ăn cơm chưa ?” Quý Thư Ny thở sâu , cố gắng duy trì thái độ bình thường , chậm chậm bước đến bên bàn hần .

” Không có .” Hần tiếp tục vùi đầu trong một đống văn kiện cần xử lý .

“Ta hôm nay nấu cháo măng, còn chuẩn bị một ít đồ ăn kèm .” Nàng đem hộp cơm đặt lên bàn .

“Cám ơn.” Hần đầu cũng không ngẩng lên đáp nhẹ một tiếng.

“Hường tiên sinh.” Nàng đề cao âm lượng kêu to.

17. Chương 17

Lúc này hần rốt cục cũng đem ánh mắt rời khỏi đống hồ sơ , ngẩng đầu thản nhiên lướt qua mặt nàng , nhưng hiển nhiên không quá để ý đến nàng , bài giấy sau mở miệng : “Có chuyện gì ?”

Nhìn hần xem nàng như người xa lạ , nàng cảm thấy chính mình như sắp phát điên . Rốt cuộc cái kiểu gia đình gì đã nuôi hần thành loại tính tình kỳ quái này ? Trở mặt như trở bàn tay , có chuyện không nói , chỉ biết dùng loại thái độ lãnh đạm kia khai tử người khác .

“Ăn, cơm .”

“Cứ để đấy đã , làm xong công việc ta sẽ ăn .” Hần lạnh lùng cự tuyệt , tầm mắt lại dời về phía chồng văn kiện .

Hần làm sao biết đột nhiên có bàn tay kia đè lên chồng văn kiện , Hường Quân Ngạn bị buộc phải ngẩng đầu lên , phát hiện một khuôn mặt xinh đẹp đang nhìn xuống hần chằm chằm .

Nàng không nên xuất hiện , hần hôm nay vẫn cảm thấy trong lòng thấp thỏm , căn bản là không có tâm trí làm việc , nhưng nếu không làm việc hần sẽ không thể có cách nào dời đi sự chú ý của mình , hần sẽ không chịu nổi mà nhớ nàng , nhưng hần cũng sợ , sợ nàng đột nhiên xuất hiện , nói cho hần biết quyết định của nàng .

Nàng sẽ đi sao ? Sẽ nhìn hần nói lời tạm biệt sao ? Hay là nghĩ trước khi đi lại muốn mắng hần thêm một trận nữa ? Nếu đem nàng đuổi ra khỏi văn phòng của hần , có thể ngăn không cho nàng nói những điều ấy hần sẽ lập tức làm như thế ... (hana : Khổ thân ca qua...)

“Hường Quân Ngạn!” Nàng gọi thẳng tên họ của hần . Trợ lý Lint nói đúng thật , người này thật không có chút gì thú vị .

Nhìn nàng nhân tức giận mà phồng lên hai má , hấn trong đầu nghĩ thật không giống biểu hiện thờ ơ bên ngoài của hấn – hấn nghĩ muốn xoa xoa khuôn mặt nàng , nói cho nàng biết , âm thanh của nàng nói ra quá lớn , sau đó chờ đợi nàng dùng âm thanh còn lớn hơn nữa phản bác hấn (hana : ca có sở thích bị ngược à ..)

Bộ dạng tức giận của nàng thật đáng yêu . sau khi quen biết nàng , hấn phát hiện nàng toàn thân cao thấp đều cho hấn một cảm xúc khó tả , từ bề ngoài cho đến giọng nói to đùng của nàng , nếu tách ra thì thật không phù hợp với nhau , nhưng gộp lại thì lại cho hấn cảm giác thật mê người , làm cho hấn cảm thấy thoải mái , vui vẻ .

Có lẽ..... Khả năng..... Hấn đại khái là..... Ân..... Có điểm mê muội vì nàng.

“Ân.” Hấn cảm thấy toàn thân cứng ngắc , tựa như đang chờ đợi một đại hình nào dành cho tội phạm nguy hiểm , hấn đối với phán quyết của nàng có điểm khẩn trương , có chút sợ hãi ...

“Người cũng không thể bình thường một chút hay sao ? Như trước kia vậy ?” Nàng chịu không nổi nhìn hấn hét lên : “Được rồi , dù sao hiểu lầm cũng đã được giải quyết , vừa rồi Lâm tiên sinh cũng nói rõ với ta , ta là hôm qua có hơi quá đáng khi mắng người , nhưng tình huống lúc ấy thật cũng khó trách khi ta hiểu lầm nha , dù sao mắng cũng đã mắng rồi , ta hiện tại chỉ muốn giải thích chút thôi .”

Quý Thư Ný hoàn toàn không thể chịu được cảm giác xấu hổ khi ở chung , kỳ thật nàng đã định rời đi , chỉ cần hai người không gặp mặt nhau , sẽ không có vấn đề gì nữa . Nhưng rời đi rồinhững điều tồi tệ qua nàng suy nghĩ về chuyện chuyển đi vẫn không thể thực hiện .

“Người không giải thích với ta .”

“Còn không a ? Người sáng sớm bộ dạng kỳ quặc , ta đều đã nấu bữa sáng , đưa cơm trưa , thật có thiện ý muốn cùng người giảng hoà , người làm gì còn giận như thế ?” Nàng nghĩ nếu không thể giải thích rõ ràng hấn nhất định không hết giận .

Hướng Quân Ngạn đột nhiên cảm thấy lời của nàng giống như lời nói của “Người ngoài trái đất” , thật khó hiểu , chỉ thấy tim hấn đập nhanh và loạn nhịp . một lát sau mới mở miệng nói : “Ta không có giận người .”

“Vậy người làm gì mà đối với ta xa cách như thế ?”

“Ta là ... ” Nghĩ đến cấp dưới của hấn cũng không trả lời được câu này ,hấn giờ thật nghĩ lập trường đang đổi chỗ . (hana : ta đang không hiểu sao lại là lập trường nhưng không nghĩ ra nên để thế luôn *cười*)

Người lừa hấn không phải nàng , đối mặt với nàng hấn hoàn toàn không có lý do chính đáng nào để buồn bực , hấn chính là không biết nên đối mặt thế nào với quyết định của nàng . Hấn lo lắng nàng quyết định rời đi , hấn càng không biết nên dùng lý do gì giữ nàng lại , nhưng hiện tại , nàng lại nói cho hấn , nàng muốn giảng hoà ???

Một áp lực đè lên ngực Hướng Quân Ngạn , hấn không xác định được ý tứ trong lời nói của nàng , cũng nhắc nhở mình không nên quá cao hứng .

“Ta không có xa cách.” Hấn khó khăn mở miệng nói.

“Vậy người vì cái gì không thèm để ý đến ta?”

“Ta hiện tại rất để ý người .” Đối với lời đối đáp ngây thơ lạ thường của nàng về mặt của hấn thật khó coi .

“Vậy người có muốn ăn cơm hay không?” Nàng đem hộp cơm để hấn lên trên đồng hồ sơ .

“Ta chờ một lát sẽ ăn.” Hấn nhìn qua đám hồ sơ mới làm được một nửa của mình .

“Vậy người có muốn giữ ta lại hay không ?” Nàng hơi nhướn người , áp bách hỏi hấn .

“Ta ...” Hướng Quân Ngạn ngẩng đầu trừng trừng nhìn nàng , nói không nên lời .

“Người muốn ta rời đi sao?” Quý Thư Ný vẫn không rời mắt khỏi hấn .

Hắn cổ họng như mắc phải gì đó : “Vấn đề này không phải ta có thể ...” Đối với vấn đề mà “tiểu ma tước” đưa ra , chỉ số thông minh của hắn giống như đã rơi xuống còn một chữ số , phản ứng chậm chạp : “Quyền quyết định là ở người , không phải ta .” Đó là tự do cá nhân của nàng .

“Ta thuê phòng ở nhà người .” Hai tay nàng đè nặng lên vai hắn , không cho hắn trốn thoát , lại càng không cho phép hắn quăng vấn đề lại cho nàng . (hana : Ny tỷ cá tính quá...)

Ông trời..... Hắn thật muốn ngửa mặt lên trời thở dài .

“Quý Thư Ny, ta không không cho người thuê nhà , người có thể ở lại cũng có thể chuyển đi , quyền quyết định là của người !” giọng hắn không biết sao lại có một tia căm tức (hana : sao căm tức...em không hiểu)

Tình hình mới hoà bình đã vội diên đảo , Quý Thư Ny phát hiện Hường Quân Ngạn chỉ cần là những chuyện liên quan đến tình cảm xử lý đều vô cùng ngu ngốc , hoàn toàn không giống hắn lúc bình thường cùng nàng tranh luận , nói đùa , tài hùng biện của hắn biến đi đâu rồi .

Hắn thật là cái đồ ngu ngốc! Hoàn toàn ngu ngốc chuyện tình cảm !

“Hường Quân Ngạn, người là đồ ngu ngốc!”

Hường Quân Ngạn trên mặt lộ biểu hiện không hiểu đang có chuyện gì xảy ra , không thốt nên lời .

Quay đầu không hề để ý đến hắn , nàng tự động mở hộp cơm đưa đến trước mặt hắn , nghiêm khắc ra lệnh : “Ăn !” (hana :Ny tỷ thật cá tính...)

Nàng xem hắn là trẻ con sao : “Quý Thư ...”

Hắn tính kêu tên của nàng , làm cho nàng không thể kiêu ngạo , nhưng chữ cuối cùng còn chưa nói ra , giọng của hắn đã bị chặn đứng ...

Chỉ thấy hai tay nàng tút chặt mặt hắn , đem mặt mình kề sát lại gần mặt hắn , đe dọa : “Người không ăn , ta sẽ đem cái hôn hôm qua đòi lại đây .” Nàng lấy tinh thần “võ sĩ” tuyên chiến cùng hắn .

“.....” Hường Quân Ngạn á khẩu tiếp tục không nói nên lời.

Hắn ngây ngốc nhìn nàng , khuôn mặt xinh xắn kia bây giờ tràn ngập sự cứng rắn , cương hãn , nàng trừng mắt nhìn thẳng vào mắt hắn , giống như muốn thiêu đốt mặt hắn vậy , hai người nhìn trừng nhau vài giây ... Hắn phát hiện hai má nàng đã không che dấu được một chút đỏ hồng .

Hắn đột nhiên cảm thấy cổ họng khô khốc như có cái gì chặn lại , nhất thời tim đập nhanh hơn , ngực phập phồng , toàn thân nháy mắt cảm thấy nhẹ tênh , tâm tình cũng như mọc cánh .

“Ta còn không đói bụng.” Thật vất vả, hắn nghe thấy giọng nói khàn khàn của mình .

Khi hắn nhìn nàng nghe thấy hắn nói ra những chữ này , hai gò má càng ngày càng hồng , thẳng đến rốt cuộc che dấu không được ngượng ngùng kích động..... Hắn cảm giác hình như mình đã sống lại .

18. Chương 18

Màn đêm mượt như nhung , trời đầy sao

Một chiếc xe hơi nhập khẩu cao cấp dừng ở bên sườn núi thưa thớt , mui xe đã mở , bên trong xe hai người nằm dài trên hai ghế lái và phụ lái , thảnh thơi ngắm nhìn trời sao .

“Ân?” cánh tay bị ai đó huých huých , Hường Quân Ngạn nghiêng đầu hỏi .

“Ta muốn áo khoác.”

“Ân.” Hắn nhắc chiếc áo to lớn , nhẹ nhàng đắp lên người Quý Thư Ny.

Nàng bây giờ chỉ hở ra một cái đầu , hắn mỉm cười bóp bóp mũi nàng , đưa tay cầm lấy bàn tay nàng .

“Người còn muốn ở trong này nuôi bao nhiêu muỗi đây ?” Hắn đưa tay kia lên làm gối đầu , lười biếng đùa vui hỏi .

“Trong xe ầm mà .”

“Vừa vận dụ thêm một đám muối kéo vào sườn ầm .”

“Nhiều lời .” Quý Thư Ny dùng sức cẩu vào tay hấn một chút : “ Có người nào đi đến nơi hẹn ước mà còn oán giận nhiều như thế a .”

” Kiến thức của ta về khoản này không như thế a .” Hấn ngẩng nhìn bầu trời đêm mỉm cười .

Hấn nghĩ đến chuyện này chỉ có thể cười nhạt , nếu không phải nàng nguyện ý ở lại , nếu không phải nàng chuyển từ quản gia lên làm “vợ tương lai” thì đảm bảo hấn không bao giờ lãng phí thời gian cho những hành vi mà hấn cho là không có ý nghĩa này .

“Khó trách người phải dùng đến lệnh triệu tập tuyển người để tìm vợ nha .” Nàng cố ý khích hấn .

“Thật ra chuyện này...” Hấn kháng nghị phản bác : “Ta là có đủ khả năng về kinh tế và năng lực , có điều là không có thời gian...”

“Và còn không có tính nhẫn nại nữa .” Nàng giúp hấn bổ sung.

Hấn nở nụ cười “Có lẽ thế .”

Đối mặt với nữ nhân công kích mình đang nằm bên cạnh , Hướng Quân Ngạn hoàn toàn không có bị nàng làm cho tức giận , ngược lại , hấn thích nàng như thế , tràn đầy sức sống .

“Nhưng người cũng không thể phủ nhận chuyện nửa đêm lên đỉnh núi ngắm cảnh cũng là một hành động tự ngược , ở nhà cũng có thể xem được nha , quan trọng là không có đám muối vo ve bay bên cạnh .” Hấn nhìn qua cửa sổ thấy muối bay qua bay lại , nhưng hấn một tay vẫn cầm tay nàng , tay còn lại vẫn đang gối đầu , không hề có ý định đánh muối ...

“Ngắm sao trên đỉnh núi mới có không khí nha .” Quý Thư Ny cũng nhìn thấy một thân ảnh đen đen bay qua , tay nàng khẽ hua hua nhưng vẫn kiên trì không muốn rời đi : “Bằng không đem cửa kính trên đóng lại thôi.” Xe của hấn bên trên có thể mở ra cửa sổ , ngoài lớp vỏ xe vẫn còn có một lớp kính thủy tinh trong suốt .

“Người tự làm đi .” Hấn liếc liếc mắt , một bộ dạng lười biếng nói .

Nàng liếc lại hấn một cái sắc nhọn . Đúng là đồ “quỷ lười” nha . “Ồ đâu ?” nàng rút tay về , ngồi dậy .

“Gần của kia.” Hấn nhìn về phía bên trái hấn liếc một cái .

“Làm sao nha?” Nàng vươn người ngang qua người hấn , vẫn không hiểu nổi làm sao một cái nút có thể mở đóng cửa kính trên xe : “Đây là ... a....!!” (hana: xong , đã bị lừa xong , ngốc...hắc hắc)

Hướng Quân Ngạn phật phen đem nàng ôm chặt trên người mình , không để nàng kịp có phản ứng , hôn nàng .

Nàng rất nhanh phản ứng lại hấn , toàn thân mềm nhũn ngã vào trong lòng hấn, hưởng thụ nhiệt tình của hấn.

Hấn hôn nàng , nhẹ nhẹ vỗ về của nàng mặt , một tay ở trên lưng nàng thong thả chạy.... (hana : chạy đâu a...?? *ngây thơ*)

Sau khi Quý Thư Ny quyết định lưu lại , bởi vì lúc trước hai người vì hiểu nhầm , nàng yêu cầu đem kỳ hạn gần một tháng kia kéo dài thêm nửa năm nữa .

Hướng Quân Ngạn không vui khi kế hoạch bị đảo lộn , bởi vì hấn nghĩ , điều kiện hấn đã đặt ra đảm bảo không thừa ra một giây vô ích , dù một lần nữa chọn người thì hấn vẫn làm theo kế hoạch đã định . Nhưng vì giữ nàng lại , mặc kệ nàng đưa ra yêu cầu gì , hấn chỉ có thể đáp ứng , không có bất kỳ lựa chọn nào khác .

Cảm giác được hấn một cái đại chưởng vụng trộm lưu tiến nàng y nội, nàng phát ra kháng nghị thét lớn một tiếng.

Hắn rời khỏi môi nàng , chuyển dần xuống tai , giọng nam trầm thấp khiêu khích nói : “Ta Nghĩ muốn người !!”

Kỳ hạn ba tháng ban đầu đã qua , nhưng kỳ hạn mới vẫn còn hơn nửa tháng , trong khoảng thời gian này những hành động ôm hôn thân mật giữa hai người đã thành thói quen , nhưng chỉ có thể vẫn chưa thỏa mãn hẳn . (hana : nhà hana toàn anh có sức chịu đựng phi thường...hắc hắc)

Nàng ghé vào trước ngực hắn nhẹ nhàng thở dốc : “Ồ....ở trong này sao?” Mặc dù hô hấp khó khăn , vẫn không dấu được nụ cười khê có ý trêu ghẹo của nàng : “Ta mới không cần nha !”

Nàng cười khiến cho Hường Quân Ngạn ngực một trận chấn động . “Đương nhiên không phải ở trong này.” Hắn cũng không có hứng thú cùng một đồng muối thường thức nữ nhân của hắn : “Về nhà mới có thể chứ?” tóc của hắn khê chạm vào vành tai nàng .

19. Chương 19

Nàng cười né tránh , gãi ngứa .“Khả ... ha ha..... Nhưng cũng chỉ còn có nửa tháng.”

“Có thể làm trước nha .” Hắn muốn kết hôn cùng nàng , nguyện ý hoàn thành trước thời hạn .

“Nhưng là ta cảm thấy..... Chúng ta còn chưa có hiểu nhau lắm .”

Những lời này giống nhau một chậu nước lạnh , hung hăng đổ xuống đầu Hường Quân Ngạn , hắn lập tức nhíu mi : “Chuyện này có thể từ từ thảo luận .”

“Ta mới không cần.” Quý Thư Ny lập tức phản đối, cùng lúc giầy dựa theo ngồi dậy khỏi hắn .” Chuyện sinh con là vấn đề quan trọng , ta không muốn sau này vì chuyện này nảy sinh tranh cãi .”

“Ta sẽ không cùng người cãi nhau.” Hắn thanh âm nhanh chóng thốt ra.

“Nếu người muốn ta sinh năm lần , ta sẽ tìm người cãi nhau!” Nàng trừng mắt nhìn thẳng hắn .

“Năm đứa cũng không phải quá nhiều nha.” Hắn thử cùng nàng thương lượng ,muốn thuyết phục nàng .

Sau khi hiểu lầm đã được giải quyết , bọn họ cũng phát hiện thêm một chuyện , đó là trong khi phỏng vấn nàng nói có thể chăm sóc năm , sáu đứa nhỏ , nhưng không có nghĩ nàng muốn sinh nhiều như thế .

“Mang thai không phải người , người đương nhiên không biết là thế nào!” Nàng tức giận chọc chọc ngón trỏ vào ngực hắn : “Làm ơn đi , sinh con thật sự rất đau và mệt nha .”

“Người cũng chưa từng sinh con”

“Mẹ ta, dì của ta , mấy cô hàng xóm , chị họ nội ngoại nữa đều sinh quá trời con rồi .” Chưa ăn qua thịt lợn cũng phải nhìn thấy lợn ngoài đường nha : “Chị họ của ta khi mang thai đã mắc chứng nôn oẹ nghiêm trọng , ta chỉ nhìn thôi mà cũng thấy khủng bố muốn chết .”

“Kia có thể là vấn đề về thể chất mỗi người .” Hắn thử cùng nàng giảng đạo lý .“Người khả năng sẽ không giống nàng ta , ta cũng đã xem qua nhiều trường hợp , nữ nhân mang thai vẫn khỏe mạnh bình thường .”

“Người muốn ta đánh cuộc hay sao?” Nàng nhướn một bên mày thật cao : ” Không nói những vấn đề khác , chính là sau khi sinh đáng người sẽ biến dạng , còn phải kiêng kị một vài tháng không được động đây gì , nguyên hai điểm này đã đáng ghét nha , nếu sau khi sinh ta không gây lại được , vậy sinh năm đứa xong là biến thành trái bóng luôn a .”

“Người không có khả năng biến thành trái bóng nha .” Hường Quân Ngạn lộ ra cười nhạo vớ vẩn : “Người đáng người nhỏ như vậy , còn vận động tốt nữa .”

Quý Thư Ny nhìn không được huých mạnh hắn một cái . Nam nhân này cho dù có thể nào cũng sẽ tuyệt đối không biết an ủi người ta . Cái gì mà đáng người nhỏ nhắn , cái gì mà vận động tốt ? Cái này cũng được coi như là đang ca ngợi nàng sao ?

“Tóm lại không bàn nữa.” Nàng hừ một tiếng, tựa đầu sang một bên.

Làm ơn, nàng cũng không phải heo mẹ , hiện tại nếu sinh con đảm bảo mọi người sẽ vui mừng vỗ tay chúc phúc , sinh hai cái coi như là hợp tình hợp lý , sinh đến đứa thứ ba đã được coi là “anh dũng” , đến khi sinh đứa thứ tư chắc bị coi là người ngoài hành tinh mất , sinh năm đứa Hẳn đi mà tự mình sinh đi !! (hana : ca mà sinh được không đợi tỷ nói ca cũng sinh nha..)

“Thư Ny.....” Hấn đem mặt của nàng chuyển lại gần , lấy giọng nói cực kỳ trầm thấp hoà hoãn nói : “Ta không có anh chị em ..”

Nàng đem hai tai che lại : “Ta không thích nghe , không thích nghe ,không thích nghe” Đừng hòng dùng chính sách “bì ai” với ta .

“Ta là con trai độc nhất , người không biết như thế cô đơn thế nào đâu.” Hấn buồn bã nói .

Nàng tiếp tục lắc đầu trong miệng tự ám thị mình “Ta không thích nghe” , quyết tâm cùng hấn kháng chiến .

“Ta chỉ là hy vọng con của ta không cần trải qua cảm giác cô đơn như ta từng trải qua , chuyện vui buồn có người chia sẻ , cha mẹ bận công tác , cuộc sống của chúng mãi mãi sẽ không chỉ có một mình nếu có thêm anh chị em” Hấn bí ai nói .

Khi hấn càng nói càng nhiều , âm thanh án thị của nàng nhỏ dần nhỏ dần... và biến mất .

“..... Ba đứa .” Nàng không đầu không đuôi phun ra hai chữ này.

Mẹ nàng cũng là sinh ba đứa , cùng sống bên nhau thật có điểm vui vẻ .

Hướng Quân Ngạn lắc đầu cười cười , hấn hôn một cái trên mặt nàng , không đáp lời , chỉ nói : “Không còn sớm , về nhà đi.”

20. Chương 20

“Hướng tổng tài, dự án này đối với cả hai bên đều có lợi, căn cứ vào việc hợp tác hai bên cùng có lợi, người không nên đưa ra điều kiện hà khắc như vậy.”

Đối mặt với mỹ nhân trước mặt, vẻ mặt tuy lãnh ngạo nhưng lại không dấu được tức giận. Hướng Quân Ngạn ngồi trên ghế, thái độ có vẻ thoải mái rất nhiều.

“Không, ta cho rằng đề án này chỉ có lợi cho quý công ty.” Dem tập tài liệu hấn đã xem xong quăng lên bàn, hấn miễn cưỡng dựa lưng vào ghế, vẻ hứng thú đã không còn.

Mấy ngày hôm trước tổng giám đốc đã cùng hấn bàn bạc dự án này, công ty hợp tác lúc trước với Tần Lâm đã phá sản, những đối tác khác trước kia cũng chỉ hợp tác mấy dự án nhỏ, cũng không có giao tình với những công ty lớn, hoàn toàn không thể dựa vào ai.

Kết quả đã định, đối phương lại cho người đến muốn gặp hấn, hấn đáp ứng cho nàng bốn mươi phút để nghe nàng báo cáo lại một lần, nhưng vừa nhìn thấy nàng, hấn lại nhớ đến mấy ngày trước người xô ngã Thư Ny của hấn khả năng chính là nàng, ngay lập tức hấn không còn chút tâm tình nào nghe nàng báo cáo . (hana : mượn việc công báo thù riêng, ca đúng là vô sỉ a)

Mặc kệ báo cáo của nàng như thế nào, kết quả sẽ không thay đổi.

“Người khẳng định cũng biết tình huống hiện tại của công ty chúng ta, nếu chúng ta có thể đáp ứng điều kiện của người hấn sẽ không cần phải gặp lại người lần nữa.” Irina nhin không được giọng nói có phần to hơn.

Thân là thiên kim tiểu thư một tập đoàn, đồng thời cũng là người quản lý ở công ty, hai tháng gần đây, nàng chỉ cần mở mắt ra là thấy cảnh công tu đang đứng trước sóng gió, mệt nhọc cùng áp lực khiến nàng không còn muốn có thái độ khách khí nữa.

Giọng nàng đột nhiên như có lửa lại khiến Hướng Quân Ngạn nghĩ ngay đến “tiểu ma tước” đang ở nhà kia, mỗi lần hấn chọc đến nàng giọng của nàng cũng to như thế, tuy nàng dễ bị hấn chọc giận nhưng cơn giận ấy đến đã nhanh mà đi còn nhanh hơn, nghĩ đến nàng, hấn không nhin được khoé miệng cong lên.

“Y quản lý, theo nhưng gì người nói, quý công ty là đang gặp vấn đề về tài chính, nếu các người không thể đáp ứng điều kiện đưa ra thì đối với công ty ta mà nói đây là chuyện phiêu lưu quá lớn, ta không thể tiếp nhận hợp tác lần này.”

“Điều kiện các người đưa ra thật không được, nếu chiếu theo tỷ lệ lợi tức các người muốn, cho dù có hợp tác tài chính công ty ta cũng không thể cải thiện được gì mà còn tăng thêm lượng công việc cho nhân viên của chúng ta.” Irina chú ý đến nụ cười thần nhiên của hần, nàng không thể đọc ra nụ cười kia có ý gì, nhưng nàng có thể chắc chắn, ngữ khí có phần không lễ phép của nàng không khiến tổng tài tập đoàn Triệu Tân khó chịu, vì thế nàng yên tâm nói tiếp.

Mặc dù nữ nhân trước mặt và Thư Ny của hần có chút giống nhau, nhưng hần biết đây là hai người hoàn toàn khác biệt, Irina toàn thân hàng hiệu cao cấp toả ra khí thế trưởng thành, có sự nghiệp, tự tin, còn Thư Ny thì chỉ là một người đơn thuần có trái tim nhạy cảm.

“Thật đáng tiếc, xem ra chúng ta không thể đi đến kết quả như mong muốn.” Rất nhanh, Hường Quân Ngạn giấu đi nụ cười yếu ớt trên môi, khôi phục lại vẻ mặt thần nhiên lạnh lạnh không chút thay đổi, nghiêm túc rõ ràng chấm dứt cuộc thương lượng.

Irina đương nhiên sẽ không buông nha như vậy, nàng vất vả lắm mới có thể khiến hần đáp ứng gặp nàng : “Hường tổng tài, các người đưa ra tỷ lệ lợi nhuận công ty ta không cách nào đáp ứng, nhưng chúng ta có thể lấy điều kiện khác thay vào!” Nàng vội vàng nói.

Hường Quân Ngạn nhướn cao hai hàng lông mày : “Nói xem.”

“Ta biết người cần ”Vợ sắp cưới“.” Nàng nhìn thẳng hai mắt hần nói.

“Ta đã tìm được người rồi.” Hần khách sáo nói.

“Ta biết người đã tìm được người.” Nàng tự đề cử bản thân: “Nhưng điều kiện của ta so với nàng tốt hơn, hơn nữa ta phù hợp với điều kiện của người.”

Nghe đối phương có ý coi thường nữ nhân của mình trong mắt Hường Quân Ngạn hiện lên một tia lạnh lùng : “Y quản lý, theo ta thấy người chỉ hợp để ngắm nhìn thôi, nhưng điều kiện của người không hợp ta.”

“Ta có thể ở nhà giúp chồng dạy con.” Nàng cường điệu.

“Chỉ cần giúp cha người vượt qua cơn nguy này?” Nhìn thấy đối phương gật đầu hần cười lạnh một tiếng.

Muốn dùng thân thể cùng hần nói điều kiện, nàng không phải người đầu tiên, cũng sẽ không phải người cuối cùng, nhưng với hần mà nói thật không chút hấp dẫn, xe ra nữ nhân này tự đánh giá mình quá cao.

“Ta đối với người được chọn tương đối hài lòng.” Hần dẫm nát sự tự tin của nàng dưới chân.

“Ta cũng có gặp qua nàng, đáng người của ta so với nàng đẹp hơn, năng lực công tác cũng cao hơn.” Mặc kệ phương diện nào, đối với hần đều có lợi, cũng có thể thoả mãn hần, hơn nữa... làm gì có nam nhân nào không coi trọng mỹ nhân chứ. (hana: hướng ca của ta có vô sỉ nhưng không như thế...ghét...quá...đi)

Nghe vậy, Hường Quân Ngạn biểu tình không thay đổi, ngữ khí bình thản: “Vợ của ta không cần năng lực công tác.”

Irina vui vẻ nhận sự khiêu chiến, nàng cao ngạo nâng cằm, đi đến phía hần, nhẹ nhàng tự cởi bỏ nút áo sơ mi trên người.

Nàng có thể chứng minh, ngoài năng lực công tác, điều kiện nào của nàng cũng không thể thua bất kì ai.

Hường Quân Ngạn vẻ mặt lạnh lùng nhìn nàng chậm rãi đi về phía mình, nhìn thấy áo sơ mi của nàng đang dần dần mở rộng ra, lộ ra nội y Bra trắng nõn.

Nữ nhân này ngực so với Thư Ny quả có lớn hơn, trong mắt nam nhân bình thường nàng đảm bảo sẽ là một “Vưu vật” (hana : vật quý giá)

Hần nhìn nàng tư thế như tao nhã nhưng lại đầy dã tâm, khi nàng đến trước mặt hần áo đã muốn tuột ra, chỉ có thể nhìn thấy một mảng trắng nõn thuần khiết như thiên sứ nhưng lại hấp dẫn người ta phạm tội.

Nàng chậm rãi bước, kéo cao váy, đi đến ngồi lên người hắn, đem bộ ngực xinh đẹp tròn trĩnh kia kề sát ánh mắt hắn, dụ dỗ hắn.

Mặc cho nữ nhân nửa thân trần đi đến ngồi trên người mình, Hường Quân Ngạn mặt vẫn không đổi, ánh mắt như đang chăm chú, thong thả nhìn lướt qua cơ thể nàng, nhìn đến khuôn mặt nàng, khuôn mặt thật hoàn mỹ từ trên cao nhìn xuống như đang kêu gào muốn hắn hãy chinh phục nàng.

Nàng rất hiểu làm cách nào có thể gợi lên sự kích thích dục vọng của nam nhân, nhất là loại người cao ngạo như hắn.

Irina khẽ mở miệng, lộ ra hàm răng trắng nõn, đôi mắt ma mị dò xét hắn, chờ hắn thả lỏng phòng bị.

Hai người nhìn nhau vài giây, rốt cục, Hường Quân Ngạn chậm rãi nhếch môi.

Thấy thế, Irina cũng lộ ra nụ cười “vạn người mê”, bắt đầu chủ động cởi các nút áo sơ mi của hắn: “Người cho rằng, ta như thế này đã có đủ tiêu chuẩn không?” Nói xong nàng đem ngực mình dính sát vào hắn.

Hường Quân Ngạn nhìn nàng cười không nói, hắn toàn thân thả lỏng, không ngăn cản nàng cởi bỏ quần áo hắn, chỉ nhàn nhã đưa tay ấn nút liên lạc nội bộ ...

“Vĩ Đình, kêu bảo vệ.” Lệnh cho thư kí xong hắn cũng không có nhìn đến nàng.

Quý Thư Ny không nghĩ tới, chẳng qua nàng muốn mang cơm đến cho hắn, nhưng lại bất gặp cảnh Hường Quân Ngạn cùng một nữ nhân khác trong phòng kín quần áo không chỉnh tề.

Nàng ngồi bên ngoài cùng trợ lý Lint nói chuyện phiếm, chờ cho bên trong chấm dứt, kết quả còn không nhìn thấy người đi ra, ngược lại, điện thoại nội bộ của trợ lý Lint vang lên tiếng Hường Quân Ngạn.

“Vĩ Đình, kêu bảo vệ.”

21. Chương 21

Đầu kia điện thoại truyền đến một thanh âm lãnh đạm nhạt nhạt của Hường Quân Ngạn, Lâm Vĩ Đình nhanh chóng hạ lệnh cho bảo vệ lên, sau đó ngay cả cửa cũng không gõ, trực tiếp tiến vào trong.

Mà Quý Thư Ny cũng không biết đã xảy ra tình huống gì, cũng ngây ngốc theo vọt đi vào, nhưng vừa thấy đến trước mắt một màn tình xuân khiến nàng hoàn toàn choáng váng....

Nàng nhìn thấy nữ nhân kia toàn thân gần như không một mảnh áo, cả người dán chặt lên người Hường Quân Ngạn, nữ nhân kia lúc này khuôn mặt cực kỳ kinh ngạc và có phần khiếp sợ, giống như nàng kinh ngạc vì có người bất ngờ xông vào, nhưng giây tiếp theo, sự khiếp sợ trên mặt nàng lập tức bị lửa giận vì bị sỉ nhục che khuất.

“Tổng tài?” Lâm Vĩ Đình chờ đợi chỉ thị của ông chủ.

“Người kêu bảo vệ là có ý gì?” Irina vội vàng trượt khỏi người Hường Quân Ngạn, rít gào nhìn hắn, kích động đến mức khuôn mặt nhuốm đỏ, xấu hổ và giận dữ nhặt quần áo lên nhanh chóng mặc vào.

“Y quản lí không nhận được đáp án nàng mong muốn, gọi bảo vệ mời nàng ra về.” Hắn chậm rãi cài lại những nút thắt đã bị mở ra, đồng thời nói.

Hắn trong lời nói, hoàn toàn là sỉ nhục Irina.

“Ta có thể tự rời đi.” Nàng gần như hét lên đến chói tai, nắm chặt tập tài liệu, rời khỏi văn phòng như một cơn lốc.

Lâm Vĩ Đình nhanh chóng đuổi kịp, bảo đảm nàng đã chắc chắn rời khỏi toà nhà Triệu Tân.

Nhìn màn trình diễn diễn ra trước mắt, Quý Thư Ny chỉ biết trợn mắt há mồm ngây ngốc đứng một bên, tay vẫn nắm chặt hộp cơm. Nàng thấy thật hối hận khi chạy vọt theo vào đây, giờ cũng không biết phải phản ứng thế nào?

Như hiểu được nàng, Hướng Quân Ngạn ngẩng đầu nhìn nàng đang đứng ngây ngốc, cười nhẹ: “Còn đứng ở đây làm gì? Lại đây đi!”

Quý Thư Ny ngây ngốc đi về phía hắn, nàng mới đem cơm để lên bàn lập tức bị hắn kéo vào trong lòng.

“Sao lại ngây ra như thế?”

“Vừa rồi... nữ nhân kia... ta có chút ấn tượng...” Nàng chậm rãi nói: “Chính là người mấy ngày trước đã đụng vào ta.”

Ban đầu nàng chỉ thấy qua dáng người nên không nhận ra, nhưng vừa rồi khi nữ nhân kia lại lần nữa trùng mắt liếc nàng, nàng liền nghĩ ra ngay.

“Àn.” Hắn đáp nhẹ.

“Nàng..... Làm sao vậy?” Nàng có chút khó khăn mở miệng hỏi.

vừa rồi nữ nhân kia như muốn dán vào hắn trong khi người còn không thêm mặc đồ, hình ảnh vô cùng sắc nét nha, Quý Thư Ny cảm thấy có phần khó chịu, thất không thoải mái, không biết nếu nàng nói hắn đổi ngay cái ghế nàng ta đã chạm vào không biết có bị hắn mắng là chuyện bé xé to không, nhưng nàng thật sự muốn như thế nha.

“Nàng ta muốn dùng thân thể để làm điều kiện trao đổi với ta.” Hắn thật đơn giản làm sáng tỏ tình huống vì sao Irina lại ở trên người hắn.

“Các người bàn công chuyện không thuận lợi sao?” Nàng không hiểu rõ lắm, đối với loại lợi ích công ty nàng hoàn toàn không hiểu.

“Bọn họ đưa ra phương án hợp tác nhưng lợi nhuận không lớn, trừ khi thay đổi điều kiện, nếu không sẽ phải cùng họ phiêu lưu quá lớn, mất thời gian, nếu chỉ vì số lẻ kia, không có công ty nào chịu hợp tác.”

“Kia bọn họ.....”

“Công ty sắp đóng cửa, muốn bọn họ trích nhiều lợi nhuận không khác nào lột da bọn họ, bắt nhân viên làm không công.”

Quý Thư Ny vẻ mặt không thể tin tưởng mắt hắn, không thể tin được sao lại có người xấu xa như vậy.

Đối mặt với ánh mắt chăm chăm của nàng, Hướng Quân Ngạn khẽ vuốt mặt nàng, cười cười: “Ta là thương nhân.”

“Thế người không biết nếu lấy ta sẽ không giúp được gì cho công ty sao?” Nghe hiểu ý của hắn, Quý Thư Ny không nhịn được nhún mày nhìn hắn.

“Người không giống thế, người là vợ của ta, vợ không có liên quan chuyện kinh doanh.” Hắn cười ra tiếng, xoa xoa khuôn mặt nàng: “Người nhà không thể kinh doanh.”

Tuy rằng hắn đã giải thích, nhưng nàng thật lâu vẫn nhún chặt mi tâm.

Nàng không quên, lúc trước hắn chính là dùng thủ pháp kinh doanh để tìm kiếm vợ, chỉ cần điều kiện phù hợp, có lẽ không phải là nàng cũng không vấn đề...

“Thư Ny?” Thấy nàng không biết suy nghĩ cái gì, hờn vía lên mây, Hướng Quân Ngạn có điểm lo lắng mở miệng kêu to.

“Àn?”

“Đừng suy nghĩ lung tung.” Tay hắn đẩy mi tâm của nàng giãn ra: “Trên thương trường, khó tránh khỏi cần sử dụng một chút thủ đoạn, nhưng không có nghĩa là tất cả đều như thế, hiểu không?” Hắn nhanh tay kéo ngăn tủ lấy ra một hộp giấy, đưa vào tay nàng.

Quý Thư Ny nghi ngờ mở hộp liền thấy một miếng ngọc lưu ly được chế tác thành đồ trang sức có hình cá vàng.

“Có giống hồng tam ở nhà không?” Hắn ở bên tai nàng phát ra giọng trầm thấp.

Nàng vẽ mặt kinh ngạc quay đầu nhìn hấn, khuôn mặt nhỏ nhắn thượng tràn đầy vui sướng, kinh ngạc.

“Thật sự rất giống nha!” Trời ơi, ngay cả trên bụng có một đốm đen cũng giống như đốm nha: “Người có thể nhận ra chúng?” Nàng không dấu nổi sự ngạc nhiên.

“Lúc người điểm danh, ta có nghe qua, hơn nữa, chúng đều là vật kỷ niệm đầu tiên của chúng ta.” Hấn quý trọng những con vật tròn nhỏ kia cũng vì chúng là kỷ niệm của hấn và nàng.

Cảm nhận được hấn đối với quan hệ của cả hai thật có tâm, Quý Thư Ny vô cùng cảm động, cười tươi nhào vào lòng hấn: “Cảm ơn...Ta thật rất thích!”

Ấu yếm ôm nữ nhân hấn yêu thương nhưng nhớ, Hường Quân Ngạn vui vẻ giang hai tay cánh tay gắt gao ôm nàng.

Giờ khắc này, bọn họ đều đã quên hình ảnh vừa rồi.

22. Chương 22

Kỳ hạn nửa tháng cũng chỉ còn vài ngày, Quý Thư Ny cũng bắt đầu khẩn trương.

Tuy rằng thời gian gần đây nàng cùng Hường Quân ngạn hành vi thân mật nào cũng đã làm qua, cũng đã ở chung nên căn bản cũng đã như vợ chồng, nhưng nếu muốn thật sự đường hoàng gả cho hấn thì lại là một chuyện khác...

Đầu tiên, nàng phải đem chuyện này nói ẹ biết, nhưng làm sao giải thích với mẹ nàng đây, nàng nghĩ muốn to đầu mà không ra cách.

Nàng rời nhà cũng mấy tháng, rõ ràng là nói đi làm, kết quả hiện tại nàng không những thất nghiệp, không những thế còn muốn hắt cho ông chủ của mình, không biết mẹ nghe tin này xong liệu có bị sốc không, hay vẫn là mừng vì món hàng ế trong nhà đã có người khuân đi??

Nàng đang vô cùng phiền não mà Hường Quân Ngạn vẫn vô tình thúc giục nàng mau chóng chuẩn bị hình thức hôn lễ... nghe khẩu khí hấn giống như nàng chắc chắn gả cho hấn vậy. (hana: giờ có chạy cũng không thoát a)

Bất quá hấn nghĩ thế cũng đúng, hấn có thể cho nàng cuộc sống gia đình, tuy cách nói chuyện của hấn thật đáng ghét, nhưng đối với nàng vẫn thật yêu thương bao dung, chuyện giường chiếu cũng làm cho nàng...Khụ, tương đối thỏa mãn, nàng thật không nghĩ ra lý do gì cự tuyệt hấn. Cho nên...

Nàng gả cho hấn.

Bị mẹ nàng mắng một chút, lại khích lệ một chút, nàng chính thức bị gả ra ngoài... (hana: khổ thân, cứ như quảng cáo gì đi ấy, may Hường ca rước như...hana có ai rước đây...huhu)

Hiện tại nàng đã chính thức “lên cấp” làm Hường phu nhân, nhưng đúng là khác trước kia, không chỉ cái tên, ngay cả chỗ ngủ cũng chuyển lên phòng Hường Quân Ngạn, trừ lần đó ra nàng mỗi ngày công việc không có gì thay đổi, phong phú nhưng thanh thoi, giống như mẹ nàng vậy.

Loại cuộc sống này nàng tương đối hài lòng, chỉ trừ bỏ.....

“Quý tiểu thư.”

Lúc này mặt trời đã lên cao quá đầu, Quý Thư Ny đang đi dạo siêu thị xem hàng hoá, nghe có người gọi sau lưng, nàng theo bản năng quay đầu, nhìn đến khuôn mặt xinh đẹp kia, không nén được ngạc nhiên.

“Người.....” Nàng nhận ra nàng ta, nhưng không biết tên nàng: “Xin chào.”

“Ta họ Y, gọi ta là Irina.” Irina tự giới thiệu: “Hay là ta nên gọi người là Hường phu nhân?”

Đối phương thật xinh đẹp, ngũ quan trời xinh tinh tế hài hoà, có khí chất, nàng không nghi ngờ đây chính là một vị tiểu thư của một đại gia đình quen được yêu thương chiều chuộng, không giống nàng mỗi ngày không có việc gì ngoài làm bà chủ nhỏ của gia đình.

“Gọi thế nào cũng được, ta biết là nói ta là được.” Quý Thư Ny lộ ra thiện ý, mỉm cười.

Nàng cũng lễ phép khoé môi xả ra nụ cười buồn bán: “có rảnh không? Đến bên kia uống cà phê có được không?” Nàng chỉ vào quán cà phê cách đó không xa.

Trong đầu còn nhớ rõ bộ dạng không mặc gì của nàng lần trước, Quý Thư Ny trong lòng có chút khẩn trương nhưng vẫn gật đầu : “Được!”

Hai người đi vào quán cà phê, chọn đồ uống, ngồi trên thảm đối mặt nhau, đánh giá đối phương...

Irina trên người vẫn mặc bộ trang phục cao cấp, đúng tiêu chuẩn của nhân viên công sở, Quý Thư Ny đơn giản mặc bộ đồ thoải mái, chân cũng chỉ đi một đôi giày búp bê nhẹ nhàng.

Bề ngoài của hai người hình thành sự đối lập mãnh liệt.

“Chúc mừng người kết hôn .” Irina mở đầu, đánh vỡ sự im lặng.

“Cám ơn.” Còn không biết đối phương vì sao muốn cùng nàng uống cà phê, nàng vẫn cố gắng bảo trì thái độ lịch sự.

Tuy rằng nữ nhân này không mặc áo đê lên người chồng nàng, nhưng chồng nàng cũng đã dùng phương pháp nhục nhã vũ nhục nàng, sau khi biết rõ mọi chuyện, nàng lúc trước cảm thấy khó chịu, sau lại có chút đồng tình với nàng.

“Chuyện lần trước, ta thực thật có lỗi.” Irina đi thẳng vào vấn đề muốn nói: “Ta không phải cố ý muốn phá hoại hôn nhân của người, nhưng ta không thể để công ty của cha ta bị phá sản.”

“Y tiểu thư, bất luận động cơ của người là cái gì, hành vi của người đã là hành vi muốn phá hoại.” Quý Thư Ny không mang theo gì cảm xúc đáp lại.

“Ta biết, cho nên ta vẫn muốn tìm cơ hội giải thích cùng người.” Nàng cũng thừa nhận rõ ràng: “Là ta tự đánh giá bản thân quá cao, ta thật cao hứng khi biết người cùng hần kết hôn, hần là người khiến người khác kính nể.”

Cảm giác được mỹ nữ trước mắt nhìn thật cao ngạo, kỳ thật cũng là người người tính thẳng thắn, Quý Thư Ny thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Nàng sợ nhất chính là loại người biết mặt không biết lòng, thâm sâu khó dò, nàng vốn là người cái gì cũng nói thẳng cho xong, trước có gặp qua người hai mặt khiến nàng thất đau đầu.

“Hần kỳ thật không vĩ đại như vậy đâu.” Cảm giác căng thẳng thoáng được gỡ bỏ, nàng trở lại là người trời sinh vui vẻ hoạt bát, vui vẻ nói: “Hần nói chuyện như cái máy, hơn nữa còn vô cùng ngạo mạn.”

“Hần đem tập đoàn phát triển mạnh mẽ, ta rất khâm phục và lấy hần làm mục tiêu phấn đấu, ngoài ra không có gì khác.”

Irina cũng bởi vì lời của nàng mà lộ ra mỉm cười.

“Giống như người máy .” Đây là hình dung của trợ lý đắc lực của hần nha.

“Thật hoàn hảo.” Irina như thế nói.

Được rồi, nghe người khác ca ngợi chồng mình cảm giác thật tốt, tuy nữ nhân này từng có ý định câu dẫn chồng mình, có điều chuyện cũng đã qua, hơn nữa nàng cũng đã có lời xin lỗi, nàng quyết định một lần nữa nhận định lại nữ nhân này.

“Giống người máy làm sao hoàn hảo!” Quý Thư Ny không ủng hộ: “Hần trên giường rất tốt, đồng hồ sinh học cũng rất chuẩn, đến giờ sẽ dậy, ngoại trừ công việc bên ngoài, hần chưa hề có ý kiến.... Cũng có thể nói ngoài công việc mọi chuyện với hần chỉ là ”chuyện nhỏ“, không đáng cho hần chú ý, còn có... Ách, thật xin lỗi, sao lại có thể đem chuyện này nói ra chứ.” Từng mục liệt kê hần có bao nhiêu điểm không thú vị mới phát hiện hành động của mình thật không thoả đáng.

23. Chương 23

Hai má của nàng vì ngưỡng chừng mà hồng lên, nàng vốn chỉ làm nội trợ, mỗi ngày chỉ chú ý việc vun vớt, không như Y tiểu thư, thoát nhìn đã biết là người năng động, khẳng định không có hứng thú nghe mấy chuyện này của nàng.

“Không, không sao.” Irina vẻ mặt kỳ lạ lắc đầu: “Cũng chưa có người từng nói chuyện việc nhà với ta.”

“Không nói chuyện này bao giờ sao?” Quý Thư Ny biểu tình so với nàng còn ngạc nhiên hơn: “Làm sao có thể? Nhà người có người mỗi ngày nấu cơm, đổ rác, giặt quần áo đi.”

Nàng lại lần nữa lắc đầu: “Ta sống một mình, hơn nữa ngoài nấu cơm, những việc khác đã có công ty chuyên trách, chỉ cần gọi điện và trả tiền.”

Nghe vậy, Quý Thư Ny đột nhiên nghĩ đến trước kia Hường Quân Ngạn cũng từng nói thế. Bọn họ có cách sống rất giống nhau, nhưng lại bất đồng với nàng, nàng đột nhiên cảm thấy mình thật may mắn khi sinh ra trong một gia đình bình thường, có một đôi cha mẹ bình thường, tuy rằng tiền tiêu không dư giả, nhưng cũng không đến mức để nàng đi tìm ông chủ giàu leo lên người ngồi nhà.

Nàng cũng trải qua thời gian dậy thì khó khăn, người nào chẳng có phiền não... nhưng nàng vĩnh viễn không cô đơn một mình.

“Trời ơi.....” Quý Thư Ny cảm thấy trong cơ thể mình truyền đến cảm giác “người mẹ”: “Rina... Không phiền nếu ta gọi thế chứ?”

Thấy đối phương sững sốt một chút nhưng vẫn gật đầu, nàng tiếp tục nói: “Nếu người bình thường có gì nhầm chán, có thể tìm ta nói chuyện, ách, tuy rằng ta biết người công việc bận rộn, nhưng nhiều khi làm việc nhiều sẽ sinh mệt mỏi, người cũng cần nghỉ ngơi thả lỏng một chút, dù sao ta cả ngày cũng không có gì làm, người rảnh có thể đến tìm ta, chúng ta có thể nói chuyện phiếm, hoặc cùng nhau dạo phố.” Nói xong, nàng nhanh tay ghi số điện thoại của mình cho nàng.

Irina đối với hành động này của nàng không nén nổi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh khôi phục, thật công thức đưa cho nàng danh thiếp của mình.

Lúc này, điện thoại trong tay nàng đổ chuông, nhìn thấy tên người gọi nàng vui vẻ tiếp chuyện: “Uy? Có, ta đang ở siêu thị, chút nữa sẽ về nhà nấu cơm...” Biểu tình của nàng đang hưng phấn đột nhiên trùng xuống: “Àn, Được, được, ta biết, bye bye.” Vẻ mặt thất vọng, nàng cúp máy.

“Làm sao vậy?” Tuy rằng cảm thấy mình không nên hỏi, nhưng nhìn nàng biểu tình thay đổi, Irina không nhịn được mở miệng hỏi. chính mình không nên hỏi đến, nhưng xem nàng trước sau sai biệt thật lớn biểu tình, Irina vẫn là nhịn không được mở miệng hỏi.

“Là chồng ta.” Quý Thư Ny mất mát cất điện thoại vào trong túi: “Vốn đều là ta chuẩn bị cơm trưa đưa đến công ty, nhưng gần đây hần thường xuyên bận họp, bảo ta không cần mang cơm trưa đến.”

“Hường tổng tài công việc bề bộn, bất quá nếu không cần đưa cơm trưa, người cũng có thể thoải mái một chút.”

Nàng lắc đầu: “Ta thích làm công việc này..... Ai, không sao, dù sao không làm cơm trưa, ta cũng có cái khác có thể làm.” Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy trong lòng vẫn là không nén mất mát.

Thấy nàng vẻ mặt thất vọng, Irina cảm thấy có chút khó hiểu, vì thế lớn mật hỏi: “Hường tổng tài bề bộn nhiều việc, người trước khi kết hôn không phải đã biết, sao còn....” Nàng không hiểu vì sao nàng lại quá để ý vấn đề này?

“Hần công việc tuy bề bộn nhưng hần tan tâm là theo giúp ta làm việc nhà, ta cảm nhận được trái tim hần quan tâm ta.” Nàng miễn cưỡng mỉm cười: “Ngay cả quà tặng ta cũng là hần tự chọn, không cần là vật giá trị, chỉ cần ta thích, ta cảm thấy hần yêu ta, tuy hần chưa bao giờ nói ra lời nhưng hành động của hần cho ta biết, nên ta tình nguyện gả cho hần.”

Irina biểu tình càng ngày càng quỷ dị, Quý Thư Ny nhìn ra được nàng đang hết sức kinh ngạc, nhưng vẫn tiếp tục giải thích.

“Khi người yêu hay thích nam nhân nào, người sẽ muốn làm nhiều việc cho nam nhân ấy, ta thích nhìn hân ăn đồ ăn ta nấu, mỗi ngày thật chờ mong, nhưng càng chờ mong thì khi gặp tình huống này sẽ càng thất vọng.” Nàng đem cảm giác của mình nói cho người mà nàng mới trao đổi số điện thoại chưa lâu.

“Ý của người là, người là bởi vì hai người yêu nhau mà gả cho Hướng tổng tài?” Irina cảm thấy không thể tin nổi, hơn nữa nhìn Quý Thư Ny gật đầu nàng không tự giác lắc đầu: “Ta còn nghĩ người là ... đạt được cái gì đó....điều kiện trao đổi gì đó.” Nàng khó khăn nói ra những lời này: “Bởi vì Hướng tổng tài thoát nhìn... không, ta nghĩ bọn họ... hân cũng như cha ta, đều là những thương nhân xuất sắc, ta nghĩ bọn họ kết hôn chắc chắn phải có điều kiện tương xứng... thực xin lỗi.”

Thanh âm của nàng có chút bất thường, Quý Thư Ny biết nàng không phải cố ý nói xấu nàng, chính là hoàn cảnh của nàng khiến nàng bị ảnh hưởng.

“Không sao .” Nàng tươi cười: “Hân đúng là có điều kiện, hân muốn có một gia đình và nhiều con.”

“Vây người.....”

“Nhưng hân vẫn là thật tâm đối với ta.” Nàng kéo trong túi một chuỗi kim loại toàn các loại ngọc quý có hình dạng đáng yêu: “Như cái này, trước cũng là ta thuận miệng nói muốn có, nói nhiều nhiều thứ, kết quả chỉ hai ngày sau hân liền mang về nhà cho ta.”

“Một người luôn bận rộn như hân nhưng lại để ý đến tâm tư của một người, người vì việc nhỏ như thế mà cảm động, ta thật rất cảm động.” Nàng biết, cha nàng nhiều khi bận rộn , mẹ nàng cũng sẽ ở nhà cầu nhau, nam nhân và nữ nhân khó tránh khỏi có chút bất đồng.

Quý Thư Ny thở ra, hào phóng thừa nhận chính mình chính là người tốt như, chỉ cần một việc nhỏ thôi cũng thỏa mãn được nàng.

Irina nhú lại mi, nhìn đồ trang sức kia, tầm mắt quay lại trên mặt nàng .

“Có chuyện gì?” Lần này Quý Thư Ny mở miệng hỏi, bởi vì đối phương biểu tình quái dị làm nàng không thể không mở miệng.

Nhú mi do dự trong chốc lát, Irina nói: “Đồ trang sức kia..... Là ta chọn .”

24. Chương 24

Quý Thư Ny cảm thấy rất muốn nôn, không nghĩ thật đúng lúc ào lên một trận ghê tởm, nàng vội vàng chạy vọt vào phòng tắm, ghé mặt vào bồn cầu nôn sặc sụa.

Vất vả lắm mới khá hơn một chút, nàng xả nước, lau mặt thật sạch và rời khỏi phòng tắm, đi động đột nhiên vang lên, đi vào bếp, cầm lấy di động đang đặt trên bàn ăn.

“Uy?” Nàng cố ý nói lớn một chút làm như giọng của mình lúc bình thường, như rất có sức sống.

“Hôm nay giữa trưa ta phải họp, không cần giúp ta.....”

Một lần nữa hân lại gọi điện nói nàng không cần làm cơm trưa, Quý Thư Ny nhắm mắt, cố gắng ổn định tâm trạng đang tuyệt vọng đến tận cùng của mình.

“Được, ta có thể tự nấu, tự ăn là được. Ân ta hôm nay sẽ không ra ngoài. Được, bye bye.”

Nàng cố lấy mười phần sức sống trong người mình kết thúc cuộc nói chuyện, giấy tiếp theo lập tức ngã ngổ trên bàn.

Một tuần trước, nghe Irina nói nàng được biết, sự kiện cổ đồ lần trước là nàng cùng Lâm Vĩ Đình trao đổi điều kiện, hân giúp nàng phân tích các điều khoản hợp tác, nàng thì dùng sự nữ tính của mình giúp hân giúp ông chủ chọn quà cho phu nhân.

Thì ra, cái nàng làm cảm động, động tâm lại là công lao cướp được của người khác.

Ôm trong lòng một cảm xúc khó tả, nàng cố gắng cho cuộc sống chung cùng Hướng Quân Ngạn, hẳn vẫn đối với nàng rất tốt, buổi tối vẫn thường cùng nàng ra ngoài, đi dạo, chỉ trừ chuyện hẳn gọi điện kêu nàng không cần mang cơm trưa vẫn làm nàng băn khoăn suy nghĩ.

Khi hẳn đưa nàng vật kỷ niệm kia, khi nàng nhận lấy đã cảm thấy không còn gì vui sướng hơn, hạnh phúc hơn, có lẽ thế nên giờ thất vọng mới càng lớn hơn.

Sự vui vẻ thường ngày của nàng cũng theo đó mà nhạt dần, dần dần nụ cười tươi của nàng càng ít xuất hiện.... Nàng là không thể tìm lại cảm xúc thuần túy ban đầu, những rung động đơn thuần, bệnh hoạn nghi không biết xuất hiện lúc nào và càng ngày càng nghiêm trọng, hiện tại nhất cử nhất động của hẳn trong mắt nàng đều là “có mục đích” nào đó mới làm.

Đúng lúc này, nàng lại phát hiện một sự kiện nghiêm trọng khác.... Nàng có thai?

Lững thững bước ra khỏi cổng khoa phụ sản, Quý Thư Ny một mình lang thang trên đường, thần trí có phần hoảng hốt.

Vừa rồi bác sĩ nói nàng mang thai, nếu theo tính toán thì nàng đã có thai trước khi kết hôn, nhưng trước khi hai người kết hôn hẳn luôn luôn dùng đồ bảo hộ

Đây chính là đáp án sao?

Giống như Irina nói , Hướng Quân Ngạn là một thương nhân xuất sắc, mọi việc hẳn làm đều có kế hoạch, nàng nhiều lần cũng chỉ là con cờ trong bàn cờ của hẳn thôi.

chuyện sinh con này lúc trước nàng còn nghĩ hẳn sẽ nghe theo nàng, nhưng hiện tại xem ra hẳn từ đầu đến cuối vẫn là làm theo “kế hoạch” của hẳn, ý kiến của nàng thật sự không là gì... Nàng chẳng qua cũng chỉ là món hàng phù hợp với điều kiện của hẳn nhất mà thôi, hẳn “vừa lòng”, “thích” món hàng hoàn hảo này.....

Nàng cuối cùng cũng hiểu được, mấy ngày nay nhìn biểu hiện của hẳn, có phải hay không nàng tự tưởng tượng ra loại “thích” này.

(hana: lắm nhảm tí như, tự nhiên làm đoạn này ta lại thấy chán, Ny tỷ căn bản ngay từ đầu đã không tin tưởng Hướng ca, có thể nói nhiều cái hướng ca cứng nhắc và vô lý, thích làm theo ý mình, nhưng tình cảm trao ra có thể giả sao, không ở địa vị người bị hại tất nhiên không biết cảm giác người ta thế nào, nhưng ta vẫn không thích cách giải quyết của Ny tỷ, một người luôn phóng khoáng, thoải mái, thẳng thắn lại chỉ nghi ngờ người khác, gặp một số chuyện bắt đầu lờ những chuyện từ tám trăm năm trước ra nghĩ lung tung, nếu tình cảm là thứ mất thấy tai nghe được thì cần đến trái tim làm gì? Căn bản vẫn là tình yêu không đủ khiến người ta không thể tin tưởng nhau. Đã yêu thì phải tin, vì có tin mới có thể toàn tâm toàn ý yêu, vẫn biết cần có cái gọi là cao trào trong tiểu thuyết, nhưng ta vẫn thấy đáng ghét, haizzz làm tiếp vậy, hum nay cảm xúc mà không lên chỉ có thể có chương này thôi như.....>”

Nghĩ đến chuyện này, Quý Thư Ny nhin không được bỗng thấy choáng váng, nàng ngồi xuống nơi ven đường, cố đè nén cơn xúc động làm nàng muốn nôn này đang dâng lên trong người nàng.

Nàng cảm nhận được ngọn lửa hi vọng cuối cùng trong cơ thể mình đã bị dập tắt.

“Tiểu thư, người không sao chứ?” Có người qua đường thấy nàng dừng lại hỏi han.

Nàng miễn lộ ra một nụ cười, ngẩng đầu: “Cảm ơn, chỉ là bụng ta có chút không thoải mái thôi.”

“Bên cạnh có bệnh viện.....”

“Ta vừa mới khám rồi, về nhà uống thuốc, nghỉ ngơi một chút là không sao.” Nàng một lần nữa mỉm cười.

Gần đây công lực nói dối của nàng cực kỳ tiến bộ, trước khi kết hôn, nàng hoàn toàn không biết mấy chuyện này. (hana: có người thay đổi lại đồ tại hoàn cảnh xô đẩy....cảm xúc ới...về đi...)

Nàng đứng lên, tạm biệt một chút cùng người qua đường tốt bụng, tiếp tục thả những bước chậm rãi nặng nề đi về nhà.

Nhưng giờ phút này nơi đây không còn cho nàng cảm giác về một “gia đình” nữa, thậm chí nàng còn có cảm giác mình con búp bê trong hộp, chỉ có thể đợi chủ nhân về lôi ra ngắm nhìn.

Nàng không có quyền lựa chọn điều gì.

Về đến nhà cũng đã gần ba giờ chiều, Quý Thư Ny về mặt nhợt nhạt tiến vào, không nghĩ đến mới mở cửa ra nàng liền thấy “chồng đại nhân” đang đứng ở phòng khách nhìn chăm chăm vào nàng.

Nhìn người vợ đang biến mất cuối cùng cũng về nhà, Hường Quân Ngạn về mặt ân trầm hỏi : “Người đã đi đâu?”

“Ta đi ra ngoài đi dạo.” Nàng nhanh chóng cất đi túi xách bên trong đang đựng sổ khám thai của nàng.

25. Chương 25

“Thế sao không mang theo di động? Ta gọi cho người mà không được, gọi ở nhà cũng không có người nhắc máy, còn đang sợ người xảy ra chuyện gì?” Điều này giải thích vì sao hân lại xuất hiện ở nhà lúc này.

Giờ phút này trong lòng nàng ruột gan rối loạn.

Hân thoát nhìn thật sự để ý nàng, lại nghĩ hân cùng nàng có chung tình cảm, cuối cùng vẫn là đem mọi chuyện coi là tốt đẹp.

“Ta có mang.” Nàng lấy di động trong túi ra, thấy màn hình tối đen: “Ta trước khi ra ngoài đã thay pin... A, ta đã quên khởi động máy.” Nàng về mặt bình tĩnh, đây vốn là việc ngoài ý muốn nhưng không hiểu sao lại khiến cho nàng cảm thấy như mình phạm tội vậy.

Hường Quân Ngạn nhíu mi, chậm rãi đi về phía nàng, nàng vẫn đứng ngây ngốc tại chỗ, đợi thân hình cao lớn của hân đến gần nàng, một giây tiếp theo nàng đã nằm trong lòng hân.

“Làm ơn, đừng làm cho ta lo lắng.” Hân thật sâu thở ra, sau mấy giờ căng thẳng, cuối cùng cũng đã thở phào nhẹ nhõm.

“Ta còn đã nghĩ người chắc đang trong phòng tắm hay lại ngồi thêu hoa nên không nghe thấy tiếng điện thoại, cũng không thể nghe điện thoại, ta cứ năm phút lại gọi một lần, liên tục trong một giờ... Người dọa ta sợ chết khiếp.”

Quý Thư Ny theo thói quen vòng tay ôm lấy thắt lưng hân, hương vị quen thuộc bao quanh nàng, bên tai nghe hân trong giọng nói bộc lộ hết cảm xúc ra ngoài, trong lòng không tránh khỏi một chút đau lòng.

Nếu là nửa tháng trước, nàng sẽ vì nghe hân nói những điều này mà cảm động không thôi, nhưng hiện tại nàng đã và đang nghĩ, hân chẳng qua lo “đối tượng” có chuyện này nọ mà thôi, khiến cho lòng nàng dâng lên cảm giác bị ai.

“Người gần đây bị sao vậy?” Hường Quân Ngạn hơi kéo nàng ra, cẩn thận xem xét.

Hân không phải không phát hiện nàng gần đây có nhiều điểm quái dị, nói chuyện, cười đùa cũng không giống như trước tràn đầy sức sống, hân vẫn lưu ý thời gian nàng đi gặp “lão bằng hữu” (hana: kinh nguyệt như, từ này ta học của truyện trộm một chiếc cốc...hahaa) , nếu hân đoán không sai thì việc nàng mang thai khiến cho tâm lý nàng bất ổn, vì thế gần đây hân không dám làm phiền nàng mang cơm trưa cho hân, lo lắng nàng đi trên đường có thể bị đụng trúng hay phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn (hana : đây, ta đã nói rồi mà, Hường ca tuy có chút vô sỉ nhưng có trái tim yêu mãnh liệt...Hường ca của em... ca sắp khổ rồi... nhập viện nữa chứ... Ta xì poi đây như...hahaa)

Quý Thư Ny định tiếp tục dùng nụ cười giả của nàng suốt tuần qua cười với hân, nhưng nhìn thấy sự quan tâm lo lắng của hân, nàng đột nhiên mềm lòng...

“Ta vừa rồi.....” Nàng cố hết sức duy trì ngữ điệu bình thường: “Ta vừa rồi đi bệnh viện, bác sĩ nói ta có thai...”

“Àn.” Hân gật gật đầu, lộ ra mỉm cười.

“Người đã sớm biết rồi đúng không?” Nàng miễn cưỡng cười.

“Chúng ta là vợ chồng, hơn nữa buổi tối không chỉ là ôm chăn bông nói chuyện phiếm, mang thai là chuyện bình thường mà.” Hấn như không phát hiện nụ cười quái dị của nàng, cười tươi nói.

“Nhưng thời gian thụ thai của ta là trước khi kết hôn.” Nàng đã mang thai tám tuần, theo như tính toán của nàng thì đúng vào ngày hai người phát sinh quan hệ lần đầu tiên (hana: yêu nghiệt. Một cái ăn ngay, sợ quá....)

Rốt cục hấn cũng phát hiện nụ cười của nàng gượng gạo cứng ngắc, Hướng Quân Ngạn trầm mặc không nói.

Nháy mắt, nàng cảm thấy trái tim mình như đóng băng: “Người căn bản không có mang đồ bảo hộ...”

“Ta có. Không phải mỗi lần đều mang sao.” Hấn phản bác. “Chúng ta đã kết hôn, cũng có kế hoạch sinh con....”

“Người căn bản là không đem ý kiến của ta coi ra gì!” Quý Thư Ny dùng âm lượng thật to ngăn lời hấn: “Chúng ta căn bản không có chung ý kiến, sau ta đã nhượng bộ người, trên thực tế người cũng chưa trả lời sự nhượng bộ của ta. Người chỉ biết làm theo kế hoạch của người, sau đó đợi có kết quả để bắt ta không thể không chấp nhận, giống như bây giờ!” Nói xong câu cuối cùng nàng gần như đã khóc lên: “Người hoàn toàn không tôn trọng ta!”

Bị sự phản ứng kích động của nàng dọa, Hướng Quân Ngạn vội vã giải thích trấn an: “Ta không...” (hana:ca sai rồi đừng cãi cổ nữa...chẹp)

“Người xem ta là gì? Công cụ giúp người sinh con hay sao?” Nàng lần nữa kích động chặn lời hấn: “Người chẳng qua cũng chỉ muốn một cái ”máy đẻ” mà thôi! Người là cái đồ hỗn đản!” Người căn bản không yêu ta, câu cuối này nàng chỉ có thể hét lên trong lòng.

“Thư Ny, ta không phải ...”

“Không cần gọi tên ta!” Nàng dùng sức đánh vào ngực hấn.

Lo lắng nàng quá xúc động có thể ảnh hưởng đến cục cưng và thân thể, Hướng Quân Ngạn đành mặc theo không phản bác.

“Được, ta không gọi tên người!” Hấn đưa hai tay lên đầu hàng. Đường đường là một đại tổng tài, hiện tại không thể tìm ra trên người hấn một chút khí thế bức người bình thường, mặc cho vợ yêu phát tiết giận dữ, cũng ngoan ngoãn cầu xin tha thứ: “Vợ yêu, thật sự không...”

“Ta không phải vợ yêu của người!” Nàng lại đánh hấn. “Ta không cần gả cho người!” Mấy ngày liên tiếp áp lực đè xuống, cộng thêm cảm giác khó chịu từ cổ lúc nào cũng muốn trào ra, nàng kích động nhìn hấn hét lên: “Ta muốn ly hôn!”

26. Chương 26

Ly hôn? Nàng muốn ly hôn với hấn? Hấn cảm thấy thật vô vẩn, nhưng mạnh mẽ hơn chính là cảm giác khẩn trương gấp gáp.

“Em có chuyện gì thế, chúng ta trước hãy bình tĩnh đã, từ từ nói chuyện có được không? Hiện tại em đang mang thai, đừng quá kích động.” Hấn chỉ là muốn mượn chuyện này trấn an nàng, không nghĩ đến một lời đã đá trúng vào nỗi đau của nàng.

“Anh sao ngay từ đầu lại gạt em! Em căn bản chưa muốn có đứa trẻ này!” Nàng thốt ra.

Hướng Quân Ngạn vừa nghe, ngực trong nháy mắt như bị đám một đám, mặt lại bị quăng ột cái tát, hấn hét há mồm lại khép lại, lặp lại vài lần mới khó khăn nói: “Đừng nói như thế!” Giọng của hấn rõ ràng là đang tổn thương.

Quý Thư Ny lúc này mới phát hiện trong lời nói của mình có bao nhiêu sắc nhọn đã thương hấn, nhưng hiện tại, nàng cũng đang bị tổn thương, lời nói ra không thể suy tính kỹ càng, đành gượng gượng quay mặt đi, trong ngực khó chịu “Chúng ta lúc này còn có thể nói gì.” Ngực khí của nàng lạnh như trái tim đã chết.

“Thư Ny ...”

“Đừng gọi em!” Nàng kêu. “Em không muốn nghe anh nói nữa!!” Nói xong, nàng nhanh chóng thoát khỏi người hắn, quay vào phòng khoá hắn ở bên ngoài.

Những ngày sau, trên bàn cơm của Hường gia không xuất hiện nữ chủ nhân, Hường Quân Ngạn cũng không thể nhận được bữa trưa với sự sắp xếp kỳ quái.

“Lint trợ lý.....”

Ngồi sau bàn công tác ngẩng đầu lên, thấy người trước mặt, hắn mỉm cười: “Lý quản lí, có việc gì?”

“Tổng tài hôm nay tâm tình.....” Người phía trước nơm nớp lo sợ, trên trán lấm tấm những giọt mồ hôi bạc..

Lâm Vĩ Đình cười cười.

Đối phương thấy hắn cười, biểu tình như cha chết mẹ chết, vẻ mặt bi tráng tiến vào văn phòng tổng tài.

Gần đây trên dưới toà nhà Triệu Tân đều nói, tổng tài tâm trạng cực kỳ ác liệt, ai cũng biết tổng tài hiệu xuất công việc cực nhanh, nhưng gần đây từ “rất nhanh” đã được thăng cấp lên thành “không có tính nhẫn nại”, chỉ cần chậm vài giây thôi sẽ phải chịu sự phẫn nộ kinh hoàng, hiện tại ai ai tâm trạng cũng bất an, không biết sắp tới sẽ có chuyện kinh khủng gì đang chờ đợi họ.

Nửa giờ sau, Lý quản lí sắc mặt trắng bệch đi ra, Lâm Vĩ Đình chỉ có thể thở dài trong lòng, lấy trong ngăn kéo một tập tài liệu, đứng lên đi đến trước văn phòng tổng tài, gõ cửa và đẩy cửa vào.

“Đây là báo cáo hai ngày.” Hắn đưa tập tài liệu cho tổng tài.

Hường Quân Ngạn không nói một câu tiếp nhận, hắn rút bên trong ra một tập ảnh, hiện tại hắn chỉ có thể thông qua cách này mới có thể biết mấy nay vợ yêu của hắn đang làm gì, có chuyện gì với bảo bối của hắn không.

“sh*t.....” Hắn mới nhìn liếc mắt một cái, liền nhin không được thấp rửa .“Nàng ngày hôm qua đi khám ở khoa sản!” Mà hắn làm chồng lại không cách nào đi cùng nàng!

“Hai mẹ con đều khoẻ, chúc mừng người.”

Hường Quân Ngạn tức giận trừng mắt liếc nhìn hắn một cái .“Nàng hắn là không muốn cho ta biết!”

“Bên trong còn có lịch hẹn lần sau.” Lâm Vĩ Đình nhắc nhở.

Đương nhiên, chuyện này hai người đều biết, nhưng người sắp làm mẹ này căn bản không muốn cho hắn chuẩn bị làm cha, hắn không biết bao lần đến nhà nàng tìm nàng, có điều chỉ cần nhìn thấy mặt hắn, điều tiếp theo hắn thấy chỉ là cánh cửa khô khốc, ngay cả nói cũng không muốn nói với hắn một câu.

Quý Thư Ný trước đây hoạt bát tươi cười, thế mà gần đây nàng hoàn toàn thay đổi, hắn chưa từng thấy nàng như thế, thật lạnh lùng.

Hường Quân Ngạn thu hồi lửa giận, hất tóc sau đó mệt mỏi ngã xuống ghế, dựa vào ghế: “Nàng nhìn thấy ta là tức giận.” Hắn cực lực muốn trấn định lại bản thân nhưng giọng nói vẫn không nén nổi thống khổ tuyệt vọng. “Ta có thể làm gì đây? chỉ cần nhìn thấy ta là nàng tức giận, nàng hiện đang có thai, không thể quá xúc động.”

Lâm Vĩ Đình chỉ dám thở dài trong lòng. Cảm nhận của hắn với mọi người không giống nhau, những ngày gần đây hắn cảm thấy tổng tài không phải là “bạo long” mà là một người đang bị người yêu giận, chân tay luống cuống, yêu đuối như một cậu bé.

“Kế hoạch của người không thuận lợi, người có thể ly hôn, sau đó tiếp tục kế hoạch, về phần đưa nhỏ trong bụng quá dễ để chúng ta có được quyền giám hộ.” Hắn đối với mọi vấn đề cách giải quyết đều cùng một thái độ.

Mùi thuốc súng nhất thời tràn ngập căn phòng, nhưng giờ phút này Hường Quân Ngạn đã khôi phục lý tính, hắn trầm giọng lạnh lùng nói: “Ta tuyệt đối không ly hôn” Ai quan tâm kế hoạch ấy, hắn chỉ quan tâm vợ yêu của hắn và đứa con sắp ra đời kia thôi.

“Thế này thật không giống người.” Lâm Vĩ Đình mỉm cười.

Là nha, đúng là không giống hần. Hường Quân Ngạn biết hần muốn nói gì, nhưng cuối cùng chỉ lắc đầu, nói không nên lời.

Hần theo bản năng cầm lấy một tấm ảnh, bên trên có hình một đôi đang cuộn thân lại với nhau, vẫn chưa nhìn ra nam hay nữ.

Hai cái này là con của hần và Thư Ny.....

“Nàng mang thai đôi.....” Nhìn ảnh chụp siêu âm, hần thật lâu mới có thể phun ra những lời này, sau đó lại lâm vào trầm mặc.

Nhìn bộ dạng này của hần Lâm Vĩ Đình nhin không được cảm thán. Rốt cục, lập trường đối chỗ, nhiều năm qua, hần luôn là người không thể nói được gì, không thể tưởng nổi, một cỗ máy hoàn hảo cũng có một ngày như thế này.

“Tốt lắm, không còn gì thì ra ngoài đi, trưa không cần mua cơm cho ta.” Qua một hồi lâu, hần có vẻ đã điều hoà được cảm xúc của mình, xếp gọn ảnh và tư liệu cất đi, Hường Quân Ngạn khoát tay nói.

Gia đình hiện đang trực trực, hần không thể vì thế làm loạn công việc lên, hần lại lần nữa sử dụng thời gian ăn trưa, tiếp tục vùi đầu vào công việc.

“Bà xã!”

Chạng vạng, hần đi vào siêu thị định mua một số đồ, vừa hay gặp Quý Thư Ny đang đi đến, bị một bóng người cao lớn cản đường, ngẩng lên phát hiện là hần, lập tức cúi đầu, không nói một lời nhanh chóng lướt qua.

“Thư Ny.” Hường Quân Ngạn vội vàng bám theo sau nàng, hần không dám giữ nàng, sợ nàng giận quá mà bỏ chạy, hần chỉ có thể lặng lẽ nhìn xung quanh, chú ý xem có gì cản bước chân nàng hay không.

Hai người cứ như vậy rất lâu, phía trước tuyệt nhiên không quay đầu nhìn hần, sau khi vào nhà lập tức đóng cửa.

“Thư Ny a, cái cửa có lỗi gì chứ?” Nghe thấy tiếng đóng cửa thật mạnh, Quách Trinh ở trong phòng lớn tiếng hỏi. Quý gia bình thường chỉ buổi tối mới đóng cửa mà thôi: “Con rể tốt của ta lại ở bên ngoài phải không?”

“Đã không còn rồi!” Quý Thư Ny nhanh miệng trả lời sau đó vội vã trốn lên phòng.

Hường Quân Ngạn đứng ngoài nhìn cửa đóng, muốn cười khổ một chút cũng không nổi.

Mỗi ngày đều đến Quý gia, lần nào cũng bị nàng không thương tiếc đá khỏi cửa, hần từ khi sinh ra chưa từng trải qua cảnh này.

Nhưng chỉ xem ảnh chụp thôi không đủ, hần muốn trực tiếp nhìn thấy nàng. Nhìn nàng khí sắc hồng hào khoẻ mạnh, bụng cũng lớn dần, cảm xúc trong lòng hần không thể diễn tả nổi, cho dù vẫn luôn bị xem như là không khí, hần vẫn cam tâm tình nguyện làm chàng rể ngày ngày ghé đến.

Điều duy nhất an ủi hần chính là mẹ vợ hần, thỉnh thoảng vẫn lên thông báo tình hình cho hần biết.

Cô đơn đứng trước cửa chốc lát, Hường Quân Ngạn mới xoay người bước đi.

Nhìn qua khe hở rèm cửa, thấy bóng dáng cô đơn của hần rời đi, Quý Thư Ny không kìm được đau lòng, hốc mắt theo đó rơi xuống một hàng lệ.

Cảm giác phần nộ đã sớm biến mất, có điều cảm giác bị phản bội vẫn luôn vây quanh nàng (hana: cứ thấy bà Ny này là ta không muốn làm truyện gì nữa...huhu)

Chỉ cần nghĩ đến hần không từ thủ đoạn để đạt được mục đích, nàng thật không có cách nào tiếp tục ở bên cạnh hần.

Hần cưới nàng cũng chỉ vì nàng phù hợp với điều kiện hần đưa ra. hần đi theo nàng chẳng qua hần quan tâm đứa nhỏ trong người nàng.... Tất cả, tất cả đều có nguyên nhân, có điều không nguyên nhân nào là vì

nàng . (hana : đồ ngu ngốc, hana ghét Ny tỷ, không muốn làm cho người hana ghét đâu....không có tí cảm giác nào, từ hôm qua đến nay không làm được 5 trang...)

27. Chương 27

Nàng cười khổ khi nghĩ về hôn nhân của mình.

Nàng là người chủ động né tránh hắn, nhưng nhìn thấy hắn cô đơn nàng lại nhìn không được tiếp tục vì hắn đau lòng.

Nam nhân này đúng là ngốc, quá ngốc, chỉ biết ngây ngốc đi theo sau nàng, cũng không giải thích nửa câu, hắn bị mèo ăn mất lưỡi hay sao? Nàng không để ý đến hắn không lẽ hắn cứ làm hôn ma sau lưng nàng hay sao?

Còn nữa, hắn có ăn cơm đầy đủ không nữa? bụng nàng càng ngày càng lớn, hắn thì càng ngày càng tiêu tụy, không lẽ cân nặng của hắn chạy qua người nàng sao?

Đau lòng lại đau lòng, lại không ngăn được lo lắng, nhìn đến hai gò má gầy hóp lại của hắn, nàng tưởng không kiềm chế nổi xúc động mà bắt hắn đi ăn cơm, nhưng nàng lại không thể đối mặt với hắn....

Đột nhiên, một trận buồn nôn nổi lên, nàng che miệng, vội vàng chạy ngay vào phòng tắm.

Nàng ghé vào bồn rửa tay không ngừng nôn khan, nôn mửa, khó chịu khiến nước mắt mơ hồ trào lên, lại mơ hồ nhớ đến bộ dạng cô đơn rời đi của hắn.....

Quý Thư Ny đang ngủ trưa thì bị điện thoại gọi đến đánh thức, mơ mơ màng màng bò dậy nghe máy.

“Ừ?”

“Hướng phu nhân, tổng tài nằm viện.” Lâm Vĩ Đình thấy nàng nhận điện liền trực tiếp đề cập tình hình.

Nàng đầu óc bỗng trống rỗng, sau một lát mới nói ra tiếng: “Nằm viện?” giây tiếp theo nàng kinh hoàng bật dậy “Sao lại thế?” nàng cố gắng bình tĩnh hỏi.

Hắn giải thích đơn giản sau đó đem tên bệnh viện cùng số phòng nói cho nàng “Ta còn phải về công ty giải quyết công việc, người có thể qua đây chăm sóc hắn không?”

Quý Thư Ny nửa giờ sau đã có mặt ở bệnh viện, lúc nàng đến Lâm Vĩ Đình đã đợi nàng trước cửa.

“Suy dinh dưỡng?” Nàng trừng mắt hắn.

“Hắn thường xuyên không ăn cơm trưa.” Đối với cái nhìn chăm chăm của nàng, hắn lực bất tòng tâm: “Ta chỉ là trợ lý, không thể ép hắn chuyện ăn trưa hay không.”

“Người có thể!” Nàng mới không tin lời hắn nói.

“Đừng ồn.” Hắn tựa tiểu phi tiểu nói: “Cho dù ta bữa trưa có ép được hắn ăn cơm, có điều bữa sáng và tối hắn ở nhà, ta quản sao nổi, vấn đề không phải ở ta.”

Quý Thư Ny nghe vậy không nói, bởi vì nàng biết mình không thể nào phản bác.

Lâm Vĩ Đình giật nhẹ khóe môi “Hắn cần người.”

“Cái hắn cần chỉ là một người vợ.” Mà người kia có thể không cần là nàng.

“Ta nhớ không lầm thì tên người kết hôn với hắn là tên người.” Hắn nhú mày.

“Không phải ta cũng không sao.” Nàng lắc đầu, thanh âm không dấu được khổ sở :“Chỉ cần có thể chăm sóc nhà cửa, nguyện ý sinh con cho hắn nhiều một chút, đều có thể thay thế vị trí của ta.” Nàng tuyệt đối không phải người quan trọng...

Đối mặt với oán hận của nàng, Lâm Vĩ Đình mỉm cười: “Người có phải mắc chứng hoang tưởng không?” Hắn đột nhiên cung kính hơn.

Nghe vậy, Quý Thư Ny tức giận trừng mắt nhìn hắn, hắn không để ý tới, tiếp tục nói: “Ta biết Irina nói gì với người, nhưng nàng chỉ mới nói một nửa, người đã vội hiểu lầm.”

“Người nói túi xách cùng trang sức do Irina chọn, đúng vậy, nhưng nhưng vẫn là tổng tài đã chọn. Hắn công việc nhiều như thế, sao có thời gian trực tiếp xem xét tất cả chứ, hắn nói cho ta biết đại khái hắn muốn chọn món quà như thế nào, ta sẽ chọn ra những cái phù hợp yêu cầu cho hắn quyết định sau cùng, hắn chính là đã chọn đúng cái Irina chọn để cho vào danh sách thôi.” Hắn nhìn nàng cười cười có chút đùa cợt.

“Phu nhân, xin hỏi người đã bắt măn gì với tổng tài? Hay là ngay cả chuyện có người giúp hắn sàng lọc qua trước cũng không đồng ý??”

Nghe hắn nói sự thật, Quý Thư Ny hai mắt càng mở lớn hơn.

“Đừng tùy tiện để cho người ta kích bác hai câu mà mất đi năng lực phán đoán của bản thân. Chỉ số EQ tình cảm của hắn không bằng học sinh cấp một, hắn không hề muốn chọc người tức giận, cũng không muốn người không để ý hắn, người không để ý đến hắn khiến hắn cũng không dám mở miệng giải thích gì, người cho là vì cái gì khiến hắn bị dọa cho không nói nên lời chứ?” theo như trường hợp của Irina có thể biết được hắn đối với nàng và những người khác có bao nhiêu bất đồng.

Đối mặt với thái độ lạnh lùng của trợ lý Lint, nàng theo bản năng phản kích “Quan trọng là hắn lừa ta, chuyện về vấn đề sinh con cả hai vốn không có chung quan điểm, hắn trước là làm ta mang thai, ép ta phải nhận!”

“Được.” Hắn hiển nhiên thấy hứng thú với sự phẫn nộ của nàng “Không cần mang chuyện ấy nhập lại với nhau, người chẳng qua sợ hắn không yêu người hay thật sự tức giận chuyện hắn làm người có thai??”

“Ta..” Lời của nàng nghẹn lại nơi cổ họng, tại sao nàng không thể trả lời.

28. Chương 28

Hai người giảng co vài giây, Lâm Vĩ Đình mới nói: “Nói chuyện với hắn nhiều một chút, ta phải về công ty.” Hắn vỗ nhẹ vai nàng “Hôm nay đừng cho hắn quay lại công ty.”

Nghe được của phòng mở ra, lại có cảm giác có ai đang nhìn mình, nằm trên giường bệnh, Hương Quân Ngạn mở mắt, nghiêng đầu nhìn theo hướng người đến.

Quý Thư Ny cúi đầu đi đến bên giường, kéo ghế dựa ngồi xuống, hai người đều không có nói gì.

Hắn nhìn nàng nhưng nàng vẫn cúi đầu, một lát sau, hắn cố lấy dũng khí vươn tay không bị ghim kim chuyên chạm vào nàng.

Tay nàng nắm chặt, nhưng cũng không rút lại, cảm thấy được sự cho phép hắn to gan mở miệng: “Thư Ny!”

Thanh âm của hắn khàn khàn, gọi nàng xong cũng không biết nói gì thêm.

May mắn, nàng giúp hắn có chủ đề.

“Lint trợ nói anh bị suy dinh dưỡng, thiếu chút nữa té xỉu.” ngữ khí của nàng như đang nói chuyện công việc.

“Anh chỉ là thấy hơi choáng váng thôi.” Qua hơn một tháng cuối cùng nàng cũng nói chuyện với hắn, hắn thật nhớ giọng nàng.

Hắn nắm chặt tay nàng.

“Anh bình thường không ăn cơm.” Nàng tránh khỏi cặp kia nóng bỏng đầy kỳ vọng của hắn, ép buộc bản thân không nhìn đến hai bên má sẫm hõm của hắn, tập trung ánh mắt vào cầm hắn.

“Chỉ là trùng hợp, chính là hôm nay trùng hợp không ăn.”

“Lint trợ lý không nói như vậy .”

Vì sao hắn cùng vợ hơn một tháng mới nói chuyện mà trong câu chuyện lại xuất hiện nam nhân khác là sao? Hường Quân Ngạn trong lòng khó chịu, trầm mặc không kháng nghị.

Quý Thư Ný không để ý tới hắn kháng nghị, cẩn thận nói: “Lint trợ lý nói.....” Đột nhiên, nàng cảm giác cánh tay đang bao lấy tay nàng xiết chặt hơn, lợi của nàng bị chặn lại, ngẩng đầu nhìn hắn.

“Hắn nói anh thường xuyên không ăn ...”

Lần này đổi lại hắn tránh né ánh mắt nàng, tay cũng rút về, hắn xoay người hướng vào trong, nàng vì hành động này của hắn nhú mi.

“Hắn nói anh thường xuyên không ăn cơm trưa!” Nàng cố ý nói to hơn.

“Không sao.”

Nàng trừng mắt với hắn trong bóng tối, trong lòng dâng lên một chút xúc động, quay hắn trở ra bắt hắn nhìn thẳng nàng “Việc này quan hệ đến sức khỏe của anh, không cho phép nói không sao!” nàng quát lên với hắn.

“Thật sự không sao.” Giờ phút này hắn không lo lắng nàng tức giận, hắn nhìn thẳng nàng, gần lên từng tiếng..

“Anh có làm sao cũng không có người để ý.”

Người cũng thế.

Thấy hắn lên án, Quý Thư Ný sắc mặt trắng bệch.

Thấy sắc mặt nàng không đúng, Hường Quân Ngạn thất bại thở ra “Trời ơi... Chúng ta vất vả lắm mới...” Hắn điều chỉnh cảm xúc “Tóm lại, anh không muốn cãi nhau với em.” Nhìn nàng gật đầu, hắn nhẹ nhàng thở ra, điều chỉnh tư thế thoải mái “Thư... Vợ yêu, em về nhà có được không?” Hắn thái độ mềm mại, lần nữa cầm tay nàng.

Nàng há mồm, nhưng cũng không nói, hắn lại thúc giục “Mặc kệ là chuyện gì chọc giận em hay hại em khổ sở, thật sự không phải anh muốn thế...” Những điều nàng cùng trợ lý của hắn nói lúc ngoài cửa hắn đều đã nghe thấy.

“Anh chẳng qua là quan tâm con...” Những suy nghĩ trong thời gian qua của nàng, nàng mang ném qua cho hắn.

“Người anh muốn là em, em không biết hay sao?”

Quý Thư Ný không thể trả lời, bởi vì nàng không xác định hắn muốn nàng, là vì hắn yêu, hay vẫn là bởi vì nàng có thể giúp hắn sinh con.

Nhìn thấy nghi vấn trong nàng, Hường Quân Ngạn thất bại nói “Thư Ný, Anh thật sự muốn có con, anh không có anh chị em, em không nhớ sao? Đây là khát khao từ nhỏ của anh, từ nhỏ anh đã đặt ra mục tiêu này, và anh chỉ là theo thói quen hoàn thành nó thôi.”

“Anh có thể tìm ...”

“Làm ơn, đừng nói như thế!” Hắn vội vàng ngắt lời nàng. “Anh dù có muốn con đến đâu cũng không bằng muốn có em, nếu không phải là em cũng không có ý nghĩa, em hiểu không?” Những bất an của nàng giờ theo những lời nói của hắn mà dần biến mất.

Vì nàng, hắn nguyện ý thỏa hiệp!

Quý Thư Ný nghe xong lắc đầu, nước mắt cất chứa bao lâu theo má lăn xuống “Chúng ta thật không cùng giai cấp...” Sự bình tĩnh nguy trang của nàng nhanh chóng sụp đổ “Anh không nói trước với em, cũng không bàn bạc trước, em cảm thấy mình như một con rối...” Chỉ có thể mặc người ta sắp đặt.

Thấy nàng rơi lệ, Hường Quân Ngạn bất chấp vẫn đang truyền nước biển, gắt gao ôm nàng vào lòng “Xin em, đừng khóc...”

“Hôn nhân không nên như vậy.....” Quý Thư Ny mặc cho hấn ôm nàng vào lòng, tiếp tục lắc đầu, nghen ngào nói ” Em thấy em không một chút giá trị...”

Từ đầu nàng đã dang rộng tay, nhanh chóng gả cho hấn, giờ nghĩ đến nàng cũng không khác nhưng người chủ động đến bên hấn cho lắm, chẳng qua khác ở chỗ chur động hay bị động, thật dễ dàng bị dụ lên giường.

“Thật xin lỗi.....” Chuyện tới giờ hấn cũng chỉ có thể xin lỗi “Thư Ny, Anh quen ra lệnh, cũng không có thói quen bị phủ định quyết định đã đưa ra, em nói sinh ba đứa, anh chỉ là....”

Hấn không có thói quen bị phủ định, không có thói quen tham khảo ý kiến người khác.... Hấn luôn không thấy gì không ổn cho đến khi nàng vì hành động của hấn mà hiểu lầm hấn.

“Thật xin lỗi.....” Hấn cảm xúc gắt gao ôm nàng, không nghĩ hành động đó lại mang đến tổn thương cho nàng, ngoài xin lỗi hấn không thể nào nói thêm gì nữa.

Quý Thư Ny nép trong lòng hấn cũng chỉ có thể không ngừng rơi lệ.

Hiểu lầm, hiểu lầm, nàng không biết liệu có phải hai người ngay từ đầu đã là hiểu lầm, có phải tất cả đã sai rồi hay không.

Nàng ăcn bản không nghĩ nhiều, chỉ nghĩ hai người vui vẻ bên nhau là đủ, nhưng nghĩ đến những phiền toái gần đây khiến nàng không thể không nghĩ, có phải nàng quá vô tâm hay không?

Hai người cá tính khác nhau, hoàn cảnh gia đình càng cách biệt, càng không có chung quan điểm nhiều chuyện mà tạo nên một gia đình, liệu có phải đã quá xúc động hay không?

Nhưng nghĩ nhiều như thế... Đau khổ quá, thật khó chịu... Nàng nghĩ muốn cười với hấn, nói với hấn không sao, nhưng sao có gì đó vẫn vướng nơi ngực, giữ chặt cảm xúc ấy...

Nàng cười không nổi.

29. Chương 29

“Hương phu nhân, xin chào!”

Phải một câu Hương phu nhân, trái một câu tổng tài phu nhân, sau hai tháng Quý Thư Ny lại mang theo cơm trưa vào toà nhà Triệu Tân, thái độ mọi người nhiệt tình như muốn đoạ chết nàng.

“Tổng tài phu nhân, đã lâu không thấy người đưa bữa trưa cho tổng tài, mang thai thật vất vả đi, vợ của ta lúc trước mang thai cũng nôn nghén nghiêm trọng, chân tay còn...”

Khi nàng vào thang máy một vị quản lí cấp thấp thao thao bất tuyệt với nàng, không quên hỏi han ân cần, kể chuyện vợ hấn trước cũng vất vả thế nào, cho dù hấn muốn kêu vợ đến công ty giúp nàng giảng giải phương pháp chữa trị ốm nghén chắc nàng cũng không thấy lạ.

“Thật tốt lắm, để ta gọi điện cho vợ ta...”

“Không không không... Lâm quản lí, không cần không cần!” Không ngờ nàng chỉ nghĩ thế mà Lâm quản lí lại muốn làm thật, nàng vội ngăn cản đối phương “Ta chỉ là mắc chứng ham ngủ thôi, không có vấn đề gì nghiêm trọng.”

“Như thế a.....” Lâm quản lí cất điện thoại lại trong túi, thang máy vừa lúc đến nơi nàng định đi ra, thấy hấn muốn nói gì lại thôi khiến nàng tạm dừng “Thật ra... Tổng tài gần đây....hình như không được vui lắm...”

Quả nhiên, Quý Thư Ny đợi vài giây, đối phương nói quanh co rồi lại mở miệng ...

“Ta tưởng tổng tài phu nhân thân thể mệt mỏi, khó chịu..... vợ ta trước kia có thai, ta phải dỗ nàng ngủ xong mới có thể làm việc.” Hấn ngượng ngùng “Ngọn nển hai đầu thiêu, tính tình sẽ khá lớn.” (hana: ta không biết cái ni là gì , ai biết chỉ hana, hana sửa như)

Trong lòng khẽ thở dài, nàng mỉm cười “Lâm quản lí, cảm ơn người quan tâm, ta thật rất khỏe, chỉ là gần đây tâm tình không tốt chút thôi.”

Nghe nàng giải thích, Lam quản lí nở nụ cười hiểu biết “Người phụ nữ khi mang thai rất vất vả, có thể thông cảm, có thể thông cảm.”

“Là nha.” Nàng cười cười.

Sau khi tạm biệt, nàng mang theo hộp cơm đi về phía văn phòng tổng tài, hôm nay nàng mang cơm đến, cũng không nói cho ai biết.

Hương Quân Ngạn chỉ nằm viện một buổi chiều, hôm sau lại đứng giờ đi làm, hôm ấy nàng cũng không đồng ý thỉnh cầu muốn nàng quay về nhà của hắn, nhớ đến chuyện này lại khiến nàng trầm mặc.

Nhưng mấy hôm nay nàng luôn suy nghĩ, nếu hắn lại không ăn cơm thì làm sao bây giờ... cho đến sang nay, nàng đắn đo mãi, cuối cùng vẫn không nhin được mà cướp nhà bếp của mẹ, tiếp theo...nàng đã ở đây.

Càng gần đến khu vực làm việc của hắn, tim nàng đập càng nhanh.

Lúc trước người nói muốn ly hôn là nàng, tuy không thành công, Hương Quân Ngạn mấy lần muốn nàng về nhà, cự tuyệt không về cũng là nàng, giờ nàng lại mang theo đồ ăn xuất hiện ở đây... cho dù lý do của nàng là quan tâm, hay đột xuất kiểm tra hắn có ăn cơm đúng bữa hay không nàng đều thấy hành động của mình thật buồn cười, nàng không biết trợ lý Lint có hỏi nàng “Về nhà rồi sao?”, hắn mà hỏi nàng, đảm bảo nàng sẽ xấu hổ mà bỏ của chạy lấy người mất.

Bước đi chậm chậm, mặt Quý Thư Ny đã bắt đầu nóng lên, chỉ cần nghĩ đến mặt mình lúc này đỏ ửng, nàng thật xấu hổ muốn chết.

Có điều giờ lo lắng cũng chẳng giải quyết được gì rồi, chẳng lẽ nàng cũng đến nơi rồi, may quá, Lâm Vĩ Đình nhìn thấy nàng chỉ cười cười, cũng không hỏi gì nhiều.

Hắn quay đầu nhìn đồng hồ nói “Hôm nay có vẻ sớm?”

Hiện tại công chưa đến mười giờ rưỡi.

“..... Ân.” Nàng có thể khẳng định giờ mặt nàng hồng thắm, nhưng vẫn cố cười nhẹ nhàng gạt đầu.

Ý đồ làm cho hắn không thấy được nàng đang bối rối thế nào.

Nhìn thấy phản ứng của nàng Lâm Vĩ Đình chỉ mỉm cười, hắn cười thật dịu dàng nhẹ nhàng, thật khác bộ dạng sắc nhọn hôm trước của hắn.

Quý Thư Ny cảm thấy thật may mắn khi hôm nay hắn không bày ra bộ dạng châm chọc khiêu khích nàng, nếu hắn làm thế chắc nàng quăng cả hộp cơm vào hắn mất.

“Trong văn phòng có người, người có muốn ở đây chờ không?” Thái độ của hắn vẫn tự nhiên như trước.

“Ta đem cơm trưa đưa cho người, người giúp ta chuyển là được.” Do dự vào giây nàng nói.

Lâm Vĩ Đình tựa tiểu phi tiểu nhìn nàng. “Ta giúp người chuyển cho hắn không có nghĩa là ta sẽ giám sát được hắn ăn hết, không chừng bữa trưa có thể biến thành bữa tối cũng nên.”

Lại nữa rồi ! Quý Thư Ny biết Lint trợ lý đang đánh tâm lý với nàng “Ta còn phải về sớm...”

“Vĩ Đình, vào đây.”

Hắn quay đầu nhìn điện thoại phát ra tiếng gọi, rồi quay lại nhìn nàng đang xấu hổ nói.

“Xin hãy đợi một chút.” Hắn mỉm cười cung kính nói với nàng “Ít nhất hãy đợi ta trở ra, nếu không người hãy cùng ta vào, ta đảm bảo tổng tài sẽ không phản đối.” Hắn không đợi nàng trả lời, vội vã xoay người đi vào văn phòng.

Quý Thư Ny ngây ngốc đứng sờ tại chỗ, cánh cửa văn phòng hé mở, nàng giống kẻ ngốc len lén nhìn vào...

Nàng thấy Hương Quân Ngạn sắc mặt căng thẳng đang nói gì đó với trợ lý, nói liên tục, dù sao nàng nghe cũng không hiểu bọn họ nói gì, nhưng nhìn thái độ nàng biết ngay hắn đang trích Lint trợ lý đi.

Chửi hay lắm..... Nàng ở cạnh cửa tưởng tượng.

Ngay từ đầu chính là Lâm Vĩ Đình lừa nàng và hắn, cũng không có nửa câu xin lỗi, hiện tại vợ chồng người ta cãi nhau, hắn lại còn hung dữ với nàng, người này thật quá đáng ghét.

“Mấy cái này ta nói người sửa từ hai hôm trước, sao không thấy thay đổi là sao.” Hướng Quân Ngạn lạnh lùng quăng tài liệu lên bàn.

“Hai cái này thật cũng không tệ.” Trong công ty này người dám đối đầu tổng tài đại nhân chắc chỉ có hắn “Trước tiên hãy xem qua những cái khác cũng được.”

30. Chương 30

Hai người nói chuyện tới lui, nghe cả buổi cuối cùng Quý Thư Ny cũng nghe ra họ nói chuyện gì, tiếp theo nàng lại nghe Hướng Quân Ngạn nói chuyện với những người trong văn phòng thái độ vô cùng nghiêm khắc, nàng quyết định thu hồi những bất mãn đối với trợ lý Lint nữa, trong lòng quay ra thăm mắng chồng mình... chồng nàng rõ ràng là loại ông chủ chuyên áp bức nhân viên, nhân viên ở đây không bãi công thì đúng là sai lầm quá, trợ lý Lint đối với hắn đúng là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Lại thấy áp lực trong phòng tăng lên ba bậc, nàng khẽ đẩy cửa làm người trong phòng chú ý.

“Ta nói rồi ... ” Hướng Quân Ngạn vừa thấy nàng, không nói hết câu, hai mắt mở trừng trừng nhìn nàng.

Tầm mắt những người khác trong văn phòng cũng tập trung hết lên nàng.

“Thực xin lỗi, quấy rầy mọi người.” Giọng của nàng không có gì thay đổi ” Mời cứ tiếp tục, ta vào đưa đồ rồi sẽ ra ngay.”

Hướng Quân Ngạn ngược lại trừng mắt lên với trợ lý.

“Không, phu nhân, không quấy rầy gì đâu.” Lâm Vĩ Đình lập tức nói tiếp ” Chúng ta cũng sắp xong rồi, người cứ ở lại đi.”

Hắn nói xong tất cả các quản lý lập tức hiểu hắn muốn ám chỉ điều gì, lập tức thu dọn bay nhanh ra khỏi văn phòng.

Quý Thư Ny biết phía sau nàng có một ánh mắt như muốn thiêu cháy nàng nhưng vẫn từ tốn tạm biệt mọi người, cho đến khi bên trong chỉ còn hai người, nàng mang theo hộp cơm tiến đến gần hắn.

Nhìn thấy vợ yêu lại lần nữa xuất hiện ở văn phòng hắn, lại còn làm cơm cho hắn, khiến bụng hắn bỗng đói cồn cào.... chỉ một chút như thế đã khiến Hướng Quân Ngạn dâng lên một trận cảm động không thôi.

“Vợ yêu à.” Hắn lập tức đứng lên.

Nàng không để ý tới hắn, chỉ đi đến cạnh bàn, đem hộp cơm đặt lên bàn sau đó bước đến bên sofa ngồi xuống.

“Ăn xong rồi nói.” Nàng đơn giản ra lệnh, tùy tiện cầm lên một tờ tạp chí lật lật mấy cái.

Hướng Quân Ngạn đi đến bên cạnh nàng, đem hộp cơm để lên bàn nước, ngồi xổm trước mặt nàng, hai tay đặt nhẹ lên eo nàng, nhìn thẳng vào nàng khiến nàng không thể không buông tạp chí để xác nhận hắn muốn làm gì.

“Em không còn giận nữa sao?” Giọng hắn ôn nhu như nước, thật cẩn thận hỏi.

Thái độ của hắn khiến Quý Thư Ny thấy mình lúc này như nữ vương vậy.

Nha..... Không cho phép, không cho phép, không cho phép..... khoé miệng nàng thiếu chút nữa là không tự giác nhếch lên, nàng cố khống chế cảm giác buồn cười, cố gắng dùng tạp chí che khuất mặt mình nói “Ăn hết đi, nếu không em sẽ đứng lên đi về ngay.”

“Được, anh ăn.” Lại lần nữa bị nàng ngó lơ, Hướng Quân Ngạn trong lòng thở mạnh một hơi, chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi xuống cạnh nàng, một miếng một miếng bắt đầu ăn cơm trưa.

Không gian lại lần nữa rơi vào trầm mặc.

Quý Thư Ny thật muốn lấy cuốn tạp chí đánh hấn một trận, nam nhân này sao đột nhiên nghe lời như vậy? Nàng không để ý đến hấn, hấn không biết tích cực nịnh nọt nàng một chút sao?

Bất mãn ném tạp chí qua một bên, nàng vừa giận vừa buồn, nàng thật muốn mở miệng nói chuyện cùng hấn, có điều giờ nàng và hấn đang có chiến tranh lạnh, hấn không hỏi, nàng thật không biết mở lời thế nào.

Chú ý tới sắc mặt của nàng hơi trầm xuống, Hương Quân Ngạn buồn rầu. Chẳng lẽ hấn lại lỡ lời sao?

Nghĩ đến cơm trưa, hấn đã lâu mới có thể ăn lại hương vị yêu thích của mình, có điều hấn thật không hiểu, chỉ là một gia đình, tại sao lại khó khăn như thế, nếu là công việc, hấn sẽ có phương án A, B, C... cả trăm cái cũng được, nhưng với vợ hấn... Hấn chỉ muốn một mình nàng, không ai có thể thay thế.

Mấy tháng qua hấn cảm thấy thật thất bại.

Hấn im lặng ăn xong cơm trưa, nhưng vẫn cầm nguyên hộp cơm không buông xuống, bởi hấn nghĩ, chỉ cần hấn đặt xuống, nàng sẽ rời đi...

Nàng cũng phát hiện hấn động tác của hấn, thấy hấn cầm hộp cơm không buông đột nhiên hiểu được ý hấn, trong lòng thoáng một tia mềm mại.

Hoàn cảnh này khiến nàng thấy hình như mình đang ngược đãi chồng thì phải.

Nàng cầm lấy hộp cơm trên tay hấn, tự xếp cho gọn lại.

Hấn thân là chủ nhân nơi này nhưng không dám ngăn cản nàng, đành phải trở mắt nhìn nàng thu dọn.

Nàng thu dọn, hấn cứng ngắc đứng một bên không dám động dậy, nàng đứng dậy, hấn lập tức đứng lên theo, nàng bắt đầu đi lại, hấn giống như cái đuôi đi sát theo sau nàng, đến gần cửa nàng cuối cùng cũng quay đầu nhìn hấn, hấn bày ra bộ mặt mười phần vô tội nhìn nàng.

Quý Thư Ny kỳ thật rất muốn cười, nhin không được tưởng tượng, nếu hấn cứ thế này cùng nàng ra khỏi công ty thì còn đâu uy nghiêm đại tổng tài của hấn đây, nhưng nàng vẫn là cố gắng kiềm chế, lãnh đạm nói “Phải nhớ ăn cơm.”

“Được.” Hấn gật đầu.

Thấy hấn còn muốn cùng nàng đi ra khỏi văn phòng, nàng lấy tay ngăn lại, ý bảo hấn không được đi theo.

Lực đẩy của nàng không lớn, nhưng Hương Quân Ngạn vẫn ngoan ngoãn nghe theo nàng, lùi dần về sau. Ánh mắt có chút buồn bã.

Quý Thư Ny cố ý làm bộ không quan tâm ánh mắt hấn, nhưng trước khi đóng cửa, nàng gật gật đầu nói “Ngày mai em lại đến.”

Ngay trước khi cửa hoàn toàn đóng lại, ánh mắt hấn chuyển từ buồn bã sang kinh hỉ (hana : kinh ngạc và vui mừng).

Xoay người, nàng vội che miệng bật cười, không thể kìm nén được, thật nhanh rời đi.

31. Chương 31

“Con gái à !” Quách Trinh đứng ở cầu thang gọi lớn lên tầng. Quý Thư Ny bụng càng lúc càng to đã xuất hiện ngay đầu cầu thang phía trên, động tác của nàng so với khi chưa có thai không khác chút nào, cảm giác hoàn toàn không giống người đang mang thai.

“Có chuyện gì a?”

“Con rể ngoan của ta đang đứng ở cửa.”

Nàng do dự một chút “Bảo anh ấy đi đi.” Có điều sao thanh âm của nàng lại nhỏ nhẹ như thế a.

“Được, đi thì phải đi nhưng con cũng phải đi cùng hấn, sắp làm mẹ con người ta đến nơi mà còn giận dỗi trẻ con.” Quách Trinh nhin không được bắt đầu bài ca giáo huấn con gái ” Trên đời thiếu gì vợ chồng cãi nhau, ta và cha con lúc trước cũng cãi nhau ầm ỹ đấy thôi, cho hấn một chút giáo huấn thế là đủ rồi.”

Nàng thấy gần đây thái độ con gái có phần mềm dẻo hơn, mỗi ngày mang cơm trưa ra khỏi nhà, cũng không có dùng sức đóng cửa như trước, bằng không trước mỗi lần nghe được nàng đều không muốn mở cửa ra, thật là phiền toái.

Con gái đánh bậy đánh bạ mà tìm được một người chồng tốt như thế, người ta còn không chê thế mà còn bất mãn với người chồng vĩ đại nha.

“Mẹ không hiểu đâu!”

“Ta không phải con tất nhiên không hiểu, con cũng không cùng ta tâm sự, tất nhiên cái gì ta cũng không hiểu, vậy con bảo ta làm sao nhốt con rể tốt bên ngoài đây?” Thật là, không nói cũng không giải quyết, đem bà già này làm vật trung gian có lợi ích gì đâu “Con mà không ra, ta sẽ cho hấn vào, hai đứa tự đi mà giải quyết.”

“Mẹ à !” Quý Thư Ny gào lên.

Nhưng Quách Trinh không thêm để ý đến nàng, cùng nàng trừng mắt vài giây, đoán chắc cô nàng sẽ không ra gặp, nhưng lại biết hiện phức tạp khiến người khác không thể nín thở dài lắc đầu, vì thế liền đi ra cửa.

Yêu nhau lắm cắn nhau đau, cãi nhau kiểu này kinh nghiệm của nàng có thừa.

Cửa rõ ràng không đóng, hấn đứng đấy làm gì chứ... Nghe thấy tiếng nói trầm thấp quen thuộc đang nói chuyện cùng mẹ, Quý Thư Ny xoay người đi về phòng, không lâu sau nàng nghe thấy tiếng gọi của nhẹ nhẹ.

“Thư Ny?” Không có tiếng đáp lại, Hướng Quân Ngạn lại gõ thêm vài lần nữa.

Nàng trùm kín mình trong chăn bông, không chịu lên tiếng.

“Ai da, như thế nào mà cửa gỗ không kêu nha.”

Tiếng nói của Quách Trinh to đến mức xuyên qua cánh cửa, sau đó nàng nghe thấy tiếng chia khoa tra vào ổ, tiếng vặn khoá, vài giây sau mới nghe thấy giọng nói trầm thấp vang lên tiếng cảm ơn, sau đó tiếng mẹ xa dần, cánh cửa một lần nữa được khoá lại, nàng nghe thấy tiếng bước chân nhẹ nhẹ đang tiến về phía mình.

“Vợ yêu à.” Hướng Quân Ngạn ngồi xuống bên giường.

Gần đây nàng mỗi ngày đưa cơm cho hấn, hai người cũng đã dần nói chuyện lại, tuy rằng vẫn không như trước nhưng cũng đã có tiến triển, làm cho hấn hành động có phần lớn gan hơn.

“..... Ân.” Qua hồi lâu, tiếng nhỏ nhỏ của nàng truyền ra dưới lớp chăn bông.

Ai da, nàng cũng sắp không chống đỡ nổi nữa rồi....

Hướng Quân Ngạn khoé miệng cong lên, có vẻ thoả mãn “Giữa trưa rồi, có thể cùng anh ăn cơm không?” Hấn nhẹ nhàng dán xuống chăn bông, mang cả nàng và chăn bông ôm vào lòng.

Trầm mặc một lần nữa xuất hiện, có điều trong chăn cũng có chút động tĩnh, nàng tự mình chui ra, tựa đầu tìm hiểu, khiến tầm mắt hai người gần sát nhau.

Bọn họ đã bao lâu rồi không dựa vào nhau gần như thế, ánh mắt hấn sao có thể ôn nhu như thế, nàng nhịn không được cắn cắn môi dưới, nhìn như đang làm nũng, nhưng vẫn không hề nói chuyện.

Hướng Quân Ngạn không hiểu biểu hiện của nàng có ý gì, nhưng thoát nhìn... Hấn là đang cười đi? Hấn cũng học nàng, biểu hiện giống nàng...

Quý Thư Ny lúc này hết chịu nổi, khoé miệng cong lên, nhìn thấy nàng cười, Hướng Quân Ngạn cũng nở nụ cười theo. (hana: lâu không gặp an ca vô sỉ, nhớ nụ cười ngây ngất quá...An ca. đợi ta. Ta sắp về đây...)

Nhưng hấn vẫn không dám hành động quá khích, chỉ nhìn nàng, nhìn nụ cười tươi của nàng...thật chăm chú.

Tay nàng rút ra khỏi chăn bông, vuốt nhẹ hai má hấn, đầu ngón tay mơn trớn mi mắt hấn, hấn nhắm mắt, lấy lại cảm giác của những ngày tịch mịch lúc trước.

“..... Anh rất nhớ em.” giọng hấn khàn khàn. (hana: hana nhớ có bạn nào nói là, cứ giọng khàn khàn cùng mồ hôi chảy ra là sắp có chuyện, haha..không biết thế nào...)

“..... Ân.”

Khi nàng vuốt ve hắn, hắn nhắm chặt hai mắt. Cái gì cần giải thích đã giải thích rồi, giờ hắn chỉ có thể đợi chờ nàng mà thôi.

“Vợ yêu à.....” Hai mắt nhắm nghiền, hắn trầm giọng gọi nàng “Tiểu ngư vẫn đang chờ chúng ta về... Không có em, chúng hình như cũng không có sức sống...”

Hắn nhắm mắt nên không thể thấy biểu tình trên mặt nàng, cũng không thấy nàng đáp lại, chỉ thấy cảm giác ngón tay chạm trên mặt hắn biếm mát, hắn hoảng sợ nói tiếp “Anh cũng vậy, không có em ở nhà, anh cả người như không có chút động lực, anh sống một mình đã mười mấy năm chưa bao giờ cảm thấy ở một mình trống vắng như vậy, cô đơn như vậy, thật có chút hoảng sợ.”

“Anh yêu em... Anh không nghĩ sẽ có người nào khác, nếu không phải là em, kết hôn sẽ không có ý nghĩa. trước anh không biết hôn nhân có ý nghĩa thế nào, giờ có em, anh đã cảm nhận được...”

32. Chương 32

Hắn cảm nhận được một loại cảm xúc mãnh liệt, chưa có người con gái nào mang đến cho hắn cảm xúc như thế, hắn cũng đã cảm nhận được tình cảm của cha mẹ hắn đối với nhau sao lại ân ái như thế, không phải vì phù hợp với điều kiện, không phải vì mẹ hắn ôn nhu uyển chuyển, không phải vì thanh thế gia đình... cái chính là bọn họ yêu nhau.. chỉ thế thôi.

“Về nhà Được không?” Lời vừa nói ra hắn cảm nhận được tay nàng dừng lại, hắn nín thở chờ đợi nàng đáp lại.

Quý Thư Ny nhìn khuôn mặt tuần tú đang căng thẳng trước mắt khẳng định không biết bản thân có bao nhiêu khấn trương.....

Nhìn hắn, nghe hắn, cảm giác bị thương cùng tức giận... đã sớm rời ra nàng, thật xa, thật xa...

Thời gian đã thay đổi rất nhiều sự, mấy ngày gần đây, nàng hoàn toàn cảm nhận được ý nghĩ hành động của hắn, hắn đối với chuyện tình cảm thật không thể quyết đoán thông minh như với công việc.

Hắn rõ ràng có thể đối đãi tốt, không để ý tới nàng, hoặc cùng nàng cứng đối cứng, nhưng hắn chính là chân tay luống cuống nói không nên lời, một lần lại một lần muốn cùng nàng hoà hợp, vì không được sự cho phép của nàng liên cứ thể đứng ở ngoài cửa không dám tùy tiện bước vào... Một nam nhân cao cao tại thượng nhượng bộ nàng như vậy... Lòng của nàng đã sớm bị hắn mua rồi.

Một lát sau, những ngón tay trên mặt hắn tiếp tục di chuyển, hắn khấn trương đến không thở nổi, ngón tay lần tới bên gò má hắn, dừng lại, hắn cảm thấy nếu hắn không thả lỏng sợ sẽ ngắt vì thiếu không khí mất.

Đột nhiên, hắn cảm thấy một trận đau đớn..... Nàng giống như..... đang bẹo má hắn?

Hắn đột nhiên mở mắt ra, chỉ thấy thiên hạ trước mắt vẫn là mặt không chút thay đổi, nhưng nàng đúng là đang bẹo má hắn, nàng dùng sức thật mạnh, thật không hiểu nàng đang muốn cái gì, biểu tình hắn không tự giác trở nên ngây ngốc.

“..... Thư..... Thư Ny.....” Hắn lắp bắp nói “Oa... đau...”

Hắn không phải cố ý muốn dùng khổ nhục kế mà kêu đau đớn, mà thật sự rất đau... hình như nàng đem hết sức trong người mà bẹo hắn thì phải.

“Có đau bằng em không?” Nàng hừ lạnh.

Nàng buông gia câu nói với giọng có thể so sánh cùng mẫu dạ xoa, vừa nghe nàng nói, hắn lập tức hiểu được ý nàng, hắn lập tức lắc đầu, mặc cho nàng “làm nhục”.

“Không.....” Hắn biểu tình phức tạp “Em cứ làm mạnh vào...”

Tuy rằng rất đau, nhưng nếu làm như vậy có thể làm cho nàng bớt giận, cho dù nàng muốn đánh hắn một trận thật đau hắn cũng nguyện ý. Chiến tranh lạnh đúng là một đòn quá hiểm.

“Đúng... Đúng... Không đau bằng...” Hấn lần nữa giải thích.

“Anh có biết em đã nôn nghén khổ sở bao nhiêu ngày không?” Nàng tiếp tục nhéo, còn cố gắng tăng thêm lực.

“.....” Hấn vừa nghe, trong lòng một cảm giác đau đớn, nói không ra lời.

“Em chưa từng tức giận như vậy, thương tâm như vậy, nghĩ muốn điem lên, làm loạn lên, nhưng lại nghĩ, trong bụng đang có tiểu bảo bối, cho nên phải cố gắng kìm chế, cố gắng cố gắng rất nhiều, anh có biết như thế khó chịu biết bao không?” Nàng cố dùng hết sức nhéo mặt hấn...cực lực nhéo, bóp...

Hấn biết.

Hướng Quân Ngạn biết nàng giống như quả kinh khí cầu, chỉ một chút liền nổi xung lên, dễ dàng tức giận, nhưng nàng thường chỉ rống to vài câu, sau đó lại không có chuyện gì, thậm chí cũng không cần trấn an nàng, cho nên khi hấn đối diện với nàng lạnh lùng vô cảm, hấn mới bất an sợ hãi như thế.

Lần đầu tiên gặp mặt nàng nói hấn biến thái có lẽ là đúng thật, hấn chính là “ngược khuynh hướng”, hấn tình nguyện để nàng rống to lên, để nàng giáo huấn hấn, cũng không muốn thấy nàng hờ hững với hấn.

Hấn sợ nhất chính là nàng không để ý đến hấn.

“Vợ... Vợ yêu à....” Về mặt của hấn thập phần đáng thương “Anh xin lỗi.....”

Nhìn hấn về mặt nhìn đau lại giống con chó nhỏ đáng thương xin tha thứ, Quý Thư Ny trừng mắt nhìn hấn một hồi lâu, rốt cục nhìn không được bật cười thành tiếng..

Nam nhân trước mặt đã lâu không nhìn thấy nụ cười tươi của nàng, phút chốc cũng ngu ngốc nở nụ cười

33. Chương 33

“Chồng yêu, chồng yêu!” Sáng sớm, Quý Thư Ny ngồi cả người lên người Hướng Quân Ngạn, bụng nàng tròn vo đặt lên người hấn.

Hiện tại lúc này là 5 giờ rưỡi sáng.

Hướng Quân Ngạn bị nàng đánh thức, cố mở to đôi mắt vương màn sương đang mơ ngủ, ánh mắt chưa xác định rõ nàng ở đâu vẫn mỉm cười “Àn?”

“Em muốn ăn há cáo.” Nàng lắc lắc bả vai hấn (hana: ác nữ, hành hạ Hướng ca của ta...oa oa.. HC: hana im không ta thật bi giờ...ta: *xoẹt* kéo khóa mồm)

“..... Được.” Hấn còn buồn ngủ, phản ứng vẫn còn chậm chạp, gật gật đầu.

Từ sau khi đón được vợ về nhà, Hướng Quân Ngạn mới ý thức được phụ nữ có thai có bao nhiêu vất vả, lần đầu thấy nàng nôn nghén thiếu chút nữa đã lập tức đưa nàng vào viện khám, là nàng phải giảng giải mãi hấn mới tạm thời an tâm một chút, mới có thể miễn cưỡng ngăn cản ý định của hấn. Chỉ một lần chứng kiến nàng hướng bồn cầu nôn nghén khinh khủng đã khắc sâu trong đầu hấn.

Tư liệu về thời gian nôn nghén của sản phụ hấn tìm được so với hình ảnh nôn nghén chết đi sống lại của vợ hấn thật khác xa nhau, hấn chứng kiến một lần và hoàn toàn bị sự sợ hãi đánh gục (hana: khéo đứa thứ 3 còn không sinh nổi ấy chứ nói gì 5 đứa, chẹp)

Cũng bởi vậy, bình thường hấn đã vô cùng yêu vợ thì giờ đây giống như muốn đặt nàng trong lòng để che chở, đối với nàng có thể gọi là “ngoan ngoan phục tùng”.

Hấn đứng dậy thay quần áo, chuẩn bị đi ra ngoài mua há cáo nóng cho vợ hấn, Quý Thư Ny cũng làm nũng lôi kéo ống tay áo hấn, đi theo sau hấn.

“Chờ một chút, anh lập tức mua về cho em.” Hấn ôm nàng, hôn nhẹ lên trán nàng.

“Em cũng đi.”

“Bên ngoài.....” Hướng Quân Ngạn phản ứng theo bản năng, có điều lời chưa nói ra lập tức nuốt vào trong.

“Được, vậy đợi anh lấy áo khoác cho em, không sẽ cảm lạnh.” (hana mắt mơ màng*)

Trải qua lần giáo huấn vừa rồi, hắn cực lực khắc chế thói quen ra lệnh của mình, cố gắng tôn trọng ý kiến của nàng.

Quý Thư Ny hiểu được hắn thật sự quan tâm nàng, trước khi hắn xoay đi nàng nhanh chóng hôn nhẹ lên má hắn.

Sau khi hòa bình, hai người tình so với lúc trước càng thêm phần ngọt ngào.

Đi vào hàng ăn sáng, hai vợ chồng chọn món rồi ngồi xuống dùng cơm.

“Hôm nay ở nhà chờ anh, anh quay về đón em đi khám.” Đang ăn cơm Hướng Quân Ngạn nhắc nhở vợ chuyện hôm nay đi kiểm tra định kỳ.

Sau mấy lần không thể đi cùng nàng, đây là lần đầu hắn đưa nàng đi khám thai, từ lúc nàng chưa về nhà cùng hắn, hắn đã mơ đến ngày này.

“Ân..... Ân!” Trong miệng đầy bánh và nước canh, nàng nhồm nhoàm nói không ra đầu ra cuối.

Theo sự phát triển càng ngày càng to của bụng nàng, sức ăn của nàng cũng ngày một tăng, một ngày có thể ăn thêm mấy bữa cũng không vấn đề.

Hắn cười nhìn bộ dạng “lang thôn hổ yết” của nàng, giúp nàng kéo gọn những sợi tóc xõa xuống trán nàng.

Thời gian đi học đi làm đã đến, trong cửa hàng bắt đầu đông khách hơn, Hướng Quân Ngạn vẫn không thúc giục nàng, để nàng từ từ ăn, nhưng hắn không có thói quen ngồi trong không gian chật chội, cũng không có thói quen ngồi ăn ở những quán bình dân, hắn nhìn người người qua lại, xe cộ đông đúc cảm thấy như mình đang lạc vào một không gian khác.

Quý Thư Ny đã sớm phát hiện ra thái độ của hắn, nàng nuốt nuốt miếng canh trong miệng, trộm ngắm hắn.

Khi ở nhà nàng không nhận thấy, có điều chỉ cần ra ngoài, ngạo khí trên người chồng nàng tự nhiên sẽ hiện ra.

Trước khi kết hôn nàng đã biết hắn không thích những nơi quá đông đúc, nhưng hắn vẫn đưa nàng đến những nơi thế này, cho dù chỉ là ngồi trong quán ăn nhỏ, xung quanh là những chiếc bàn bình thường tẻ nhạt, xung quanh hắn vẫn như đang ở một không gian khác, hắn thật sự suất khí, hơn nữa hắn trong mắt nàng quả thực “suất” đến ngây người.

“Ân?” Phát giác tầm mắt của nàng nhìn hắn, hắn quay đầu nghi hoặc nhìn nàng.

“Không có việc gì, chính là đột nhiên cảm thấy anh rất đẹp trai.” Nàng nhìn hắn cười không ngừng.

Hướng Quân Ngạn sững sốt một chút, nhưng lập tức phản ứng: “Còn muốn ăn nữa sao?” Hắn cũng cười.

“Em nghĩ muốn một phần bánh trứng, còn muốn một ly sữa đậu nành.” Nàng cười nịnh nọt thừa nhận.

“Muốn ăn chỉ cần nói ra là được.” Hắn cười, sững nịnh nhí nhí khuôn mặt nàng “Không cần nịnh anh cũng sẽ có đồ ăn, cũng không cần lo anh sẽ không trả tiền mà bỏ chạy.”

“Làm chồng vui vẻ là trách nhiệm của vợ thôi!” Nàng cười khê nói.

Sau sự việc vừa qua hắn đã khắc sâu trong lòng, hắn hiện tại quý trọng sự hoạt bát của nàng.

Hắn lắc đầu cười cười, tạm thời rời đi giúp nàng gọi đồ ăn, không mất mấy phút hắn còn đặc biệt giúp nhân viên bưng đồ ăn lên cho nàng.

“A!”

Quý Thư Ny ngạc nhiên ôm hắn, sau đó tiếp tục chậm rãi dùng phần bánh trứng mới gọi, sắp ăn xong bỗng có tiếng người gọi nàng.

“Quý Thư Ny?”

Nghe thấy tiếng gọi, vợ chồng đồng thời quay đầu nhìn, nhìn về phía đang phát ra tiếng gọi.

Đối phương không biết mình đã gọi khá to, gặp cả hai người đồng thời quay đầu nhìn càng thêm khẳng định “Ai da, Đúng là người nha!” Chủ nhân tiếng gọi là một người ăn mặc khá khêu gọi, có vẻ như là một người có công việc khá phức tạp, vẻ mặt mười phần kinh ngạc.

Bất quá Quý Thư Ny hình như không sung sướng lắm, chỉ có kinh ngạc. Hường Quân Ngạn cảm thấy được vợ mình cảm xúc cứng đờ, không khỏi nhướn mày, đoán chắc nữ nhân kia với vợ mình cũng không phải cái loại bạn bè tình thương mến thương (hana: ta không tìm được từ nào nên cho từ này cho teen(mặc dù ta đã hết teen), chép)

34. Chương 34

“Đã lâu không gặp nha.” Cố gắng tươi cười, nàng lễ phép đáp lại.

“Oa, người kết hôn nha?” Đối phương thấy nàng đang mang thai, kinh ngạc hô lên, tầm mắt dừng lại trên người nam nhân bên cạnh vài giây “Đây là chồng người sao?”

“Ân, đây là chồng ta, Hường Quân Ngạn. Chồng yêu, đây là đồng nghiệp cũ của em, Đồ Thiện Hỉ.” Quý Thư Ny giúp hai người giới thiệu đơn giản.

“Hường tiên sinh xin chào.” Đồ Thiện Hỉ cười đến sáng lạn, hướng hân vươn tay.

Hắn liếc nhìn vợ yêu, mặt không đổi sắc miễn cưỡng đưa tay ra, đờn giản cùng đối phương chạm nhẹ.

“Hường tiên sinh hôm nay không cần đi làm sao? Thư Ny, sau khi người nghỉ việc chúng ta cũng mất liên lạc, người thế nào không về thăm mọi người? Đúng rồi, người hiện tại đang làm ở đâu?”

Đối phương thì nóng bỏng ân cần thăm hỏi, có điều Hường Quân Ngạn để ý thấy nàng không ngừng đánh giá hắn và Thư Ny, ánh mắt không ngừng dò xét bề ngoài bọn họ, thậm chí ánh mắt không rời, chăm chú nhìn tay hắn.

Bất quá chỉ là ra ngoài ăn sáng nên hắn cùng Thư Ny chỉ mặc đồ rất đơn giản, nhất là Thư Ny bụng đang rất to nên chỉ có thể mặc đồ bầu, bộ dạng bọn họ thật không thể so sánh với nữ nhân sang trọng bên cạnh.

Hắn sống đến nay hơn ba mươi năm đây là lần đầu có người dùng ánh mắt này đánh giá hắn như thế.

“Thư Ny hiện ở nhà dưỡng thai, ta thời gian đi làm còn chưa đến nên đưa nàng đi ăn sáng.” Nhìn thấy vẻ mặt quái dị của vợ, Hường Quân Ngạn ban đầu không định quan tâm lại lên tiếng giúp vợ trả lời. (hana: chép, công ty của ca thì ca đi làm lúc nào chẳng được, ha ha)

“Oa, thật là tốt số nha!” Đồ Thiện Hỉ kinh hô..

Hường Quân Ngạn híp mắt, cảm thấy thanh âm của nàng mười phần chói tai, tiếp theo hắn thấy vợ hắn nhéo tay hắn, hắn nghiêng đầu nhìn thấy nàng hơi cúi thấp mặt, thần sắc căng thẳng, hắn vuốt vuốt tay nàng, mỉm cười nhìn nàng, ý muốn nàng hãy yên tâm.

Hắn quả nhiên đoán không sai, Thư Ny không thích vị đồng nghiệp trước kia này cho lắm, các nàng chỉ sợ không có bao nhiêu tình cảm đồng nghiệp.

“Hiện tại kinh tế suy thoái, mấy đồng nghiệp ở công ty gần đến ngày sinh vẫn phải cố đi làm, Thư Ny người gả đi đâu mà tốt số quá vậy, sao không báo để chúng ta đến uống chén rượu mừng nha?” Đồ Thiện Hỉ ngoài miệng có vẻ mừng cho nàng nhưng thật sự là đang muốn do thám cuộc sống hiện tại của nàng, tiếp theo đưa ra danh thiếp, khách khí đưa đến tay Hường Quân Ngạn.

Danh thiếp có tên của một công ty cũng khá có danh tiếng, chức vụ trên ấy ghi là “quản lý”.

“Xin hỏi hướng tiên sinh công tác ở đâu? Nói không chừng công ty chúng ta cũng có hợp tác, có thể quen biết về sau công việc có gì sẽ thuận lợi hơn.”

Hường Quân Ngạn liếc mắt qua danh thiếp một cái, sau đó lạnh lùng hướng nàng cười nhạt “Công ty Đồ quản lý đúng là có nhiều đối tác cùng hợp tác, công ty tôi cũng có hợp tác qua, có điều vấn đề này ta không

quản lý.” Hấn giao danh thiếp cho Thư Ny “Không có gì quan trọng, ta ở công ty gia đình cũng không phải người quan trọng gì, thế đi.” Hấn miễn cưỡng bài trừ không muốn nói cho nàng biết mình là ai, thái độ lạnh nhạt.

Đồ Thiện Hỉ nghe vậy, trong đầu thật nhanh muốn giải đáp lời nói hấn ám chỉ điều gì...

Đã từng hợp tác, dù là công ty gia đình nhưng nếu có thể gặp gỡ cũng muôn phần khó khăn.. cũng có thể nam nhân này ở công ty chức vụ không cao, cho nên không mặt mũi nào nói cho nàng biết....

“Nha, đúng à, không sao.” Khuôn mặt nàng tươi cười mang theo vài phần cao ngạo “A, Thư Ny, ta phải đi trước, sáng sớm có rất nhiều việc, Hưởng tiên sinh cũng nhanh đi làm đi, kinh tế khó khăn rất nhiều công ty giảm biên chế, cẩn thận một chút mới không dính vào phong ba.” Nàng bày ra bộ dạng từng trải khuyên bảo.

Hưởng Quân Ngạn chính là thản nhiên cười mà không đáp, ý muốn nói “Không tiền”.

Cảm thấy hấn lãnh đạm đuổi khách, Đồ Thiện Hỉ nhú mi, rất nhanh ngẩng đầu, ưỡn ngực xoay người rời đi.

“Anh à...”

“Em thế nào không nói cho nàng biết, anh muốn mấy giờ đi làm đều có thể được, không ai có thể quản?” đợi người phục vụ đi khỏi, Quý Thư Ny lập tức mở miệng định giải thích mấy câu, Hưởng Quân Ngạn nhẹ nhàng nắm lấy tay nàng, dùng giọng nói chỉ hấn và nàng nghe thấy, cười cười chặn nàng lại..

Sửng sốt một chút mới phát hiện lời nói của hấn có dụng ý, sự căng thẳng trên mặt nàng lập tức giãn ra.

“Như vậy rất nhạt nhẽo.” Nàng lần nữa mỉm cười.

“Ân Hừ?” Có người không ủng hộ hừ một tiếng: “Chồng em chỉ cần đưa danh thiếp ra đảm bảo có thể áp đảo một đồng người.”

Tuy rằng hấn đã lâu không còn thói quen trao đổi danh thiếp, cũng đã sớm quên cảm giác khi trao đổi danh thiếp thế nào. (hana : ca nổi tiếng quá, ai cũng biết đến, chỉ người ta đưa ca danh thiếp thôi chứ gì, kiêu quá)

“Em trước kia làm ở Phúc Thành sao?” Làm cho tâm tình nàng nhẹ nhàng hơn, hấn quay lại chủ đề thật sự quan tâm.

“Ân, chỉ làm bảy tháng mà thôi.” Nghĩ đến thời gian ấy nàng không nhịn được tiếng thở dài “Thiện Hỉ vào trước em nửa năm, khi em vào đúng lúc công ty khảo nghiệm thăng chức, em được nàng giúp đỡ, sau một thời gian nàng cũng lên làm chủ nhiệm, nàng dã tâm rất lớn nhưng đối với em khá nhiệt tình.... Giống như vừa rồi vậy, có cảm giác như hai người là bạn tốt lắm, khi ấy giúp nàng nhiều thứ, giúp nàng tăng ca.”

“Kết quả công ty thấy được cố gắng của em, hỏi chủ nhiệm xem có thể thăng chức cho em không, sau lần ấy nàng đối với em như kẻ thù.” Giờ nghĩ lại nàng vẫn cảm thấy chua xót.

Nàng rõ ràng năng lực công tác bình thường, chẳng qua là có một người bạn tốt hỗ trợ mà thôi, cuối cùng lại cho công ty đáp án phủ định, khiến nàng không có cơ hội thăng tiến.

“Nàng đã làm gì với em?” Hưởng Quân Ngạn hơi nhú mày. (hana: sắp có chuyện hay để xem nha... ha ha)

“Ngay từ đầu em cũng không thấy gì, cho đến ngày được gia cho làm một dự án có vẻ khá quan trọng...” Nàng thở dài, đem nội dung sự việc kể lại cho chồng nghe “Tóm lại em có làm tốt gì không ai thấy, thiếu chút nữa bị đuổi việc, nàng còn giúp em nói mấy câu nhưng sau phát hiện thì sao bản báo cáo của nàng nộp lên lại có vẻ giống hệt của em.”

“Có vẻ??” Hấn phát ra nghi ngờ.

Quý Thư Ny lại thở dài.“Em bình thường khi làm bảng biểu, bên góc trên luôn chèn thêm chữ ký dạng thủy ấn, hình ảnh rất mờ nhạt nhìn bề ngoài rất khó phát hiện ra, nhưng em lại cảm thấy hình ảnh ấy rất đẹp, có thể chứng minh đây là thành quả của em, thật rất có hứng thú.”

Sau khi nhìn trong dự án của Đồ Thiện Hỉ mới phát hiện trong đây có nhiều trang có ấn ký của nàng, nàng thật sự bị đả kích, nhìn bản đồ án quen thuộc bởi trong đồ án kia có rất nhiều chỗ hiện lên ấn ký, ấn ký ấy chỉ mình nàng biết nó có ý nghĩa gì.

Nghe vậy, Hường Quân Ngạn ánh mắt hiện lên hiểu rõ. “Kết quả em liền từ chức?” Về mặt của hắn xem ra từ chối cho ý kiến.

“Anh không biết vợ anh lại là người có thể rút lui nhanh như thế đấy, em khẳng định cãi nhau không thua nàng.”

Biết chồng đang trêu chọc nàng, Quý Thư Ny đại nhân đại lượng không cùng hắn so đo “Không giống nha, anh là đàn ông, hơn nữa em không muốn cùng bạn bè cãi nhau.” Từ nhỏ sống với hai người em trai, nàng gặp nam nhân nàng có thể không khách khí, nhưng gặp nữ nhân nàng liền cảm thấy không nên cứng đối cứng, nữ nhân là những người dễ tổn thương... có lẽ chỉ cần đối mặt với nữ nhân nàng sẽ coi mình là nam nhân mất.

“Thật sự là bạn.” Hắn lắc đầu.

Hắn phát hiện vợ của hắn thật mềm yếu, bị người ta hăm hãi không nhưng không đòi lại công bằng mà lại muốn làm con rùa đen rút đầu.

“Ai da, đừng nói chuyện này nữa.....” Nàng kéo kéo cánh tay hắn. “Vận mệnh đều đã an bài, em không phải vì như thế mới gặp được anh sao?” Nàng cười ngọt ngào làm nũng hắn.

Một bên là tiếp tục lăn lộn liều mạng đối mặt với công việc cùng những chuyện đầu đầu, một bên là sau khi mất việc, sau một thời gian vất vả có thể giả ột đại tổng tài, hỏi xem cái nào tốt hơn.

Nhìn nàng biểu tình nịnh nọt, Hường Quân Ngạn cũng cười, nắm chóp mũi nàng “Em thắng.”

35. Chương 35

Nửa đêm, Hường Quân Ngạn lại lần nữa bị thanh âm bên gối làm cho bình tĩnh.

“Chồng yêu.....” thanh âm mỏng manh như mang theo tiếng khóc nức nở.

“Làm sao vậy?” Hắn vội vàng xoay người xem xét.

“Em bị chuột rút.....” Quý Thư Ny toàn thân cứng ngắc cầm lấy chân bông, mặt mày nhăn nhó.

“Làm sao?” Hắn vội vàng đứng dậy, đến bên nàng đem nàng xuống giường, giúp nàng đứng thẳng lên.

Theo thời gian bụng nàng càng lúc càng lớn, Mang thai đôi khiến giấc ngủ của nàng càng ngày càng kém, nàng mắc chứng phù và hay bị mỏi lưng, chứng bệnh hay gặp của phụ nữ mang thai, hơn nữa bình thường đang ngủ đột nhiên bị chuột rút làm cho tỉnh dậy, càng ngày càng khó ngủ..

Mà Hường Quân Ngạn vì chăm sóc nàng khiến giấc ngủ cũng không đầy đủ.

“Có đỡ chút nào chưa?” Giúp nàng đứng thẳng chốc lát, cho đến khi nàng từ từ thả lỏng Hường Quân Ngạn mới dám thở một hơi.

“Ân.....” Nàng mệt mỏi gật đầu.

Nhìn thấy bộ dạng như bị tra tấn khi mang thai của vợ, Hường Quân Ngạn đau lòng, hắn đỡ nàng nằm trở lại giường “Thắt lưng còn đau không, anh giúp em xoa bóp.”

Vợ hắn khi bị chuột rút chân không thể mát xa chân, càng làm sẽ càng đau, hắn đành nghĩ phương pháp khác giúp nàng thoải mái hơn.

Quý Thư Ny lại lắc đầu, “Ngủ.....” Tiếp theo liền chui vào chăn bông.

Sáng sớm tỉnh lại nàng lại thành một con rỗng đầy sức sống, Hường Quân Ngạn nhìn vợ yêu sôi nổi trước mặt không khỏi cảm thấy vui vẻ..

Đang ăn sang, Quý Thư Ny phát hiện hắn có điểm kỳ lạ, nghi hoặc hỏi “Anh sao thế? Không ngủ được à?”

“Anh thật lo lắng, giấc ngủ của em càng ngày càng khó.” Hấn nói ra lo lắng.

Hấn biết nàng cố không để hấn biết nàng khó chịu, có điều mỗi lần giật mình tỉnh dậy không thể không chế cảm xúc ngay nên đã lộ ra cảm giác khó chịu, nhưng chỉ cần trấn tĩnh lại nàng sẽ lại che giấu cảm giác không khỏe của mình. Hấn biết nếu có thể, nàng nguyện không bao giờ đánh thức hấn.

Nhưng mỗi lần nhìn thấy nàng bộ mặt kinh sợ, vài giây sau lại chuyển đổi vì muốn một mình đối mặt với tình trạng khó ngủ của bản thân hấn cảm thấy hấn thật vô dụng, không có biện pháp giúp vợ hấn thoải mái, thậm chí còn khiến nàng lo lắng ngược lại cho hấn.

“Em làm phiền đến anh.”

“Không, em yêu, không phải vấn đề này.” Hấn lắc đầu, ngăn nàng lại hối hận nói “Anh không phải để ý chuyện em đánh thức anh, em muốn ăn gì đánh thức anh hay ngủ không được đánh thức anh đều được.” Hấn biết nàng như thấy hấn như thế cũng không thoải mái “anh không chỉ sẽ giúp em đi mua này nọ, cũng có thể cùng em nói chuyện phiếm, giúp em mát xa, cũng có thể dỗ em ngủ.” Tuy mấy chuyện này hấn không giỏi nhưng cũng có thể thử xem.

“Anh còn phải đi làm.” Nàng đi đến trước mặt hấn.

“Công ty sẽ không chạy mất.” Hấn làm cho nàng ngồi xuống “Anh đã không biết mang thai vất vả như vậy.” Hấn sờ sờ bụng nàng, đem lỗi tại áp vào.

“Anh đương nhiên không biết, anh đâu có mang thai.” Nàng sờ sờ đầu hấn làm cho hấn càng áp sát hơn vào tiểu bảo bối. “Anh không cần lo lắng quá, đợi anh đi làm, em liền có thể ngủ, đây là anh còn chưa thấy bộ dạng ngủ như heo của em nha.” Hơn nữa gần đây mọi chuyện quét dọn trong nhà đã có người lo, nàng thật nhàn rồi a.

Những lời này thoáng trấn an Hương Quân Ngạn, làm cho hấn bớt lo lắng rất nhiều. “Àn, có cái gì không thoải mái, nhất định phải nói cho anh biết.”

Quý Thư Ny cười tươi.

Cần hỗ trợ nàng sẽ nói, nếu hấn cũng không giúp được gì, nói cho hấn có ích lợi gì, nàng mới không cần hấn ở một bên khản trương như thế.

Vợ hấn càng gần ngày sinh hấn càng căng thẳng, càng lo lắng, sợ hãi.

Hấn không có kinh nghiệm chăm sóc trẻ nhỏ, lúc trước hấn tưởng hấn biết mang thai là thế nào, nhưng thật ra hấn không biết gì, lại bị thực tại làm cho thần hồn điên đảo, hiện tại hấn lo lắng đứa nhỏ sẽ là cái gì khác khiến hấn sợ hãi thể nghiệm khủng bố này.

Hấn rõ ràng thực hy vọng có con, hiện tại tâm lý biến hóa kỳ diệu, hấn ở nhà bắt đầu sửa sang mọi thứ, phòng dành cho baby ngoại trừ trần nhà cứng rắn còn lại tất cả đều được bọc một lớp bảo vệ mỏng manh nhưng mềm mại.

36. Chương 36

Quý Thư Ny nhìn phòng dành cho baby chỉ biết lắc đầu, nói hấn quá khoa trương, nhưng thân là người ba ba mẫu mực hấn không cho như thế là khoa trương.

Hơn nữa áp lực tinh thần của hấn ngày càng lớn, hấn bắt đầu lo lắng lúc nàng sinh liệu có bất trắc gì xảy ra, lo lắng cho Thư Ny, lo lắng tiểu bảo bối, may mà kinh tế không phải vấn đề hấn cần lo lắng, hấn bắt đầu hối hận, không sinh con có vẻ tốt hơn, ít nhất hấn với vợ yêu có thể vui vẻ bên nhau.

Trái lại người mẹ mẫu mực Quý Thư Ny, từ lúc mới mang thai đã chuẩn bị sẵn tâm lý, nhận thức chuyện mình sẽ làm mẹ, gần đến ngày sinh nàng lại càng bình tĩnh, không như người cha mẫu mực kia chỉ muốn tiểu bảo bối nhanh chóng chui ra, cũng bởi tình hình thân thể vợ yêu càng lúc càng nghiêm trọng, cho đến khi cảm nhận được cái đạp chân của tiểu bảo bối hấn mới chắc chắn mình sắp làm ba ba.

Khi Quý Thư Ny nằm viên chờ sinh, hấn đối với công việc không còn tâm trí, chỉ dán bên cạnh nàng, nhưng nàng lại muốn hấn về công ty tiếp tục công việc, bởi hấn căng thẳng khiến nàng cũng căng thẳng theo “Em không đồng ý.” Nàng lạnh lùng nhìn hấn đang ngồi bên cạnh.

“Anh đã học qua rồi!” Hấn trước đã đăng kí một lớp cấp tốc về sinh đẻ, bác sỹ cũng đồng ý để hấn vào phòng sinh, vì sao nàng còn không đồng ý?

“Anh quá căng thẳng, như thế sẽ tạo áp lực cho em.” Nếu hấn té xỉu trong phòng sinh, đến lúc đó bảo nàng làm sao chuyên tâm sinh em bé đây?

Hướng Quân Ngạn vẻ mặt thất bại bước đi thông thả trong phòng bệnh, hiện tại nói không muốn sinh cũng không còn kịp rồi.

“Bụng em thật lớn!” Dáng người nàng nhỏ nhắn mà còn mang thai đôi khiến cho cái bụng như muốn nứt ra. Nhìn thấy bụng nàng hấn chỉ thấy một thoáng rùng mình.

Uy uy uy, nàng sắp sinh , bụng đương nhiên lớn rồi!

“Hương Quân Ngạn!” Nàng rống lên một tiếng, nhắc nhở hấn chú ý cách dùng từ.

“Thật xin lỗi.....” Hấn lau mặt, vội vàng kiểm điểm, nhưng vẫn dẫu không được về mặt lo âu.

Cuối cùng hấn vẫn bị ngăn ở bên ngoài, sau khi sinh xong Quý Thư Ny nghe mẹ nàng kể lại, hấn ở bên ngoài căng thẳng gấp gấp bao nhiêu làm cho nàng càng tin tưởng chuyện không cho hấn cùng vào phòng sinh là điều sáng suốt.

Hai nhóc con trong bụng nàng. đứa đầu chui ra rất thuận lợi, có điều đứa thứ hai lưỡi biếng không chịu chui ra khiến cho người ba ba mẫu mực ở bên ngoài như đứng trong chảo lửa, khẩn trương đến mức mẹ vợ thiếu chút nữa là kêu bác sĩ đưa hấn vào phòng bệnh làm bệnh nhân luôn.

Tuy rằng quá trình sinh hơi lâu nhưng vẫn là mẹ trong con vương, Quý Thư Ny giúp hấn sinh hạ hai cậu nhóc trắng trẻo mập mạp..

Sau một thời gian căng thẳng quá độ, giờ phút này Hướng Quân Ngạn mới có thể thở phào nhẹ nhõm, biết được ba mẹ con đều bình an khỏe mạnh hấn mới được giải thoát. Nghĩ đến chuyện thật may mắn sống sót qua đợt sinh đẻ của vợ hấn bắt đầu mơ mộng một tương lai êm đềm hạnh phúc. Nhưng không được bao lâu, hấn đã sai rồi, bởi vì.....

Khảo nghiệm chân chính, bây giờ mới chỉ là khởi đầu mà thôi.

37. Chương 37

Ôm con đến siêu thị cách tập đoàn Triệu Tân không xa mua đồ uống, Quý Thư Ny chọn đồ uống, đang định đi tính tiền, sau lưng bỗng có ai vỗ nhẹ.

“Ai da, Thư Ny, gần đây thường gặp nhau nha!”

Nàng quay đầu, phát hiện là đồng nghiệp cũ Đồ Thiện Hỉ.“Là nha, xin chào.” Nàng trong lòng khó chịu, lần trước gặp là hơn một năm trước nhưng cũng không có liên lạc lại.

Hôm nay nàng vẫn như trước ăn mặc sành điệu, xuất hiện ở đây đảm bảo là đang đi đàm phán chuyện công việc. (hana: đoán xem có chuyện gì.hắc hắc)

“Người không phải là ở gần đây chứ?” Đồ Thiện Hỉ dò hỏi, tay đưa ra muốn chạm đến tiểu quỷ “Ai da, bé con đã lớn như vậy, thật đáng yêu nha!”

Hướng Tấn Hằng bị xoa xoa hai má đột nhiên mếu máo, khó mới gặp được ta, ta liền khóc cho người xem, Đồ Thiện Hỉ thấy thế, lập tức xấu hổ thu tay về.

“Không phải. Ta mang con đến đưa cơm cho chồng ta.” Quý Thư Ny vỗ vỗ tiểu bảo bối trong lòng, trấn an một chút, khách khí mỉm cười đáp lại.

“Chính người nấu nha?” Nàng có vẻ tương đương kinh ngạc. “A, Thư Ný, ta chỉ là hỏi một chút, không ác ý nga, người hình như sống không tốt nha? Vừa mang con theo, lại còn chuẩn bị cơm cho chồng, người không tìm được việc sao? Có muốn ta giúp người xem bên công ty có còn tuyển người hay không không?”

Quý Thư Ný đã quen với kiểu nói chuyện này của nàng, khách sáo cười. “Cảm ơn người, không cần phiền toái, ta ở nhà chăm lo chuyện gia đình, không muốn đi làm nơi nào khác.”

Mỗi ngày cùng hai con chơi đùa đã khiến nàng không có cả thời gian làm đồ thủ công nữa rồi, lấy đâu thời gian ra ngoài công tác nữa, mà nàng thà dành thời gian chơi với con còn hơn ra ngoài bên ngoài mà mệt mỏi.

“Ai da, không phải ta nói ở nhà chăm con là không tốt, nhưng đi làm thì chuyện bỏ ra hai ba vạn mời bảo mẫu cũng không thể không có, còn có thể tránh cho người mỗi ngày làm cơm vất vả, ăn bên ngoài cũng không tốn bao nhiêu tiền...”

Quý Thư Ný nghe xong cười cười, giờ mới hiểu, thì ra Đồ Thiện Hỷ nghĩ nàng kinh tế khó khăn. Nàng hôm nay đúng là ăn mặc bình thường, nhưng tiểu vương tử của nàng ăn mặc xa hoa như thế, hiển nhiên đối phương sẽ chỉ chú ý đến nàng.

“Không quan hệ, cảm ơn hảo ý của người, tiền lương của chồng ta không thấp, có thể nuôi sống gia đình, không vấn đề.” Nàng cười cười chấm dứt chủ đề.

“Ai da, nếu người cần hỗ trợ cứ gọi cho ta, tuy công ty giờ không thiếu người, nhưng thêm người chắc cũng không vấn đề.” Đồ Thiện Hỷ vẽ mặt đồng tình vỗ vỗ cánh tay của nàng.

Hướng Tấn Hằng bị mẹ ôm, trừng mắt nhìn tay a di kia, có vẻ tương đối cảnh giác, giống như chỉ cần nàng ta động đến mình, lập tức khóc lớn cho biết mặt.

Lúc này ngoài cửa có tiếng kêu lớn “Quản lý, đến giờ rồi!”

“Được rồi, Thư Ný, ta còn có việc, nếu thật sự cần hỗ trợ cứ gọi cho ta, có cơ hội sẽ cùng ăn cơm!” Nói xong, nàng lại vỗ vỗ tay nàng.

Quý Thư Ný thanh toán xong, thanh thoi chậm rãi bước về tòa nhà Triệu Tân, vào phòng Hướng Quân Ngạn, ba ba đang phê duyệt công văn, thuận tiện giải đáp cho nhóc con chưa biết chữ biết các kiến thức kinh doanh, Hướng Tấn Duy có nghe nhưng không hiểu, chỉ biết nhìn theo những gì ba ba đang chỉ.

Thoạt nhìn hình ảnh này thật “cha con hòa hợp.”

“Đại bảo, uống nước nha.” Nàng cầm lấy bình nước ở đựng đưa trong không trung du hoặc.

Tình cảm cha con thấm thiết trong phút chốc biến mất không dấu vết, Hướng Tấn Duy bỏ lại người cha, chạy đến bên mẹ dựa dựa ôm ấp, hương Quân Ngạn lúc này cảm thấy bị phản bội hơn so với chuyện bị đồng bọn phản bội. Không nghĩ được mị lực của hân còn thua một chai nước.

“Em lại mới gặp lại đồng nghiệp cũ.” Quý Thư Ný nhìn ra tâm tư của chồng, vội vàng đem chuyện ở siêu thị kê lại, vừa hay có thể phân tán sự chú ý của hân.

“Có thể kiếm thêm hai ba vạn?” Nghe xong, Hướng Quân Ngạn nhướn mi. Hân một tháng đưa cho nàng mấy trăm vạn nàng còn hồ hững, công ty nào chỉ cần dùng hai ba vạn đã có thể mời được nàng?

“Giá của em sợ không công ty nào mời được mất.” Hướng Quân Ngạn băng quơ nói “Hơn nữa ông chủ là anh tuyệt đối không buông nha em.”

Nói đâu xa, hiện tại hai tiểu quý kia tranh vợ với hân, hân đã muốn tống đi nước ngoài, nay lại muốn xuất hiện mấy cái lão quý ư? Tuy chuyện này không đáng phải quan tâm nhưng hân vẫn không nhịn được kích động.

“Phúc lợi trước mắt không vấn đề, em cũng không có ý định đi ăn máng khác.” Nàng phối hợp diễn xuất.

“Cái em ký là khế ước bán thân.” Trọn đời sẽ là người của hân.

“Ai nha, công ty này thật đen tối, áp bức nhân viên nha.”

Vợ chồng nói qua nói lại trước mặt con vui vẻ.

Hai tiểu quỷ uống nước xong rất nhanh ra nhập vào đám hỗn độn, thét lên âm ỉ, vốn không hiểu chuyện gì chỉ thấy cha mẹ đều cười, thế là cũng ngoác mồm cười theo.

Chơi thêm một lát, không muốn làm ảnh hưởng đến công việc của chồng, Quý Thư Ny hôm nay không mang theo xe đẩy nên một phải một trái nắm tay hai con đi về.

Nàng phát hiện khi đi đưa cơm trưa thường ngồi taxi, đến công ty cũng không phải đi lâu nên căn bản không cần đến xe đẩy, giờ hai nhóc đã có thể tự đi, nên không cần dùng đến xe đẩy, để các con đi bộ theo nàng.

Lúc này, nàng mang theo hai tiểu vương tử bước đi thong thả, trên đường đi gặp rất nhiều ánh mắt ngưỡng mộ của nhân viên, ra đến cửa, không nghĩ nhanh như thế lại đụng phải Đồ Thiện Hỉ.

“Trời ơi, không phải quá khéo a!” Đồ Thiện Hỉ ngữ điệu cùng thái độ khoa trương như đang trên sân khấu.

Quý Thư Ny cảm thấy nàng phản ứng quá độ, dù sao các nàng thật sự không quá thân, cho dù từng có lúc cũng cho là thân thiết nhưng đã sớm vì sự việc lần ấy làm cho rơi rớt.

Nàng đã không tìm nàng tính sổ không có nghĩa là nàng không biết chân tướng sự tình, cũng không có nghĩa là nàng đã quên, nàng chỉ đơn giản cho rằng không có gì để nói, người như thế tốt nhất cứ coi như là người xa lạ đi.

“Đúng rồi, lại gặp.” Quý Thư Ny cố gắng bảo trì tư thái lịch sự mỉm cười.

“Oa, người sinh đôi?” Nàng biểu hiện càng kinh ngạc, “thì ra chồng người làm ở đây à?”

Quý Thư Ny chỉ mỉm cười, không có trả lời.

“Hi, anh bạn nhỏ.”

Đồ Thiện Hỉ cúi người muốn chào hỏi hai tiểu vương tử, nhưng cả hai đồng loạt núp sau lưng mẹ.

“Hai đứa sợ người lạ.” Quý Thư Ny cười giải thích nhưng cũng không cổ vũ hai đứa đi ra chào hỏi.

“Như vậy không tốt đi, trẻ nhỏ không hoạt bát lớn lên sẽ không năng động, tương lai khó cạnh tranh nha.”

Hai nhóc con không phản ứng, nàng cười cười lần nữa nói “Nga, đúng rồi, để giới thiệu với các người một chút.”

Nàng quay đầu nói với hai đồng nghiệp phía sau: “Đây là Quý Thư Ny, nàng lúc trước làm cùng công ty chúng ta, Thư Ny, đây là Hiệp Mỹ Phạm và Trần Thắng Lợi, hôm nay theo ta đi đàm phán công việc.”

Quý Thư Ny nhú mi vì lời giới thiệu nhưng không nói gì, lễ phép hướng họ gật đầu, nhưng câu nói tiếp theo nàng nghe được lại khiến sự lịch sự của nàng chuyển sang cứng nhắc.

“Thư Ny trước kia công tác năng lực không tệ, quản lý cũng thừa nhận năng lực của nàng, vốn nghĩ nàng có thể dễ dàng vượt qua khảo nghiệm, không biết sao lại không làm.” Đồ Thiện Hỉ vẻ mặt cảm thán. “Tuy rằng đã qua khủng hoảng tài chính, tiền lương cũng tăng chút ít nhưng cũng không nhiều, người nếu lo lắng chuyện thu nhập ta có thể nói với quản lý nhân sự một tiếng, cho người về vị trí cũ làm việc.”

Quý Thư Ny khó khăn nở tươi cười “Không cần, thật có lỗi, ta phải đưa con về nhà.” Nàng thật sự lười không còn muốn nói chuyện cùng họ.

“Được rồi, ai da, làm mẹ chính là vất vả như vậy, có rảnh liên lạc sau nhé.” Đồ Thiện Hỉ thừa dịp nói lời từ biệt đưa tay nhéo má hai tiểu vương tử.

Một nhóc bị nhéo trúng, nhóc còn lại nhanh chân lùi về sau, chính vì lùi không cẩn thận nên té ngã ra sau.

Quý Thư Ny thấy tiểu bảo bị ngã ra sau còn đại bảo thì vì bị nhéo một cái vội ôm chân nàng khóc âm lên, tiểu bảo thấy anh trai khóc, không nghĩ nhiều cũng khóc âm lên.

Đồ Thiện Hỉ vẻ mặt xấu hổ, trong đại sảnh tất cả mọi người nhìn thấy sự tình hình như đều chằm chằm nhìn vào người nàng.

“Không sao không sao, đừng khóc, chỉ là bẹo má một cái thôi mà, nhẹ thôi mà, sẽ không đau lâu đâu!” Nàng muốn ngăn hai tiểu vương tử khóc nháo nhưng hai nhóc con thấy nàng tới còn khóc to hơn “Khóc gì khóc, ta là tới bàn công chuyện, chút nữa người ta sẽ nghĩ ta khi dễ trẻ con.” Nàng cảm tức nhìn hai nhóc con đang khóc nháo.

38. Chương 38

Quý Thư Ny nhìn không được nhúu mày, nhưng nàng không thể phân thân cùng lúc dỗ hai đứa, “Đại bảo, tiểu bảo ngoan, không khóc nha.” Nàng chỉ có thể ôm lần lượt từng đứa, dỗ từng đứa.

Lúc này, cách đó không xa cửa thang máy mở, còn chưa ra khỏi thang máy Hướng Quân Ngạn cùng trợ lý Lint đã nghe thấy tiếng khóc vang dội của hai tiểu vương tử, hai người nhanh chóng tiến lại.

“Sao lại thế này?”

Đại bảo nghe thấy tiếng nói quen thuộc, ngẩng đầu nhìn thấy ba ba, oa một tiếng lao vào vòng tay ba ba.

Hướng Quân Ngạn ôm lấy con, sắc mặt xanh mét nghiêm trọng. “Ai tới nói cho ta biết ở đây đã xảy ra chuyện gì?”

Lâm Vĩ Đình từ một nhân viên đã nghe được sự tình, ghé sát tai hần giải thích.

Nghe xong mọi chuyện, sắc mặt Hướng Quân Ngạn xanh mét không từ nào diễn tả được, hần thoát nhìn muốn vặn gãy cổ nữ nhân trước mặt “Người nhéo má con ta?”

Đồ Thiện Hỉ thiếu chút nữa không nhận ra hần, lần trước gặp trong bữa sáng ồn áo hần ăn mặc tùy tiện, hôm nay một thân tây trang, cả người khí thế đều khác.

“Nhẹ nhàng bẹo má một chút cũng mất gì đâu.” Nàng hơi hoảng khi thấy vẻ mặt khủng bố của hần.

“Con ta sợ người lạ, đã muốn né tránh, người vì cố gì phải cố hành động như thế.” Quý Thư Ny bất mãn chuyện hai tiểu bảo bối bị khi dễ, người làm mẹ như nàng không nhìn được kích động.

“Ta cũng chỉ là thấy chúng dễ thương. Làm ơn đi, người mới là không nên mang theo con đến chỗ chồng làm việc nha.” Không nghĩ một Quý Thư Ny ôn hòa lại có lúc nổi nóng, trước mặt hai cấp dưới Đồ Thiện Hỉ không nuốt trôi cục tức, mùi thuốc súng bay khắp nơi “Đây là nơi làm việc, cũng không phải phòng khách của người, người sao lại mang con đến đây dạo chơi như giữa đường giữa chợ như thế? Người ra người vào, nếu con người có bị bắt cóc cũng không trách người khác được đâu?” (hana: vụ này to rồi đây, khổ thân, chưa kịp thương thảo hợp đồng đã bị thua, Hướng ca vô sỉ như thế tất nhiên sẽ lấy chuyện công báo thù riêng rồi.chep, khổ)

Nghe được con mình bị nguyên rủa Quý Thư Ny toàn thân run lên “Nói chuyện với người thật phí công!”

” Ta chỉ là nói ra sự thật, người mới quá đáng đi! Con người không muốn gặp người lạ người còn dắt đến, chồng người không có việc gì làm nhưng người khác thì có nha, chẳng lẽ mấy nhóc con nhà người khóc nháo trong công ty mọi người đều phải giúp người đỡ ư?” Nàng vẻ mặt khiêu khích nói “Nga, hay bọn họ nhận lương của người nên chiếu cố con người, quá nực cười đi.” Nàng khinh thường nói.

Hướng Quân Ngạn một tay ôm đại bảo đang nức nở, tay kia ôm vợ yêu vì con bị khi dễ sắp khóc đến nơi vào trong lòng.

Hần lấy ngữ khí như băng ngàn năm nói “Không nực cười đâu, người nói đúng rồi đấy.” Ánh mắt hần không có tia ấm áp “Bọn họ quả thật linh tiền lương do ta trả, con yêu của ta đi lại trong này như thế nào không ai quản được, cũng không có ảnh hưởng đến ai.”

“Cái gì? Công ty của người? Nơi này là Triệu Tân ...” Đồ Thiện Hỉ nói một nửa lại đột nhiên ngừng.

Nàng nghĩ tới, Triệu Tân tổng tài họ Hướng, lần trước Thư Ny cùng nàng giới thiệu tên chồng nàng, giống như cũng là họ này, chính là nàng không để ý, hiện tại nghĩ lại một chút nàng mới nhớ cái tên ấy giống hết tên tổng tài tập đoàn Triệu Tân.... Nhìn quanh bốn phía thấy ánh mắt cùng thái độ của nhân viên càng khẳng định nàng đoán đúng... biểu hiện của nàng nháy mắt trở nên kinh hoàng đến cực độ.

“Quản lý công ty Phú Thành?” Hấn thanh âm lãnh trầm, xơ xác tiêu điều.

“Không! Hướng tổng tài, chuyện này vốn là hiểu lầm...”

“Vĩ Đình, hủy ngay dự án bên công ty này, mặc kệ phải bồi thường bào nhiêu.” Không nghe giải thích, Hướng Quân Ngạn lập tức tuyên án, “Nói cho bên Phú Thành biết, chỉ cần cô ta còn là quản lý bên ấy, là nhân viên bên ấy thì không có hợp tác gì hết, có gì trực tiếp đến tìm ta.”

Trong ánh mắt hấn hiện rõ ngạo khí, hấn cũng triệt luôn đường của nữ nhân này, hấn muốn nàng hôm nay phải thân bại danh liệt.

“Không! Hướng tổng ...” Đồ Thiện Hỉ không thể chấp nhận muốn xông lên giải thích nhưng Lâm Vĩ Đình đã nhanh chóng ngăn lại “Đây là dự án của ta, tất cả đều rất hoàn mỹ, người không thể...”

Không để ý tới tiếng hét của nàng, Hướng Quân Ngạn giống như quân vương cao ngạo hộ tống vợ yêu và hai tiểu vương tử rời khỏi công ty, hấn ngay cả liếc mắt nhìn cũng không muốn.

Ra khỏi tập đoàn Triệu Tân, Hướng Quân Ngạn liên tục dỗ hai tiểu bảo bối “Ngoan lắm, đừng khóc.” Hấn vỗ vỗ con, tiện thể vỗ luôn vợ yêu.

“Ba ba.....” Đại bảo ôm hấn cổ, nói một tiếng rồi lại khóc thút thít.

Tiếng con gọi “ba ba” kia khiến hấn tâm tình tốt lên “Được, ngoan lắm, ba ba ở đây.”

Tiểu bảo ở trong lòng mẹ, đã thôi khóc, vươn tay muốn chui vào lòng ba ba ” Ba ba, ba ba..”

Hướng Quân Ngạn khó xử, đồng thời ôm cả hai sẽ khó khăn, Quý Thư Ny đã ổn định cảm xúc, giúp hấn đặt tiểu bảo lên vai, khiến cho hai tiểu vương tử bám dính lấy hấn.

“Chuyện vừa rồi.....” Nàng muốn giải thích một chút.

“Cứ để anh xử lý là được rồi.” Hấn quyết đoán hạ quyết định.

“Nàng có lẽ là có chút cố ý, nhưng cũng không đến mức...”

“Thư Ny, mặc kệ nàng ta cố ý hay không, ở công ty phạm lỗi tất phải chịu phạt, huống hồ nàng lại chạy loạn đến công ty người khác, giễu võ giương oai với phu nhân tổng tài.” Hấn tuyệt đối không buông tha kẻ nào khiến vợ hấn tức giận và con hấn khóc, người không biết chừng mực xứng đáng bị giáo huấn. “Anh sẽ tự có cách giải quyết.”

Chồng nàng đã nói như thế Quý Thư Ny tin nhiệm làm theo quyết định của hấn.

Xử lý xong mọi chuyện Lâm Vĩ Đình cũng rời khỏi công ty, nhìn thấy tổng tài trên người đang đeo thêm hai tiểu vương tử, khóe môi không tự giác cong lên, hấn đến chỗ Hướng Quân Ngạn báo cáo vài câu sau đó giúp Thư Ny đón taxi.

Vất vả lắm mới có thể khiến hai tiểu vương tử rời khỏi người Hướng Quân Ngạn, ngồi trong xe rồi vẫn thò đầu ra kêu ” Ba ba, ba ba..” Hướng Quân Ngạn thật muốn giữ họ ở lại, nhưng hấn còn công việc cần giải quyết, cũng không thể cả ngày chơi ở công ty.

“Trở về cẩn thận.” Hấn xoa trán vợ yêu, hôn nhẹ xuống.

“Anh cũng thế.” Nàng cũng dịu dàng nhìn hấn.

Biết hấn là đi nhưng Hướng Quân Ngạn còn đang luyến tiếc không muốn rời đi, hấn lúc này không mấy quan tâm chuyện công việc, hai nhóc con của hấn đúng là khiến hấn đau đầu, nhưng giờ đây lại đáng yêu như thiên sứ.

“Hôm nay hai nhóc thật đáng yêu.” Hấn nhẹ giọng nói bên tai vợ yêu.

“Hai đứa hôm nào cũng đáng yêu mà.” Quý Thư Ny cười.

Hai nhóc con đều rất yêu ba ba, chỉ là bọn họ thích biểu đạt tình yêu bằng tiếng hét chói tai mà Hướng Quân Ngạn dù có ngàn đời cũng không thích ứng nổi.

“Nếu đúng là đáng yêu như thế, anh không ngại nếu chúng ta sẽ có thêm một đứa nữa.” Dịu dàng nhìn vợ yêu hần than nhẹ “Sinh thêm một bé gái đi.”

“Con trai con gái không thể do mình quyết định nha.” Nàng cười lắc đầu, nhẹ nhàng đẩy hần đi “Anh đi làm đi, em cho các con về ngủ trưa.”

Đã hơn một năm, ba ba này cuối cùng cũng thích ứng chuyện làm một ba ba mẫu mực là thế nào, Quý Thư Ny thật muốn làm mọi chuyện vì hần.

Sau khi vẫy tay chào tạm biệt hai tiểu bảo bối, Hướng Quân Ngạn đứng bên đường nhìn theo, đợi nàng rời đi hần hần mới cùng trợ lý lên một chiếc xe khác.

“Không phải nói hai đứa là đủ rồi sao?” Hần nhin không được trêu chọc Hướng Quân Ngạn.

Ban đầu nói muốn năm đứa, sau lại thành ba, cuối cùng sau khi chịu bao dày vò hần quyết chỉ sinh hai đứa, giờ lại muốn khiêu chiến tiếp sao?

Hướng Quân Ngạn hơi thở dài, lắc đầu mỉm cười. “mấy nhóc con nhà ta thật đáng yêu, chỉ là ta chưa quen nên mới thấy thế.” Nhưng hần đã bắt đầu cảm nhận được tình cha con đồng lòng thế nào “Thư Ny lúc trước cũng nói sinh ba đứa mà.” Hần tin tưởng mọi thứ sẽ không vấn đề.

Nga, phải không? Lâm Vĩ Đình nhủ mảy hoài nghi. Nhìn người bạn tốt siêu cấp tự tin ở phương diện nào cũng không thành vấn đề, có điều về chuyện gia đình.... Hần không thể không nói, bạn tốt của hần đã không ít lần gục ngã... chờ xem đi. (hana: cái anh Lâm Vĩ Đình này biến thái như thế mà không có truyện về anh ấy thật tiếc nha.)

“Chúc người may mắn.” Hần mỉm cười chúc phúc.

Hướng Quân Ngạn không đáp lời, quét ánh mắt sắc bén lên người trợ lý kiêm bạn tốt một lượt, sau đó đem tầm mắt nhìn thẳng phía trước.

Bên trong xe trầm mặc trong chốc lát, sắc mặt tổng tài đại nhân phút chốc tràn ngập ý “không thành vấn đề.”

Trải qua hơn một năm hần khẳng định hần có thể làm một người cha mẫu mực, một người chuẩn ba ba như hần mong muốn, cũng sẽ là người chồng mẫu mực như vợ hần muốn, xem, hần muốn biết hai nhóc con có bao nhiêu yêu thương hần.

39. Chương 39

Một tuần sau ...

“Hướng Tấn Duy, Hướng Tấn Hằng!” một giọng nam nhân hét lên như muốn banh óc nhà.

Hướng gia, một nam nhân anh tuấn đang đuổi theo hai nhóc con xinh đẹp, Hướng Quân Ngạn vốn muốn cho cha con thân thiết, thêm nữa là cho con sớm làm quen với hoàn cảnh học tập mới đưa hai con vào phòng làm việc của hần, ai ngờ đâu hai tiểu quỷ không những lục tung mọi giấy tờ của hần, còn mở ngăn kéo lôi bút máy của hần ra làm phi tiêu và kẹo mút.

Bên trong gian phòng giấy tờ lộn xộn càng lúc càng nhiều.

“Đủ rồi! Cái kia không thể ăn!” Hần lại lần nữa ngăn không cho con ăn văn kiện của hần, nhưng một góc giấy đã ướt nhớt nước miếng.

Hần không hiểu được văn kiện có gì hấp dẫn khiến đứa nào cũng đưa vào miệng nhấm nháp, không lẽ hai nhóc này đời trước là dê sao?

“Tốt lắm! hai đứa mau ngoan ngoãn ngồi xuống.” Hần không nhin được lại hét lên.

Hai nhóc con lập tức dừng động tác, hai mắt to tròn ngây thơ nhìn hần.

Vài giây trôi qua khiến Hướng Quân Ngạn nghĩ đến hần đã thắng, nhưng còn không kịp cao hứng, trong đó một nhóc đột nhiên hướng về phía hần cười, ngay sau đó bút máy bay ra, hần không kịp tránh, cứ như thế lao hần vào trán hần.

Hần vốn nghĩ rằng chúng sẽ hiểu nhưng lại một lần nữa bị hai tiểu quỷ đánh bại hoàn toàn.

Đáng chết..... Rốt cuộc chuyện gì đây? Hai nhóc con của hần sao không chịu nghe lời hần gì cả?

Quý Thư Ny mới bên nhà mẹ đẻ về, mới vào nhà mới của phòng làm việc của hần, hai tiểu quỷ thấy mẹ liền vui vẻ dính lấy.

“Ma ma, ma ma!”

Nghe con nhiệt tình gọi mẹ, Hướng Quân Ngạn đang ngã trên đất đưa tay che mặt, cảm thấy một trận đau thương. Trong mắt hai đứa tiểu quỷ này căn bản là không có ba ba!

Vợ cũng bị con tranh mất, con thì không coi ba ba ra gì, người làm chống với ba ba có thể làm gì đây?

Quý Thư Ny sững ái xoa đầu con, tiếp theo ngồi xuống cạnh hần, nghi hoặc cùng buồn cười hỏi hần “Có chuyện gì vậy anh?”

Trước khi đi nàng thấy hần hùng hồn dẫn hai con vào phòng làm việc, thế nào mà mới có hơn ba tiếng mà người chuẩn ba ba đã bị hạ gục rồi?

“Nó phi bút vào anh.” Hiện tại hần cũng khóc lóc kể lể với nàng, hần chỉ vào hai nhóc con, cảm giận bất bình nói “Hai nhóc con không nghe lời anh!” (hana: anh trẻ con quá)

Hai nhóc con ủy khuất meo meo.

“Còn giả vờ vô tội!” Hần tức giận.

“Đại bảo, sao con lại quăng bút vào ba ba?” Quý Thư Ny kéo con lớn đến gần bộ giáo huấn “Làm thế ba ba sẽ bị đau nha.” Nàng chỉ lên vết tím trên trán chồng cho con xem.

Đại bảo mờ mịt không hiểu mình đã gây họa gì, sau một hồi nghe mẹ giải thích hần đã hơi hiểu ra, đem đôi tay mềm như nhung vỗ nhẹ lên trán ba ba “ba ba..” hần gần như sắp khóc, lại muốn giải thích gì đó nhưng chỉ có thể kêu “ba ba..”

Trong nháy mắt cơn tức của Hướng Quân Ngạn biến mất hoàn toàn, thái độ mềm ra, cảm giác cha con lại hiện lên trong hần “Được, ba ba không sao, không khóc, không khóc.” Hần sờ đôi má bầu bĩnh, trấn an con.

“Ba ba.....” Đại bảo đáng thương hề hề nhìn hần.

“Đúng, ba ba không sao.” Hần gật đầu cam đoan.

“Ba..a...” Được cam đoan, thanh âm nháy mắt lại thành tiếng thét chói tai, đại bảo vui vẻ hoa chân múa tay vui sướng.

Hướng Quân Ngạn nằm trên mặt đất vì bị con dùng sức vùng vẫy thương ấy bàn tay, hần đành nhắm mắt lại, giờ hần không hình dung nổi cảm giác của hần thế nào nữa...

Ở một bên quan sát toàn bộ sự tình, Quý Thư Ny nhìn không được cười ngả sang một bên.

Cả ba người này đối với nàng đúng là bảo bối.

Nàng tiến đến bên người hần, nằm úp sắp ngã vào bên cạnh người hần, một tay vắt ngang thắt lưng hần. “Chồng yêu!”

“Ân?” Còn đắm chìm thế giới nam nhân sâu nảo, chỉ khẽ đáp lại nàng.

“Em có .”

“Có gì?”

“Em có thai .”

“Ân.....” Hần ừ một tiếng, đang mơ màng hần đột nhiên mở mắt. “Em có thai?”

Hương Quân Ngạn kinh ngạc thiếu chút nữa ngồi bật dậy, nhưng hắn đang bị hai tiểu quỷ đè lên nên không dậy nổi.

“Em biết khi nào?”

“Em mới ở khoa phụ sản về.” Kinh nguyệt của nàng cũng mới chậm vài ngày, nhưng nàng là có dự cảm. Quả nhiên...

“Nha.....” Hắn thanh âm nghe chưa ổn định “Em mang thai, dự định...”

“Anh không muốn sao?” Nàng mi tâm nhú lại.

“Không, không phải, Anh đương nhiên muốn.” Hắn vội vàng lắc đầu. “Chỉ là tin tức này có chút bất ngờ..... sao em không bảo anh cùng đi?”

“Em chỉ là muốn xác định một chút thôi, lần sau sẽ nhờ anh đưa em đi khám thai.” Nàng cười cười hôn lên mặt hắn.

Hai tiểu quỷ cũng học theo, tranh nhau hôn lên ba ba, nhưng Hương Quân Ngạn chỉ cảm thấy hai con đang nhiều nước bọt lên má mình mà thôi...

Trời ơi..... không lâu sau ba tiểu ác ma sẽ lại đến, mà những dấu hiệu của nàng lại khiến hắn mấy tháng trời không sống thoải mái, trước và sau khi sinh hắn sẽ phải chịu cảnh “hòa thượng”, thậm chí hơn là hắn sẽ phải một mình chăm sóc hai tiểu quỷ kia... (hana: ý ca nói là không xoxo được ấy)

Nha, ông trời ơi hãy thương hắn, cầu cho cái thai này sẽ là con gái đi.

“Mang thai ba?” Gần đến giờ ngủ Lâm Vĩ Đình nghe được điện thoại thông báo của bạn tốt, nghe xong nội dung giọng hắn đang lạnh lùng bỗng nhiên cao vút.

“Đúng.....” Hương Quân Ngạn không hề tức giận. “Ta hiện tại mới biết được mang thai nhiều con một lần đối với cả mẹ và con đều rất phiêu lưu...”

Buổi chiều đưa vợ yêu đi bệnh viện, nghe thầy thuốc dọa một hồi, xét nghiệm một hồi, về nhà tìm thêm tư liệu hắn mới cảm thấy thật sự sợ hãi, so với ký ức lần trước còn có phần sợ hãi hơn vài lần.

Dù sao lần trước đúng lúc có chiến tranh lạnh, hắn toàn lao đầu vào công việc cho quên đi, không giống lần này, hắn tham gia toàn bộ từ đầu đến cuối.

“Hình như người nhà Thư Ný có gen sinh đôi nên so với người thường khả năng sinh đôi sinh ba luôn cao hơn.”

Sau này hắn mới biết được, không phải nàng chỉ có hai em trai song sinh mà chính nàng cũng có chị gái song sinh, có điều chị ấy đã không thể sinh ra trên đời....

Hương Quân Ngạn nhin không được khóc thét một tiếng. “Mẹ nó.....”

“Cho nên hiện tại ta có thể giúp gì đây?” Lâm Vĩ Đình đưa ra nghi hoặc của mình, hắn biết người bạn này của hắn nhất định không chỉ đơn thuần gọi điện báo tin, khả năng ấy là không cao.

“Giúp ta hẹn bác sĩ.”

“Khoa nào?”

“Khoa tiết niệu.” (hana: ca đi thất ống dẫn t*nh)

“.....” Lâm Vĩ Đình đoán được hắn muốn làm cái gì .

Quả nhiên, Hương Quân Ngạn như trắng sĩnh chặt cổ tay, trịnh trọng thông báo “Ta muốn buộc ga-rô, ngay lập tức.”

*****the end*****

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-tai-thu-hon>